

உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீ வாஃச குருப்யோநம:

திருவதிசை

அப்பர்சுவாமிகளென்னும்

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

பிள்வாத்தமிழ்.

திருக்கைலாயபரம்பரை

பொம்மபுரம்

ஸ்ரீ சிவஞானபாலைய தேசிகராதீனவித்துவானும்

பண்ணுருட்டி

நமசிவாய நாவலர் மாணாக்கருமாகிய

வாஃச பத்தநாவல ரேன்னும்

மணி - அப்பாவையரவர்கள்

இயற்றியது

இஃது

தேவிக் கோட்டை

அரு. அரு. அருணாசலஞ்செட்டியார் குமாரர்

அரு. அரு. சோம-சோமகந்தரஞ்செட்டியார்

அவர்களால்

சென்னை

மகாலக்ஷ்மி விலாச அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப் பட்டது.

சித்தாத்திரிஸ்ரீ மேஷாஸி

1920.

இரண்டாம் பதிப்பு.

காப்பி-600.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

இஃது

திருக்கலாய்ப்பரம்பரைத்

திருவாவடுதலை

ஆதினத்து மகா வித்துவானாகிய

திரிசிரபுரம்

ஸ்ரீமீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் மாணுக்கர்

கடகம்

சோமசுந்தரம் ஐயரவர்கள்

இயற்றியது.

சீர்வினங்குதென்பெண்ணைப்புனற்பாந்துகால்வாயிற்சேரலாலே
பார்வினங்குபல்வளமும்நிறைந்தோங்குமழுபைப்பாடிநாட்டிற் பண்பு
புரீவினங்குமன்பர்நிறைந்தோங்கிமகிழ்க்கொண்டுறாந்தலத்தர்வாழு
மென்வினங்குதிருவாமுரென்னுமொருவளஞ்சாருயியலுர்தன்னில். (1)

சுாறிபொங்கவைத்தெழுத்தின் நிலையோங்க வெண்ணீற்றின் நிலைம
யோங்குந், குறிப்பொங்கச்சிவசமுபக்குலமோங்குந் தக்கையின் குடியு
யோங்க, வறிவொங்குமன்பருள்மருளோங்கவரிய தேவாரமென்னும்,
மறைபொங்கவெள்ளமொபொங்குந் தற்படியென்மனமுமோங்க. (2)

புதமுனென்னுமொருபுண்ணியர்க்குப்புத்திரியர்ப்புயியின்மீது
மகிழ்வுமொருமாதிரியாவதிநீறுந விவளர் திவ்வதிக்குபதினோ
நிலகுருவாயத்திநலவதாருபுத்திரியாவுக்காரொருபொ
நிலகுருவாயத்திநலவதாருபுத்திரியாவுக்காரொருபொ

சிறப்புப்பாயிரம்.

அரியமாதிருவதிகைத் துடபாஸீற்பண் ணுருட்டியமர்ந்தமேலோன்
சரியிலக்கண்டன் றிருப்பணியேழுத் தியெனக்கனிந்துசெய்தப்
பெரியமணிசெய்திபற்றிவடிகாணம் தவாகப்பெற்றுவாழ்ந்த
வொருவிரசைவத்தோன் மாமணியேவட்பயந்தபுகழுற்றமேலோன். (ச)

ரங்கன் வாசேயுணியவள்ளலடிமறனா தனினியமேலோன்
துங்கமிருவிலக்கியமுமிலக்கணமுழுதுணர்ந்ததுய்மையாளன்
யங்கைநெல்லிக்கனியென்ன வதாந்தசித்தாந்தமனைத்துமோர்ந்தப்
பங்கமற்றவன்னவன்பேரப்பாவுகாவலனும்பண்புளானே. (ரு)

மன்னுமவர்பெருமையெலாம்நா லுணர்ச்சியனுபவத்தான்மலரக்கண்டு
சொன்னயமும் பொருணயமும்பட்பிள்ளைக்கவியொன்று தொடுத்த
ன்னுலோவாரசின்சன்னிதியிற்சிலனா னநல்லோர்கேட்டு [னந்த
வென்னி தவாசேருளென்றிறும்பூதடையவரங்கேற்றினுனே. (சு)

சுமரசுவேத சன்மார்க்க சங்கந்தவான்களி லொருவராகிய

புராணிகர்

பொ. சுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

திருமுனைப்பாடி திருவாமூர்தனிற் பெருநிநுக்குறுக்கயர் தங்குடித்
திண்ணமவளர்சைவவேளாள குலபுகழனுர் தேர்ந்தமா தினியார்வழி, வகு
திலதவதிபர்பிச் சுவந்தமருணிக்கிபார்வாசேர்நா வரசுந்தம், வண்ணமபு
லகறியவொருபிள்ளையகமமிழ்சொலதன்ப தியுணின் தருள் புரியவே, க
ருள விரசைவவப்பர்வெனுட புலவர் தாமன்புட னுரைத்தவந்நா, வண்ட
நாயிலாருறுமிலக்கண வலங்காரமாழ்ந்த பொருள வாய்ப்பாட்டினு
நருமையன்புக்கட லென்றப்பரையுரைத்தவருண் மொழியாளர் செக்கி
ழார்முகம், அருண்மொழிபொன்றேற்பொருடென்னினமத்தவருமேயன்ற
தகவியுறப்பணியானே.

செப்புப்பாயிரம்

வடலூர் என்னும்

உத்தரஞானிதம்பரஞ், சத்தியதருமச்சாலை

பிரமஹ்ஸத்யஜ்ஞானநந்தேந்திர

வரஸ்வதியதிசுவாமிகள்

இயற்றியது.

வேண்பா.

திருத்தருவாசேத்திருத்தொண்டர்பேரி

ஹ்ருத்தகுபிள்ளைக்கவிதையோதிக்கருத்துவந்தான்

சேராங்குநன்மணியின்றையவிகவப்பாவாம்

பேரோங்குபிள்ளையருட்பெற்று.

செப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

—:0:—

வாசேருப்போரம்:

ஆண்பாற் பிள்ளைக்கவியின் பருவம்

பத்துக்கும் விபரம்.

காப்பு	...	...	இரண்டாமாதம்
செங்கீரை	...	...	ஐந்தாமாதம்
*தால்	...	...	ஏழாமாதம்
சப்பாணி	...	...	ஒன்பதாமாதம்
முத்தம்	...	...	பத்தாமாதம்
வருகை	...	...	பன்னிரண்டாமாதம்
அம்புலி	...	...	பதினாறுமாதம்
சிறப்பறை	...	...	இரண்டாம்பருடம்
சிறநில	...	...	மூன்றாம்பருடம்
சிறநேர்	...	...	நான்காம்பருடம்

செவ்வாய்
திருச்சிற்றம்பலம்
ஸ்ரீவாகீசகுருப்போகம் :
லிளமகர் ததி.
காப்பு.

ஆமேவுவெண்பிறைக்கோடசுரநற்றலைத் துணித்தவெங்கோடுமை
யாய்த், துகளறும்படியந்தவெண்கோடுகொண்டொருகைதுயமறைபை
ந்தாயுதும், — மாமேவுபாரதமெனுப்பெரியசாத் தீரம்வண்மைபெறுமே
ருமலையில், வரைந்தமசிபுனைசடிலவாரணக்கடவுளாய்வள்ளைபஞ்சலி
ப்பாம். — காமேவுவாமுரிஸ்புகழ்நூர்முனங்கவினுறியற்றியபெருந்,
கருதரியதவமதே யொருகுழியாய்வந்துகடல்குழுமுலகமதனிற், —
பாமேவுதேவாரமாமறைபுகன்றவெம்பாசங்கடந்துபெரிய, பாவெனி
யிலுற்றசிவசொருபந்தனைக்கண்டபாணப்புரக்கவென்றே (க)

காப்புப்பருவம்.

திருமால்:

சீரிலகுமறைமுடிவு மாகமத்தனிமுடிவுசோகலையன்முடிவுகண்
டு, சென்றுதத்துவநிலையில் நின்றுபாராதவெனி தெரிசித்துணர்ந்து
மோன, — பேரிலகுநிலையினிற்றிருவருளினூடுசென்றிலகுபாசிலமுண
ர்ந்து, யிரண்டற்றவத்துவிதமாய்ச் ஸந்துற்றசீரிலகுவேந்தைப்புரக்க,
— வாரிலகுசரவியிதவாய்மவர்க்கத்தீனுக்கருணியதியாயமைந்த, யரியவு
ணவாதியை யளித்தந்தபசுகருவி கரணமகழ்வடைபயின்ற, — பேரில
குமணிவண்ணகண்ணமாயாபெதபிரோகம்பெற்றநின்ற, பெரியபெள
திகழ்தயுலகினைக்காக்குமொருபெருமானெனுந்தேவனே. (க)

வீரட்டானேசுரர்:

ஓரிலகுசுடையுப்பிறைக்கொழுந்தோங்கமிருயிருள துமணிக்கண்
பிலகுமொரு மெருயிற்றனைக் கொலொர்க்கர்வாழ்த்திலகுசெம்
பெந்தோட்டகடல், — பாருவகுதன்னிலதமாக்ககைசெய்தவப்பவ
வாதுசேனைமுழுதும், பண்பாகீ துபட்டழியருள்செய்தவப்பண்
வைய்பஞ்சலியபாம், — வாரிலகுபொழிதனிற்றேமாயினிற்றயருகக்
ருயியாகவேகிக், கண்ணகன்நிலகுமொருபுனைகண்டவக்கதீர்வோ
நருதவெனித், — வாரிலகுவாமுரினிப்புசுழஞ்சு ததவத்திருவகடற்ற
திகழ்த்து தருமனுளவகழமுதிர்வென்தவந்தொருதலையிடுகந்த

திரிபுரத்தரி

வரைபாதிக்கெலாமிக்கவரசாருமோர்வரைபெறக்கடலுக்கு
வண்மைபெறுசாவசர வான்மவர்க்கங்களை வயிற்றிடைப்பெற்று
உறப்ப,— பரைபாதிக்கெலாமிதையா. துமன்னையிருபா தாம்புயந்தி
முடியிற், பண்பெறக்கொண்டுமூப்போ துந்துதித்துமேபணிந்தேத்திய
நூலிப்பாம்,— வுரையாதிக்கெலாமே லுற்றுவோக்குமொருவயப்பதி
பின்லலருளினு, லுலகுறுஞ்சவப்பயிர்கட்டமைக்கவேவொண்ணுத
ன்மாதினியர்ப்பாற்,—கரைவாருமொருபுதல்வனார்வந்தபுயிதனிர்கணக்
கூற்றந்தேவாரமாவ, கவிமலமுபொழிந்தவொரு மேகமாயுற்றநற்கடவு
ளைக்காக்கவேன்றே. (க)

வினாயகர்துதி.

வெண்கொளொற்றைக்கொம்பிரண்டுசெவிமும்மதம்விளங்குநாள்
வாயொடைந்து, வெற்றிதருகாமுமோராதுதலை கொண்டிலகுவின்கிர
ணவச்சொருபியர்ப்பு,— பண்கொண்டநாரையூர்நம்பியமுதுட்டிடப்
பருகிபருடையளித்தப், பசுபதிக்கினியவொருநற் குழனிபாய்வந்தபண்
ணவனைபஞ்சலிப்பாம்,— விண்கொண்டசித்தார்த்தநாதார்த்தபோ தார்த்த
வேதார்த்தபோ காந்தமும், வியன்பெறுகலாந்தமுதலாதந்தரினையின்மேற்
சன்மார்க்ககிலையினமேயிப்,— பண்கொண்டசிவனானவென்னந்தம
பிடப்பகருந்தேவாரமாம், பயனுறம்மழைபொழிந்திலகுவாமுருற்ற
பாணப்புரக்கவென்றே. (சு)

குமாரக்கடவுள்

பையராவணிபரன்ருளம்விழித்தோன்றிலருபன்னிருகாங்களாது,
புண்மைதருகிரமுமோர்வேலகாங்கொண்டிலகுபண்ணுஷகிரியையபா
திச்,—செய்ப்பமாசத்திபொடுமைமுடுகிழிந்திலகுசேணுற்றருன் நத்தில்
வாழ்ச்,—சேவலங்கொடுகொண்டவறு முகக்கடவுளின்செய்ய திருவடி
மொற்றவாம்,— வெப்பவலகாபதம்பெளத்தமைவபாடிக்கண்ணிக்கும்
பிண்டலாதி, விற்றற்பிரபாகான்சத்தவாதியும் விண்மொழிமொழிசெ
ய்வாம்,—தாய்ப்பீறணியுக்குமா மொருங்கேவாழையமையிருமிவ்வ
கணித, திரிபுரக்கடந்த சிவவருளினால்வந்ததொருதுபனைக்காக்கவென்
றே. (தி)

திருஞானசம்பந்தவாயிகள்,

பொற்புறப்பொழிந்தவியுலகமேமொழிந்தபாணிப்பொழிந்தவாம்

வர்க்குற்படிந்த, கெடிலவடகரையுறும்விரட்டர்நீற்றினைக் கேண்மை
யொடணிந்துகூலைத், — திண்டிற்றப்பவமா தீங்கியுறுவாசீசசெங்கீரை
யாடியருளே, திருவாமூர்தனிலிலகு வேளாளர்குலதிலக செங்கீரையா
டியருளே. (2)

கருவனப்புற்றமணிகண்டர்நற்றொண்டர்பாற்கனிந் தொழுகுசற்
பத்தியுங், கருதரியவவர்க்கைமூற்றுமுண்ணுனர்வு மோர்க்கருதுறு
தவச்சிறப்பு, — முருவெனத்திங்குளுர்மேகிவரும்பூதியார்க்குற்றசீவ
பத்தியை, புலகறிவவருழிக் குருவடிவமாகவே யுற்றவர்க்கருடந்த
மே, — யிருவனப்புட்டமுவிநிற்குமோரம்புயத்திலகுவதனாப்பணின்று,
விலங்குறுங்குடவளையதொன்றுபெண்சங்குனை வெழுந்தமேற்புல்லவி
ரியுந், — திருவெனத்திகழ்முனைப்பாடிநாட்டுத்தேவசெங்கீரையாடியரு
ளே, திருவாமூர்தனிலிலகு வேளாளர்குலதிலக செங்கீரையாடியரு
ளே. (3)

கண்ணாறுதற்கருங்கண்ணுண்மணங்கமழ்க்கருங்குழற்சதியோடு
மே, கருதரியவுருவினெடுவிடை விவரந்திட்டுவர கண்டுதோடுடைய
னென்றே, — பண்ணார்க்கிச்சொலுங் காழியம்பதிமிழலையோடுக்களித்
துபகரும், பதிவியிமிழலேயிற்காசுகொண்டே*வற்கடம்பற்றற்போக்
கியே, — விண்ணார்மறைச்சொலுங்குரவனேவிண்டோயுமாடமிசைமி
னிருநிலவு, விரிசிறைக்கொண்டிலுரவெகினமெனம்ருள்கொளவிளங்கு
காவாமூரினிற், — நெண்ணுதிருமுனைப்பாடிநாட்டுத் தேவசெங்கீ
ரையாடியருளே, திருவாமூர்தனிலிலகு வேளாளர்குலதிலகசெங்கீரை
யாடியருளே. (4)

வேறு.

கருவகின்மருசந்தார்கலிவருதிகையொப்பக்கரையெறியுங், கதியு
றுமூழ்குறுபவர்பவ மொழிதிருகடிலமெனும்ந்தியின் — நிருவடவயி
னமர்கிருவதிகை யெனுந்திவ்வியதலமதனிற், நிகழ்தருதிலதவதிப்
பெயர்பெற்றவர்பாலேசெய்ப்பணியைத், — தரலருள்சிவபெருமானபர்கி
னகாமாற்றியதற்பரனே, தகையறுசமாணக்கொடுகடல் நீந்தியசைவசி
காமணியே, — வநுளுறுசைவப்பிரைவளர்த்தவலாடுகசெங்கீரை, அ
ருமறையதீர்திருவாமூரரசேயாடுகசெங்கீரை. (5)

மன்றுண்டம்புரிவளளனமகிழ்த்தொருமறையவரவடிவாக, வந்து
வருங்குரமாதிகள் குறைபடவந்தினையாயினுமீ, — துன்றுகணங்கணை

நுங்குபுகையைத் துன்னுதலாகாவாம், துலங்குவியண்டடம்மூழ்கி
டிலையாறங்கண்யேதடமார், — நன்றுவெழுந்தூயங்ஙனங்கலைநற்கோ
லங்காண்பாய், நலையறுபரமர்மொழிந்ததுமங்ஙனம்நவிலவளமையா
ற்றி, — லன்றுவெழுந்தொருசுலைக்கண்டோயாமுகசெங்கிரை, யரும
றையதிர்திருவாமூரசேயாமுகசெங்கிரை. (௭)

பதிபசுபாசவிலக்கணமுழுதுணர்ப்பத்தர்களான்றோராம், பந்த
மகற்றிமெல்லார்நல்லவர்பான்மையொடேகலைக, — ளதிகமதாயுறுபுல
வர்கிகாமணி யந்தணராதியரு, மற்புதமெய்தத் திங்களைனும்தியநத
ணர்மைந்தரையோர், — விதியெழுதிட்டவினைத்தொகைமாற்றிலிளங்கி
யுபிர்த்தெழுவே, விண்ணுறுதேவாரத்தனை யோதியமேலவவாமூரி, —
னதிபதியேகவிமழைபொழிமுகிலேயாமுகசெங்கிரை, யருமறையதிர்தி
ருவாமூரசேயாமுகசெங்கிரை, (௮)

வாதுறுசமணக்கொடுகடல்நீந்தியவாமூர்வருமரே, வருதுயர்கு
லைநேயமுதன்வெம்பவமாற்றியவாக்கரசே, — தாதுறுபொழிலதிகைத்
தலமுற்றத்தருமசிகாமணியே, தாமுறுமன்பரையாண்டருளீந்தச்சை
வசிகாமணியே, — மாதுறுபாகன்றன்னடி சென்னியில்வைக்கப்பெற்ற
வானே, மாமறையாகுந்தமிழ்தேவாரம்வாய்மலர்ந்திட்டவனே, — திது
றுமென்றனயாட்கொளுமரசே செங்கோசெங்கிரைத், திருவாமூர்வரு
சைவசிகாமணிசெங்கோசெங்கிரை. (௮)

மருவுறுசோலைச்சூழ்திருவாமூர்மாதினியார்மைந்தாய், மகிழ்வு
டன்றோன்றிய பின்சமணக்கடலென்னுங்குழிமன்னித், — தருவுறு
தருமச்சேனரெனும்பெயர்தாங்கியமேலவனே, தகையுடனல்லமணக்கட
ல்நீந்தியசத்துவமாதவனே, — யருளதிகைப்பதிசேர்ந்தவணம்மையாரொ
ருசற்குருவா, யடைந்துறு சூலைநீங்கியமேலவவாட்கொளு மென்றனை
யே, — திருவுறுவாமூர்மேவியவரசேசெங்கோசெங்கிரைத், திருவாமூர்
வருசைவசிகாமணிசெங்கோசெங்கிரை. (௯)

வாருறுநல்லுமை யோடுகலந்துறுவள்ளற்றன்னருளான், மகிழ்
வொடுவெச்சமண்பெயர்கட்செய்தமாதுயர்நீங்கியவா, — பாருறுவதிகை
பெனும்தியதனிற் பண்ணுறுசூற்றெனுமோர்ப், பதிகம்பாடிச்சூலை
பெனுப்பிணிபோக்கியநற்பதியே, — தாருறுகொன்றையண்ணலினரு
ளாற்றாங்கருவிடங்கன்அத், தருமகுணத்தொடுபுகுஹர்மேவியசன்மார்
க்தத்தவனே, — சீருறுவாமூர்மேவியவரசேசெங்கோசெங்கிரைத், திருவா
மூர்வருசைவசிகாமணி செங்கோசெங்கிரை. (௧௦)

செங்கிரைப்பருவம் முற்றிற்று.

தருமசேனார் = சமணரால் உண்டானபெயர்.

தாலப் பருவம்.

நந்துபெரிய வயிறுநீந்து வீன்றமுத்தம் நந்தலைவி, நகையின் வெண்மை பெனக்களமர் நாரியமலா லெடுத்ததனைக், — கந்தமரையினுப் பணிடக் கருதுமெகின்புள்ளதனைக், கவின்கொண்டுறுமிங் கிதுமது கருவினண்ட மெனக்கருதி, — வந்துகுழந்து சிறகரினல் வயங்கமுடிச் சூழ்வுற்று, வளஞ்சால் பழனமோக்குதிரு முனைப்பாடிக் கண்வந்தவொரு, — சந்தப்புக்குநூர் மைந்தசைவா தாலேதாலேலோ, தருமகுண நந்தசைவ சிகாமணியே தாலேதாலேலோ. (க)

கரியகொண்மு குலமனைத்துங் கனத்தசுண்ணந் திமிர்மாடங், கலந்துநிறநன் மால்வையும் கதிர்வெண் கடலையெனமாடம், — விரியுமாட முச்சியினில் விளங்குங்கலசத் திருவேடு, மேனிவாழும் விண்ணென விளங்குவிதிவாமூரின், — பரிவுகொண்டமாதிரியார் பாலைதோன்றிப் பதியாதி, பகரும்பொருண் மூன்றினையுணர்ந்து பதிபிலமுந்திமேலோங்குந், — சரியையாதி யடைந்தபெருஞ் சைவாதாலே தாலேலோ, தருமகுணந் சைவசிகாமணியே தாலேதாலேலோ. (உ)

திருவார்கமலத் தடத்திலமாச் செல்விக்களித்து வாழும்நல்ல, திருமாமூரி னிலகுதிருச் செல்வப்புகழஞாதுதன், — மருவார்முழுவார் மாதிரியார் மடியிற்றவிற்து வீனையாடு, மகிழ்வே மணியேமதிச்சடைசேர் வணிசேர் கரியகண்டமுறு, — குருவாழ்வீழி மிழலையதிற் குலவிக்காழிமிழையுடன், கோவே படிக்காசதைப் பெற்றுக்கொண்டு புசித்தவருட்குருவே, — தருவார்த் திருவாமூரிலகு சைவாதாலே தாலேலோ, தருமகுணந் சைவசிகாமணியே தாலேதாலேலோ. (ங)

தேமாமரங்க ணிறைந்துவலைத் தென்றலுலவு பொழிலதனிற், தேன்கட்டதும் புங்கொன்றையு மத்தேமாமரங்கண்மலர்ந்துநிற்பப், — பூமாகாந்த ளங்கிருக்கும் புதுமைநோக்கிற் புகழ்பெறும்நற், பூவாகிய நற்பொன்களைத் தன்பூங்கைத் தலத்திற்கொண்டு வொரு, — கோமான் காந்தளனு மிரப்போன்கையிற் கொடுக்குமதுபோலக், கொன்றை மரங்கட் பூந்தாதுகொட்டுஞ் சோலைக்குழுதிரு, — தாமாரமம்வாமூர் வாழுஞ்சைவா தாலேதாலேலோ, தருமகுணந் சைவசிகாமணியே தாலேதாலேலோ. (ச)

உந்தியுதித்த பிரமனும் நல்லுவணைகேத னத்தனுமா, நுயர்நன்

தாலேதாலேலோ, தருமகுணந் சைவசிகாமணியே தாலேதாலேலோ

யணிந்த யண்ணல்வாக்கான் வாக்கரசென், றறையப்பெற்ற பெரும்
புகழ்கொ ளரசேயன்று வந்துதித்தப், — புத்தியதனிற் சூலையெனும்
பொல்லாரோயோ டொருபிறகிப், — புகழூரோயும் நீங்கிநின்றப் புக
லூர்மேவும் புண்ணியமே, — சந்தமறையார் வாழார சைவாதாலே,
தாலேலோ, தருமகுணநற் சைவசிகாமணியை தாலேதாலேலோ. (ரு)

எந்தப்பாலுஞ் சதுர்மறையார் தமிழ்தேவாரமியம்பொலியு, மெந்
தைப்புகழைப் பலவான் றேரெடுத்து வியம்புமாவொலியும், — நந்து
புனலிற்சங்கீனும் கருப்பவொலியும் நம் களமர், நவையற்றிலரு ரோர்
செலுத்தும். நல்லவொலியும் வேதியழன், — மந்தப்பனவர் வேள்வியதி
லியம்புமறையின் முழுக்கொலியும், வாரியென்ன வோங்குதிருவாழர்
மேவுமருமணியே, — சந்தப்புகழ்கொண் டிலகுமொரு சைவாதாலே
தாலேலோ, தருமகுணநற் சைவசிகாமணியை தாலேதாலேலோ. (கூ)

வேறு.

நித்தியமாகிவ்வுலகத்தில்தின் றவதாலேலோ

நின்மலனூரியந்தன்னைக்கண்டறிற் குணதாலேலோ
பத்திசெலுத்தும்பத்தரின்மேலாம்பண்ணவதாலேலோ

பாசப்பந்தமுற்றுமகற்றியபரனே தாலேலோ
சுதந்வதிதசுகாகிலேபுற்ற துரையேதாலேலோ

தூய்தமிழ்மாமறைபெனுந்தேவாரஞ்சொற்றவதாலேலோ
சத்துவகுணமாயோங்கியதூயத்தற்பரதாலேலோ

தத்துவநித்தியநாவுக்கரசாஞ் சற்குருதாலேலோ. (எ)

ஆணவமென்னுமயானையைவென்றவன்பேதாலேலோ

வச்சமண்விட்டயானையைவென்றவரசே தாலேலோ
காணருமரிப்பிறவிக்கடல்கரைகண்டவதாலேலோ

கரியச்சமணரிடுகடல்நீர்தியகண்ணே தாலேலோ
கோணுமாயயவிடத்தையசன்றெழுகோவே தாலேலோ

கோதுறுசமணரிடுவிடநீர்தியகுருவே தாலேலோ
தாணுவெனுஞ்சயசோதியிலுற்றவதற்பரதாலேலோ
தத்துவநித்தியநாவுக்கரசாஞ் சற்குருதாலேலோ. (அ)

அந்தமுமாதிமுற்றுமகன்றவருளே தாலேலோ

வானந்தம்பேருவாயோங்கியவன்பேதாலேலோ
தந்திரமோமொழைமுற்றுணர் தவமேதாலேலோ

சப்பாணிப்பருவம்.

கருமையுறுபாயுட இத்தலையினைபறித்த நின்றுண்ணுங் கடுஞ்
சமயரான், கள்ளக்கொடுங்கோள ரான்மறைப்புண்டவக் கருணையுரு
லிங்கவடிவை, — வருமையுறு பழையாரொனும் ப தியின்மேகிநீ யங்
கனம் வெளியாக்கியே, யரியதவவடிவர்கட் டெரிசிக்கின்ற தின்னன்
பினையென்புகலுவேன்,—பெருமைமிகு நல்லூரின்மேவியே திருவடித்
தீக்கையைப்பெற்ற பெரியோய்ப், பெண்ணுசையென்னுமொரு வலை
பைக்கிழித்ததின் பெற்றிபையறிவாரெவர்த்,—தருமைமாரிசுறமுனைப்
பாடிநாட்டுத் தேவசப்பாணி கொட்டியருளே, சற்குணக்கடலிலெழு
கிற்குணப்பானுவே சப்பாணிகொட்டியருளே. (க)

முதலாம் தன் னுன்முதற்கலாகியமுதல்வாதாலேலோ
முதலியோர்கட்குமுத்தேபோற்றம்முனியேதாலேலோ
கக்களிடத்திற்செய்யபடைத்தகற்றவதாலேலோ
நான்மறைபென்னுந்தேவாரஞ்சொ லும்கலமேதாலேலோ
யக்காமைந்துமொரு துணையாய்கொஞ்ஞமரசேதாலேலோ
யருவுருவத்தொடுவுள்ளுணர்வுற்றவழகேதாலேலோ
தக்கவருறுவாமூரில்வாழ்பெருந்தகையேதாலேலோ
தத்துவரித்தியநாவுக்கரசாஞ்சற்குருதாலேலோ (கடு)
தாலப்பருவம் முற்றிற்று.

ச ப் ப ா ணி ப் ப ரு வ ம்.

கருமையுறுபாயுட இத்தலையினைபறித்த நின்றுண்ணுங் கடுஞ்
சமயரான், கள்ளக்கொடுங்கோள ரான்மறைப்புண்டவக் கருணையுரு
லிங்கவடிவை, — வருமையுறு பழையாரொனும் ப தியின்மேகிநீ யங்
கனம் வெளியாக்கியே, யரியதவவடிவர்கட் டெரிசிக்கின்ற தின்னன்
பினையென்புகலுவேன்,—பெருமைமிகு நல்லூரின்மேவியே திருவடித்
தீக்கையைப்பெற்ற பெரியோய்ப், பெண்ணுசையென்னுமொரு வலை
பைக்கிழித்ததின் பெற்றிபையறிவாரெவர்த்,—தருமைமாரிசுறமுனைப்
பாடிநாட்டுத் தேவசப்பாணி கொட்டியருளே, சற்குணக்கடலிலெழு
கிற்குணப்பானுவே சப்பாணிகொட்டியருளே. (க)

அங்கமேபூண்டாயெனும்பதிகமோதியே யளவறுதவத்தர்வாழு,
மருமையாம் புகலூரொனும்பதி யடைந்துமே யங்கனே முத்திபெற்
றச்—சுங்கமேசீர்காழி வாழ்மைந்தரோடீ திருமறைக்காடடைந்து,
திவ்வியக்கதவந் திறத்திடப் பாடியச் சீருடைய வாக்கின்மன்னே,—
புங்கமுறுமுருகனும்டத்திற்புகுந்தடியர்பொங்கியெழுகட்டமதனிற்
—கங்கமென்ன மருகங்கனமமயாரூடன் புகித்தருந்தவா,—தன்

கமலைவில்லாவிடத் தருட்கொண்டவா சப்பாணிகொட்டியருளே, சற்
குணக்கடலிலெழு சிற்சுணப்பானுவே சப்பாணிகொட்டியருளே. (2)

சரியைநிலை நான்கும்நற் கிரியைநிலை நான்குமோர்த் தனியோக
நிலைகளுன்குஞ், சந்தமிகுஞானநிலை நான்கையுமுணர்ந்துமேற் சமா
சந்தனையடைந்து, —வுரியச்சிவந்தனைக் கண்டுக்கலந்துமே லுயர்பிரம
கூடத்தனை, வய்யுறக்கண்டு தெரிசித்தமே லுணர்வுட லுயராசனத்
திருந்துப், —பெரியசிவவலுபவந்தனையடைந்தே நல்ல பேசரியஞானந்
தனைப், பெருமையாய்ப் பெற்றுநன் மருணிக்கியாரொனும் பெயரினைக்
கொண்டுற்றவா, —சரியையுமுதல் ஞானநிலை நான்கையு மடைந்தவா
சப்பாணிகொட்டியருளே, சற்குணக்கடலிலெழு சிற்சுணப்பானுவே
சப்பாணிகொட்டியருளே. (௩)

மாயையெனு மோர்பெரிய கட லுட்கலங்குமீம் மதியிலேன் றன்
னையன்பாய், மதித்துத்தயங்கும் நல்லறிவெனுந்தோணியை மாண்புட
ன்கொண்டுமாயைச், —சாயையெனும் விடயவலைபிற்கவிழ்ந்திடாத்தன்
மையாகவேசுதூர்மனமெனுஞ், சந்தமிகு கோல்கொடுத் தள்ளியே காம
மாந்தகைகசுறுக்கைப்படாமற், —றியக்கொடுங் கடற்றன்னைக் கடந்து
மேற் சிவமெனுங் கரையடைந்து. சீருடைய வத்துவித விட்டிருந்தே
பெரிய சிவானுபூதியை யடைந்தத், —நாயினையொற்ற வாழார்வருங்
ஞரவனே சப்பாணிகொட்டியருளே, சற்குணக்கடலிலெழு சிற்சுணப்
பானுவே சப்பாணிகொட்டியருளே. (4)

அருணிலைவிளங்குந்நற் சுத்தசிவமணம்விசு மருளுடையநற்கரத்
தா, லன்புடைய திலதவதியார்கரத்தால் நீறளித்திடப்பெற்றகையா—
விருளறுத்திலகுமுழ வாரந்தனைக் கொண்டவின்புடைய நற்கரத்தா,
லெழிலுடைய திருநீற்றி னொளிவிளங்குறுமுயர்ந் தேருடையநற்கரத்
தான், — மருளறுத்திலகுமிரு யிலச்சினைக்கொண்டிலகு மாண்புடைய
நற்கரத்தான், மன்னுசிவனடியார்கட் சூழ்ந்திடத் தேவார மறைவரை
யும்நற்கரத்தார், —சரண்புனைதற் கேயெடுப்பூமணக்கையினுச்சப்பாணி
கொட்டியருளே, சற்குணக்கடலிலெழு சிற்சுணப் பானுவே சப்பாணி
கொட்டியருளே. (5)

ஆடகத்தா லுறும்மே நிலைமாடங்க ளத்தனையும்பொன்னகரிவ,
ணுமத்தெனத்தோன்றுபெருமாடங்கலந்துறுயரிவையர்களுசலதுபோ
ய், —விடகத்தோங்குநிலை யுத்திரந்தாக்கலே நாக்கின் னுத்திரமது,
லெருவிவிவணின் றிழில் நமக்குமடியுறுமென்று வேகமாயோடுமாட,—

காடுறங்கன்னியர்ச னோங்குபெரு மாடங்க ளத்தனையும் விண்ணு
டெனு, பற்புதத்திருமுனைபாடியில் வாழ்ரமர்ந்த நன்மாணிக்கமே,—
தாடருஞ் சத்தசிவ சன்மார்க்க நாதனே சப்பாணிகொட்டியருளே
சற்குணக்கடலிலெழு சிற்சுணப்பானுவே சப்பாணிகொட்டியருளே,
வேறு.

காருறுபொழிலெலாமன் றன்மணக்குங் கயமெலாஞ் சேல்பரவுங்,
கதிர்விமொட மறுகெலாஞ்சோற்றுக் கறிமணவாசமிசு,—மேருதுவே
ள்விச் சாலையனைத்துமெழிலுறு புகைவிசு, மெழிலுறுபுலமதிலோங்
குங் களமரே ரொலிக்கவெழும்,—பாருறுதலமதில் நற்றிருவிழுவொடு
பண்மறையொலியோங்கும், பதி பசு பாசமுணர் பெரியோர்கட் பயி
லீசைமருகிலெழும்,—கூரநுமன்பர்ச்சூழ்வாமூராகொட்டுகசப்பாணி,
குவலயமோங்கத் தமிழ்மறை சொற்றவ கொட்டுகசப்பாணி. (எ)

அத்தியுரித்துவணிந்தவரன்முனமழகியகாசபெறுவன, வடியவார்
கடகுத் தூயமுதற் தருமருநாவுக்கரசே, — சத்தியெனுமபதி மேவித்
திக்கைச்செய்யெனச் சாற்றியபின், தகையுறுநல்லூர்மேவித் திக்கைப்
பெற்றத் தற்பரனே, — முத்தியளிக்கு மந்திரமொன்றே யென்றது
மூழ்கியுற, முத்தியளிப்பது நாவுக்கரசென்றேபுறமுத்திலை,—*குத்த
மெனக்குச் செய்தக்குருவே கொட்டுகசப்பாணி, குவலயமோங்கத்
தமிழ்மறைசொற்றவ கொட்டுகசப்பாணி (அ)

பொல்லாச்சமணக்கடலைநீந்திய புனிதசிகாமணியை, புகலூர்ச்செ
ன்றிறையோடுகலந்தபுலவசிரோமணியை, —கலலார் கற்றவரெல்லார்க
கருளுங்கருணைமாவுருவே, கடந்தவர்நெஞ்சில் நீங்காதோங்குங்கருணை
யாமருவே, யெல்லாமதமுஞ் சைவத்திற்கே ரீடலவென்றவனே,
யெழிலுறு வதிகையின்மேவித் திருவருளின்முறப் பெற்றவனே, —
கொல்லாவிரதமொன்றைக் கொண்டவகொட்டுக சப்பாணி, குவலய
மோங்கத் தமிழ்மறைசொற்றவ கொட்டுகசப்பாணி. (க)

மறையாந்தமிழ்தேவாரஞ் சொற்றவாக்கின்மன்னவனே, மாயை
யெனுந்தடைநீங்கிக் கதியுறுமாணல முற்றவனே, — பிறையின்பாலே
பொதிசோறுண்ணுமெழிலுறுமிளவரசே, பின்புறுபுகலூர்மேவிமூவா
சையிரிந்திட மேவியெனைத், —துறையெனுஞ்சைவத் தூநிலையேற்றிய
தூயககாநிலையே, துகளறுமடியாருள்ளொளியாயுறு தூரையேடியே
னே,—சூறையறவேற்றிய நாவுக்கரசே கொட்டுகசப்பாணி, குவலய
மோங்கத் தமிழ்மறை சொற்றவ கொட்டுகசப்பாணி. (கஉ)

சப்பாணிப்பருவம் முற்றிற்று.

மு த் த ப் ப ரு வ ம.

கவையடியும்வெடிவாலுறங் கரியமேதிகோ கனகந்தனைப்பறித்
துக்,கதுவவணுறைதருமாளப்பெரும்புட்கவினுறவெரீ இயெழுந்தக்-
ருவையெனத்திரள்தாளமீயிசை யீருப்பவது குன்றெனுங்கையின்
வெண், தொண்மூபரத்தின் முகட்டிற்படிந்துறுங் கொள்கையினை
யொற்றவயலீற், சிவையிறத்தோடிற்ற செந்நெற்பரப்பெலாஞ் செழித்
தோங்குமருதவேலி, திசுழ்கின்ற வதிகாபுரித் தலமடைந்ததிற்சிவவரு
ளினுற்கூலையும், - பவமுங்குழன் றிலகு திருவாமூர்வாசே பவளவாய்
முத்தமருளே, பகரறிய வதினைநகர் பாலருளடைந்தவா பவளவாய்
முத்தமருளே. (க)

விண்மணிக்*கவரிவயமேற் குசைத்தொடு †காலிலித்தனதுசிரகம
தனில், விண்ணளவயுர்ந்தநம் ‡சதனந்தொடுத்தநல்விவிலோதனந்தாக்க
லோடுங்,—தண்மணிப்பணமுறுந் தந்தருகமதெனத் தபனன்மனங்கல
ங்குந், தன்மையைச் சூரகுதன்கண்டு விஹுந் றகைமாடமதிருெடு
த்த,—வொன்மணிக்கத் திகையெனச்சொலத் திவாகன் வெருண்டிடா
ததிசயிக்கும், வொன்மைதுவசங்கணிறைமாடநிறைசெப்பமுறுமுயர்
முனைப்பாடி நாடா,—பண்மணிச் செந்தமிழ்ப்பாடு நல்வாயினுற்பவள
வாய்முத்தமருளே, பகரறியவதினைநகர் பாலருளடைந்தவா பவளவாய்
முத்தமருளே. (உ)

எண்ணுகேனைன் சொல்லியெண்ணுகேனைன்இன்ற வினியபதிகங்
கூறியே, யின்புமிகு புகழூரிலங்குஞ் சிவத்தோ டிரண்டறக் கண்ட
விறையே,—விண்ணுலகபோகமும் மண்ணுலகபோகமும் வெருத்துற்
றவாக்கின்மன்னே,விடையோடுசூலம்பொருந்தவிருதோளினில் மிளிர்
கின்றவேதவடிவே,—கண்ணிலே யுற்றிலகு மணியே மணிக்குட்கலஃ
துறையுமுருவநிலையே, காணருங்காட்சியை யையாறெனுந்தலத்தோற்
கிடக் கண்டபதியே, = பண்ணுருந்தேவாரமாமறைபுகன்றவா பவள
வாய்முத்தமருளே, பகரறிய வதினைநகர் பாலருளடைந்தவா பவள
வாய் முத்தமருளே. (ஈ)

வீற்றுவமுாவணத் திலகுமாடத்திலிடு விரிகதிர்ப் பச்சைவயிரிப்,
வில்லாதவன்வரச் சார்புடையவிரிபதணமீதுப் பசந்துநிக்கக்,-கற்றா

* கவரி - தேர், வயம், குதிரை, குசை, கடிவாளம். † காலிலி -
அண்ணாடு. ‡ சதனம் - வீடு, ஷி விலோதனம் - துகிற்கொடி. ஐ பத
னம் = மதில்.

வதைக்கண்டு விஞ்சியையடைந்துக் களித்துக்குதித்தநின்ற, கவினுறு
ம்பசுநிறப்பிரதி பிம்பத்தினைக்கடித்திடத் தலைட்டியே, — புற்றுவபுற்
புலப்படுதலில்லாமையாழ்வுபிழைப்பார்த்துநின்ற, புனிற்றிளங்கன்றி
னெடுகாணமுறுவளமுறும் புரமெனுமதிக்கென்தே, — பற்றமனத்
தர்பாலணுகாத வையனே பவளவாய் முத்தமருளே, பகாறியவதிக்க
நகர் பாலருளடைந்தவா பவளவாய் முத்தமருளே. (ச)

வேறு.

சத்தவடிவாங்குடி லையதிற் றங்குமனுவா மகாமுதற் சாரமகா
முகாமதிற் றபங்கும்நகாமுதலாய, — சித்தியளிக்கு மொருதூலமந்நி
ரத்தாற் சீர்பெறவே, சிவபோகத்தோ டொருகல்லை நாவாயாகச்சீரா
கப், — பத்தியோடு வதன்மீது தோன்றியுற்ற பகாநலமே, பகர்தற்கரிய
மெஞ்ஞானப்பதியே நிதியே யுன்பாத, — முத்தியென்றேயடைந்தனன்
யான் முதல்வா முத்தந்தருகவே, மும்மையுலகும் போற்றவுறு முதல்
வா முத்தந்தருகவே. (தி)

ஓங்குபெரிய சகசிவபரமாயொன்றாய்ப் பலவாகி, யொளிரஞ்சுக
மேகியையோகமுற்றிலையேபரவெளியிற், — றுங்குங்கருணைத் தடங்கட
லேசரியை நிலையேநிலையென்று, தயங்குமுழுவாரங்கொண்டு சார்ந்து
தேவநிலயமதிற், — பாங்குபெறப் புற்கடிந்தெரியும் பண்பே பாசப்
பொர்வையதைப், பகர்ந்தவதுதானாகி நின்றபதியே யடியேன்மாயை
யினான், — மூங்கையெனநின்றே னருளாய் முதல்வா முத்தந்தருகவே,
மும்மையுலகும்போற்றியுறு முதல்வா முத்தந்தருகவே (ச)

திருக்குவென்றுந் திரிசியமென்றியம்பும்பதத்திற்றிருக்குவினிற்,
நிகழுஞ்சுகத சசாதிசுமுங் கழன்றுநின்றசீர்வடிவே, — தருக்கவாத
முதல்மாயா வாதிரிகண்டவாதுயுளந், தகித்துசைவசமயமதே சாருஞ்
சமயமெனத்தெரித்த, — வுருக்கமுடைய வுழவாரப்படைகைகொண்ட
வுத்தமனே, யுலகின்மாதாசையினை யொழித்ததூய வுயர்நிலையே, —
முருக்குதவிர்த்த முதனிலையே முதல்வா முத்தந்தருகவே, மும்மை
யுலகும்போற்றியுறு முதல்வாமுத்தந்தருகவே. (எ)

படியிலோங்கும்நால்வருண மாசாரங்கண்முதற்பலவும், பகரின்
மகவின்கிளையாட்டேயென்ன வெணக்குப்பகுத்தறிய, — நொடியிலிர
விற்கனவினிடகிடைத்தமுதலேநோயகன்ற, துண்மைபறிவாம்ஞானி
யுளையோங்குந்துயனுன்மயமே, — யடியன்முடியிற் றிருவடி நீ யமை
த்துதிக்கையுற்செய்து, யாட்கொள்காலமெந்நாளென்றடியேன்மாமூர
ந்ததைந்தனனால், — முடிவில்நின்ற நாவரசாம் முதல்வாமுத்தந் தருக

வேறு.

தலைபகீவணங்காயெனுமோர்பதிநந்தனைசாற்றியவா, சமணர்க்
குள்ளராத் தாமோர்த்து துருவாப்த்தத்தவ்வா, — வலையிற்கல்லேதெப்
பமதமாய்வரலையனைநதோங்கியவா, வன்பு றுகமெயெபாடுசோறிட்
டடவன்பெரடருத்தியவா, — மலையிலாக் கன்னெவந்துயர்கொண்டொரு
மொழியைவழங்கியவா, வானவர்போற்றுமதிகாபுரியில் வருகோய்க்க
கியவா, — முடிபு னுராதினியார்மடிமகளை மத்தமணித்தருளே, முச்ச
கமோங்குத் திருவாமுர முத்தமணித்தருளே. (௧௮)

ஆலமநந்திராவண்ணல் காக்காக்காவுக்காசென்றே, யறையப்பெ
ற்றதிருவாமுரி னமழையாமணிப்பே, — சேழுற நர்ப்பொவ்வடியார்துழ்ந்
திட சிவியதலெங்குந், சென்றுத்தவகாதத்தினையோதிய செவ்வ
சுகாமணிப்பே, — மலநுழத்தியில்லாக்காமுத்தவையுமழற்க்கொண்ட
வானே, தன்மைபகாயெனே மணிவேயெற்றுந் தவாயாவுநுநவே, —
முலப்பகுசின் மலையதிகை மாப் முத்தமணித்தருளே, முத்தமோன்
டேபுரி திருவாமுர முத்தமணித்தருளே. (௧௯)

முத்தப்பருவா முத்திற்று.

வருணைப்பருவம்.

மலகம்மதிக்குமணியாற்றியற்றிப்புரித்தோள்குணைருபட்டகிவி,
ஹருவொடுக்கிரணஞ்செய்துக்கட்டிவாகுலையங்குஞ்சிறுநிறகல், — கல
கம்மியர்த்தித்தித்தந்த மாமதானியு நலலத்தினைவிபு, தன்மைபுறு
மாமுகத்தின் புழம்பிண்டென்ன நகைமுத்த வினமுறுவனும், — வில
குறாக் சஞ்சமலர் சேவடிப்பதமென்னிளங்குந் சதவநகைநடை, வில்
லுளும் * ஞெகிழியொடுமேவியே சலசலெவவியன் தளர்க்கடைகடந்து,
மலகன்மமுற்றினு மகற்றவருவேளாள குலசீராமணிவருகவே, மருவு
திருவாமுரி நிலகுதிருநாவரச லாகிசமணிவருமவே. (௨)

வெண்மையுறந்திணுமுத்தமவைதகாமர்கொண்டொருபாற்றுவிக்
கவெப்ப, வெண்குதிர்த்தோன்றியுறவிசெதர்போ றுற்றவிதகண்டுதிர
வெருளே, — திண்மையுறமேருவி ஞெருபுறத்தேவருந் திவ்வியக்
கைலையித்தத், திகழ்வதென்னைநிறுமபூதடைத்தவந்திரதாரதகறு
மருதவயக்குழ், — வுண்மையுறுவறவரும் முணிவருஞ்சித்தநமயோக
ருங்கிரணையாள, நுற்றுமுப்போதுத் துதித்தேவணாகு திருவதிகை

விவனாதலாலே, — யந்தமுனையாலிவனை யோற்றினையாதலா லம்புலி யாடவாவே, யருளொழுது கவிசொலும் வாக்கிசதாசனெடு வம்புலி யாடவாவே. (க)

தவளநிறவெண்பொடி யணிந்திலஞ்சங்கரன்தன் முடியிருந்தொ ளிரும்பீ, சாபந்தனூற் றுறைந்திடுகாலே பெந்தையடிதரிசனை செய்தரு சுவே, — பவளவாயுமையோடு வாழ்கின்ற பரமனுங் கருணையொடுனை பார்த்துமே, பண்பாகமுடிநீது வேற்றின நைமுதற் பருந்துக்குறை ந்தும் நின்றாய்த், — தவளநிறநாவினுக்கரசோ வொருக்கா னைந்துடற் குறைந்து துன்பர், நாயமதி யிறையடுத்தெப்போதுங் குறைநிலாச் சுகவுட லளிக்கறின்றான், — வவளோடேந்த சிவவருளோங்கு மைய னெடு வம்புலியாடவாவே, வருளொழுது கவிசொலும் வாக்கிசதாச னெடு வம்புலியாடவாவே. (உ)

வானமுறுமுனைதந்த ரூகம்நெருங்கியே வந்துப்பிடிக்க வதன் வாய், வருந்திநீநின் றனை யப்புதியன்பனது மகனுங் கிரக்கவரவான், — மோனமுது வெந்தையொரு பதிகர்மொழிந்தும், மூநிவிட முற்று மாற்றி முன்னுரிசளித்தனை மூழ்கிடுங்காமிசன் முன்றாயல் செய்து வருவாய், — ஐனமது விவன்முத்தி மூழ்குவோர்தங்களுக் கோய்நிலா மகிழ்ச்சையுடைய, னுவப்புடன் சிலநாளிருப்பை ரிவனெங்கால மோங் குசந்தோடமுள னும், — யானமுறைமைகொண்டு திருவாமு ரையனெடு வம்புலியாடவாவே, யருளொழுது கவிசொலும் வாக்கிசதாசனெடு வம் புலியாடவாவே. (ங)

உலகமுழுதங்கதிர் பரப்பி வருவாய்நீயுமொருவனிவனுலகமுழுது, முறுமுத்தியடையச் ற்றேவாரமினறமிழ்ச் சொற்கதிர் பரப்பிவருவா, — னிலகும்மலேகடனின் று தோன்றுவா யிவனுந்நல் விருளுற்றகடல்கடந் தே, யின்புறப்பஞ்சாக்கரஞ் சொலிக்கரையினி லியல்புடன் ரேண்டு நிற்பன், — நலகருமிருட்கெடுத் தோங்குமதி நீயிவன் நனில்பாச விரு ளொழிக்கும், நல்மதிபமுதம் பொழிந்திடுவை யிவனுமே நனிலரு ளொழுக்கு மதிகா, — ணலகிடற் கரியவொளி பெற்றவென்னையெனெடு வம்புலியாடவாவே, யருளொழுது கவிசொலும் வாக்கிசதாசனெடு வம் புலியாடவாவே. (ச)

நாட்செலுந்தொறும் நினதுநற்சொருபம் மறைபடுமநல்லு மிம் மைந்தனுருவம், நாட்செலுந்தொறும் வளர்ந்தே வுலகமுற்றிலும் நற் சிவவொளித்தயங்கும், — வேட்செலும்புவனத்தினிற் காமிமுதலினோர் விருப்படைய லிண்ணினின்று, விரிகதிர் பரப்பியே யுலகமுற்றுலவி யே விரிகதிரொடுங்கி ண்டுவாய்த், — தாட்சலசமுடையவீம் மைந்தனோ தவர்மனநத கைவிருப்படையவொளியாய், சாருலகமுற்றிலுஞ் சுற்றி சிவவொளியுறத் தயங்கியே வளர்ந்துநிற்ப, — னாட்கொளரசாதலா லஞ்சாதிருந்திடே லம்புலியாடவாவே, யருளொழுது கவிசொலும் வாக்கிசதாசனெடு வம்புலியாடவாவே. (ஊ)

வெய்ய துற்சமயமாஞ்சமணங்கழன் றந்தவினையறும்பாடலிபுரம்,
 விளங்கிவரு மன்னனும்பல்லலனுமங்கனம்விடடையவருள் விராவக்,
 கையமலமாசியாளங்கமது நீங்கிடக் கருணை புரிமா தேவனுன், களங்க
 முற்றிலும்க்கிமெய்க்குஞானமுத்தி நிலைகாட்டுவன்கிலம்கணிற், அய்ய
 விப்புரவின் டெருமைகளனைத்தையுஞ் சொல்லுந்தாத்திலைமதுத், தூய
 வறிவில்லையதுநீ வந்துன்கையாடல் செய்கினியேதுருவுவா, = அய்யன
 துகாருண்ய நிலைநிலை வந்தறிசியர்புலியாடவாவே, யருளொழுதுகனி
 சொனும்வாகிசதாசனொடுவம்புலியாடவாவே. (சா)

எவ்வகையிட்டகாரியத்தை கிணக்கினுமெங்கிரையருள் செய்து
 வா, நென்பதூற்சமேறனுமெங்கிலையிது நீபுபாசகாரியத்திறோங்கு
 ம், = சவ்வையறுமன்பரைக்கேட்டறிதிமறைமுதற்கலைவலாரிநுடியா
 ன்நேரர்க்குள்ளு றந்தறவர்கள் முற்றியமனத்தர்கள் கதுளியுறவன்னை
 ர்களைத், = திவ்வியக்கருணை பொழிவிழிபொண்டும் நோக்காதசெல்வனு
 னைதேடியாடல், சிந்தித்தழைத்தனுன்பாற்பெரியகருணையேநீசெய்தத
 வமுமரிமீத, —வவ்வியமிலாதுநீவந்துநின்றபெறுவையம் புலியாட
 வாவே, வருளொழுதுகனிசொனும்வாகிசதாசனொடுவம்புலியாடவாவே

வடுவெருமனையகண்ணரிய விடைகரிய குழன்வரையெனுங் கொ
 ன்கைகொண்ட, வலிந்தையர்கண்மையலே வாழ்வென்றதிற் குடைந் து
 றறு நீவாழ்ந்துகெடுவாய்க், —கடுமைமிகுமாதர்மய லற்றவிடமேமுத்
 தியென் றுணைபிட்டுகழறும், கற்றநற்பெரியோர்கள் வார்த்தையுங்கே
 ட்டிலாய்க் கனின்றுற்றவெங்கடலைவன், —விடுமறிய விவ்வாசைமுற்றங்
 கழன் றுமேவிய னுற்றதுறவாளனும், விதுமிவ்வாசைநீவந்தடைந்திடு
 வையேல் மீட்டுவனரிமமாயையைய, —வடுவரிபமாய்கைகளை வென்ற
 வென்னையனொடு வம்புலியாடவாவே, வருளொழுதுகனிசொனும் வா
 கிசதாசனொடுவம்புலியாடவாவே. (அ)

ஒன்றினைப்பெறகினைப் போர்தமக்கெப்போது மோயாதனிற்கும்
 வள்ள, லொருவர்பானட்புகொளல் நன்றென்றரைத்திடு முண்மைநூ
 லுங்கற்றிலாய்ப், —பொன்றுஞ்செயற்கரிய யாவுளதகட்டுனதுபோ
 ல்வினைக் கரியகாப்பு, பொருந்தயாவுளதென்றியட்டும்வாப்தபொழி
 போற்றிநீ யறியாய்கொளோ, —நின் றதிற்கிங்கனமுரைத்திடும்நீதியை
 யினியேனும் நீயுணர்ந்து, நிமலனாகியவென் றனையனொடுவினையாடவ
 ந்துநீயருளடைகுவா, —வன்றந்தவப்புகியார்க்குற்ற குரவனொடுவம்
 புலியாடவாவே, யருளொழுதுகனிசொனும் வாகிசதாசனொடு வம்புலி
 யாடவாவே. (கூ)

கருதியுனைவாவென் றழைக்கநீதாழ்த்திடிற் கருணையன்கோபமா
 குங், கலையறுமினின்றனவெறுத்திடி னுனக்குதவு கடவுளும் விழைவு
 கொள்ளான், —பொருதலில்லாயிவன்றேவாரமொன்றெழுதி பொங்கு
 கிந்தனமனைத்தும், புரம்பொடிபடப்புரிந்தானுக்கனுப்பிடிற் புராரியு

ஞ் சினந்தகற்றும், — வருதலைக்கெடுத்தியைப்பலகாவீயம்பினைன் வாரா
திருத்தியெனிலோ, வண்ணமுறுநிற்கென்ன பொல்லாங்குநேறுமோ
வாய்மலர்ந்தேன்பழியிலே, — வருதலைவனைக்காணும் வாழ்மரணைய
னெடு வம்புலியாடவாவே, வருளொழுதுகவிசொலும் வாகீசதாச
னெடு வம்புலியாடவாவே. (கபி)

அர்ப்புலிப்பருவம் முற்றிற்று.

சிற்றில்பருவம்.

பருவமதனில் யாங்கள் புரி துன்பம் நினைந்துபகைகொண்டு
படியிலிவர்களுந்நாளும் பற்றுமலிடமாயிருந்துவிரைக்
கருதியினைசெய்கின்றார்களென்றுகருதிபோர்க்களையோ
கடையேம்முன்பின் னொருபகையுங்கண்டோமில்லையாயினுயாம்
பெருமையிழந்தயிப்பருவம் பேதைப்பருவமெனப்படுமாற்
பெற்றியுடையேம் மற்றொன்றும் பிழைசெய்தறியோமாதலினாற்
நெருவிற்றாளங்கொடுவியற்றுஞ் சிறியேன்சிறிநில் சிதைபேலே
தெய்வத்திருத்தாண்டகத்தேவே சிறியேன்சிறிநில்சிதைபேலே.

வெள்ளை மூசண்ணித்தமேனியுடையரின்றாது
விரும்புதவங்கட்பலசெய்ய வியனார்வடிவாய்த்தோற்றியநீ
கள்ளார்பரவுமமரையடியிக் கடையேமிபற்றுப்பாழியினிற்
கலங்கியுறுமாதுயரமுறுண்காட்டு மிஃதாமிக்கடுமை
துள்ளிடந்தசீரடியின்றோய்வுதுயமதிசூடுஞ்
சுத்தனறியின்பின்பு பதறுஞ்சோருமுனதுவனையறிந்தாற்
மேள்ளுபுகழ்கொண்டிலங் கரசேசிறியேஞ்சிறிநில்சிதைபேலே
தெய்வத்திருத்தாண்டகத் தேவேசிறியேஞ்சிறிநில்சிதைபேலே.

புகழேபரவுந் திருவடியிற்புழுதிபரவத் தகவோயிப்
பொல்லாநகரம்பொன்னகரமாகிருக்கிற்குறைபுகழோம்
நிகழும்நினைது வரவுநினைந்துருகிவாடிநின்றிலங்கும்
நீதியுடையவன்பர்தமைவீழ்த்து வருளாலிவனையே
யிகழற்றோற் குமெம்பாலேபடைந்ததிற்றுப்பூதிதுகருதி
பேழையடியமகிழ்வடைந்தாம் பேதுபிழைகளிழைத்திடினாற்
திகழுவைமைக்காத்தருட்புரிதிசிறிபேஞ் சிறிநில்சிதைபேலே
தெய்வத்திருத்தாண்டகத்தேவே சிறியேஞ்சிறிநில்சிதைபேலே.

தியவமணர் செய்பாழி சென்றுவழித்தி திகழமணர்ச்
செய்யுஞ்சைவ நிகழைத்தனைத் தீரவழித்தி நீற்றினிலே
பாயவுண்மை யறிபாத யற்பர்வாழ்வைப் போயழித்தி
யறியாதீய புறச்சமய மடங்கலழித்தி யெனினுனக்குப்

பாயும்புகழும் புண்ணியமும் பலவாயடைபுமெமையனுசிப்
பாழியழித்தியெனிலதனு லடையும்பயனோர்சிறிதுளவோ
சேயவறியள்ளமைந்தே சிறியேஞ்சிற்றில்சிறையேலே
தெய்வத்திருத்தாண்டகத்தேவே சிறியேஞ்சிற்றில்சிறையேலே.

பூதமுதலாம்பொறிகரணம் புந்தியனைத்துமறிந்ததனைப்
போக்சியவத்தைநீக்கிப் பெய்யாமாயைதனையாற்றி
சோதியாகும்பிரமமதே சொருபமென் றுகண்டிலங்குஞ்
சொல்லினைவேந்தேயாமார்க்குங் குடியல்லோமென்றுதச்சொற்ற
நீதிவடிவேசன்மார்க்க நிமலவடிவேநிருவிகற்ப
நிட்டைமேவுங்குநாமணியே நிணதமுடிவின்சின்றவனை
சேதமற்றதாய்மணியே சிறியேஞ்சிற்றில்சிறையேலே
தெய்வத்திருத்தாண்டகத்தேவே சிறியேஞ்சிற்றில்சிறையேலே.

இத்தாரணியிலுன துருவே யிலங்குமெங்கட்ருமதற்கு [ஊங்
வென்றுங்கிடைத்த குலங்குருவென் றெண்ணியுன்னையெப்போ
கர்க்காவென்றுமலர்கொண்டு கத்தாலர்ச்சித்துபாசித்து
கருணையுருவாந்தடங்கடலே கண்ணையென்றுநினைப்போற்றி
நித்தாநின்னைவழிபடுவேம நினதுநாயமறையடி க
ணிகழநோவப்புழுதிபட நேரோயொனாமிசுச்சிறி
சித்தாபூழிகொடுவயற்றுஞ் சிறியேஞ்சிற்றில்சிறையேலே
தெய்வத்திருத்தாண்டகத்தேவே சிறியேஞ்சிற்றில்சிறையேலே.

குறியாஞ்சருதியனுபவமுங் குருவென்றுரைக்குமட்டிதனிற்
கோதுகொண்டசரணமதமாந் காட்டக்கோலையுந்சொருகி
யறிவேபாருங்கலசமதி லன்பாந்நூயவுலேழட்டி
யரியசைவமெனுமரிசி யணையப்பெய்துநானகிலே
நெறியார்த்தமல்கொண்டுள்ளுதி நிகழுஞ்சிவமாம்பொங்கலிட்டி
நிற்சுமடியாரணவர்கட்கும் நேரேபூட்டிவிளையாடுஞ்
செறிவல்லமையைவிட்டிந்த சிறியேஞ்சிற்றில்சிறையேலே
தெய்வத்திருத்தாண்டகத்தேவே சிறியேஞ்சிற்றில்சிறையேலே.

தீயேயென்னப்பொறிகொண்டு செற்றவந்தக்கனிறுதனைத்
தீயவனார்தம்முயிரை யழிக்கப்புகிறிதுறுவமணர்
வாயேமேவியவர்புகலும் வாக்கியங்கட்பொய்யென்று
வந்தக்*கோனைபாழிதனை யழிக்கவருட்செய்தனைமன்னே
நீயேயழிக்கவேண்டுவதை யழிக்கநெஞ்சில்நினையாத
நினக்குவிர்த்தக்கடையரிடம் நேர்ந்தபிழையாமென்கொல்லோ
சேயேசிறியவடிநோகச் சிறியேஞ்சிற்றில்சிறையேலே
தெய்வத்திருத்தாண்டகத்தேவே சிறியேஞ்சிற்றில்சிறையேலே.()

இனித்தகருப்பஞ்சாற்றோடக் கால்வாயதனிளவாஹை
பெழுந்துபாயும்வயற்புகுந்து சாலியனைத்துமெழிலுடனே

* கோன் = காப வர்கோன்.

தனித்தவினையும்வாழ்நீர் றங்குந்துயதனிப்பதியே
தானேயதுவாயதுகூனாய்த் தங்குந்துயதவமைந்தே
மணித்தவடிவ மாய்வந்தவாகிசப் பேரொளிக்ளக்கே [னாய்ச்
மணிபேறுண்டா மதினிக்ளக்கேமாற்றிட்டறியாச் செழிப்பொன்
செனித்தபதியேயெமைச்சினந்து சிறியேஞ்சிறில்சினையேலே
தெய்வத்திருத்தாண்டக்தேவேசிறியேஞ்சிறில்சினையேலே.]

அப்பனியேயம்மையும்நீயென்று மொழிந்தவரும்பதிக
மடியம்நினைந்துநீயேயெம்மை யனம்மையென்போற்றி
வொப்புமுயர்வுமகன் றநினைவோ யாதாற்றித்துதித்திவே
முற்றவெம்மையொருபொருளாய்க் கோடியெண்ணி ஆய்த்திவா
மிப்புவிக்கோர்ஞானமுதுவிளஞ் சூரியனையெந்நாளு
மெழில்சொண்டிலகுமருணிக்கி யென்னுமாசேயெந்தாயே
செப்புமெமையாளருட்செல்வா சிறியேஞ்சிறில்சினையேலே
தெய்வத்திருத்தாண்டக்தேவே சிறியேஞ்சிறில்சினையேலே.

சிறில்பருவம் முற்றிற்று

சிவபறைப் பருவம்.

வெவ்விப்பரசமயமுற்றிலு மகற்றவருயிரணைமுனைந்துமோர்,
விட்டிசைப முற்றிலுமீயவலாய்த்திய வித்தகன்யானென்றுமே, —
கவ்வையுமுலகினிற் சைவசமயத்தினைக் கனென்பெறிவிளக்கிடாநிங்,
கண்ணியுமுதூய கடவுளுநானென்று கற்பகத்தருவில்லாமுந், —
திவ்விப்பெருவாழ்வுமுற்றிலுஞ்சிறுது நம்பாகநினைவுற்றவாழ்நீர்
னேநானென்று வெம்மலமகற்றவரு செல்வானென்றுகாமச், — செவ்
வியப்பெண்ணுசையற்றவன்யானென்று சிவபறைமுழக்கியருளே, சிவ
வருட்பெற்றதவவடிவானவாசே சிவபறைமுழக்கியருளே. (க)

மருவினியகற்றமிழ் முழக்கமும் புண்ணியர்கள் வாழ்த்தும் முழ
க்குமான, மறைமுழக்கும் பெரியவேள்கியுதராலையில் வயங்கும் முழ
க்குமன்றித், — திருவுடையசைவர்களாகம் 'தேர்ந்தோது தீராமுழ
க்குமரிய, - திததுங்*சருவினுலானிகள் விசாரணைச்செய்யும் முழக்கு
மரிய, - பரவிடும் பெரியர்கட்குடி சிவசரிதை கட்டபடிக்கும்முழக்குமந்
திப், —பாய்ந்துபூகச்சோலை பானையப்பார்த்துமே பணியெனவெரிஇ
யெழுந்திச், —செருவிடச்செல்சோலை சூழுகிருவாமூர் சிவபறைமுழ
க்கியருளே, சிவவருட்பெற்றதவவடிவானவாசே சிவபறைமுழக்கிய
ருளே. (௨)

கவலுறுவாமைகட லுறுவாமையைக் குறுகுலவுகதையென
கோகிளாட்ப்போலவே யஞ்ஞானிபாபிகட்கு உரொழிதனை

மறுத்துத், — தூவரும்பிறைநாடும்வள்ளலதுவருவினைத் துன்னும்புறத்
தகத்துந், தூயறக்கண்டரிய வெண்ணீறுகண்மணித் துறவுந்தரித்து
பெரிய, — மாவரும்புகழ்க்கொண்ட வள்ளலேதிலதவதி பின்வந்த வாக்
கின்வேந்தே, வண்மையுறு சைவசபயத்தினை வளர்க்கவரு வாசீசதாச
மணியே, — தேவரும் புகழ்நின்ற வரியருந் வடிவமே சிறுபறை முழ
க்கியருளே, சிவவருட் பெற்றதவ வடிவான வாசீச சிறுபறை முழக்
கியருளே. (௩)

பாரோங்க வைந்தொழிற் புரிந்துநட நளில்கின்ற பண்ணவனடிப்
போதையே, பற்றுமிட மறைநடுவி லோங்குமந்திரமதே பரிந்துவைத்
தேத்தும்பொருட், — டாரோங்கு மத்திபுனை வள்ளலடியார்கட் டமக்கு
பணிசெய்கின்றதே, தருந்தொழிற்கண்மணியும் வெண்ணீறுபூண்பதே
தக்கவாபரணமரிய, — நீரோங்கு சாத்திர விசாரணைப்பேசுதல் நின்
மலக்கடவுளழகை, நேருறக்கண்டு தெரிசித்தலே காண்கையாம் நிமல
னது சிவசரிதையை, — சீரோங்க காதுறக்கேட்டலேநன்றென்று சிறு
பறை முழக்கியருளே, சிவவருட் பெற்றதவ வடிவான வாசீச சிறு
பறை முழக்கியருளே. (௪)

எண்ணரிய வரிபிரம ரிந்திரர்த் தேவர்களிருடியுஞ் சித்தர்யோக,
ரெந்தையது புகழதைப் போற்றுசிவ கணமாதி வியக்கருள் கருடர்
முதலோர், — வண்ணமுற விருபாலிருந்து பணிதனைபுரிய மகிழ்வுடன்
நந்திமுதலாம், வாணனுந் தன்கு யிராயிரங்கொண்டு வருபேரிகை
முழக்கப், — பண்ணுறுத் தும்புருவர் நாரதாதிதளும் பண்ணிசைப்
பாடவிருபாற், பரவுசட்டிய மாதிர்பல்லாண்டு கூறவும் பராபரன் வீற்
றிருக்குந், — திண்ணமுற கைலையி னரவொலியே யீதென்று சிறுபறை
முழக்கியருளே, சிவவருட் பெற்றதவ வடிவான வாசீச சிறுபறை
முழக்கியருளே. (௫)

பெரியவுலகினில் சைவதேயத் துதித்தலேபெற்றியென்னவு மத
னினார், பேசுது முதுப்புதுதல் பின்சைவ சமயமும் பிறங்கியுறுகல்வி
கேள்வி, — விரியமுள மெந்தையடி கனவினும் மறவாத மெய்மைமறை
நீற்றிலன்பு. மேன்மையுறு வான்மார்த்த னுலிற் பழக்கமது மேனிய
பின், கியதிக்கைத், — லுரியகரு செய்கைக ளனைத்துமவர் செயலென்று
வுண்ணுவது போதவொழிவு, வுதுவதெப்போதென் னுளத்தூன்றி நிற்ப
திது வொருவற்து வேண்டுமென்று, — தெரிவிக்க நானெழுந்தேனென்று
சொல்வபோற் சிறுபறை முழக்கியருளே, சிவவருட் பெற்றதவ வடி
வான வாசீச சிறுபறை முழக்கியருளே. (௬)

வேறு.

அலைகடலோங்குந் திரையெழுமொலியு மழகியபரதவர்க, ளளக் கரின் மீன்வலை விசிடமொலியும் மீனத்தலையின்,—விலைபடுபொலியும் வெண்சங்கங்கள்வி ட்டிடுமொலியு, ஸியன்பெறுநாவாய்கலமிவை யோடும் மிகுவொலி விதியெலாந்,—கலைபடுபாதிரி புலியூர்க்கண்ணே களின்று ஷடியரோடு, கரையண்மிக் கவினோங்கும் கடவுளை கண்ணு ளுற்றுவொரு,—கோலையறு நற்றமிழ் மாலைபுனைந்தவ கொட்டுக சிறு பறையே, கோவே குறுக்கையர்க் குடிவரு தேவே கொட்டுக சிறு பறையே. (எ)

ஆவணமுற்றுந் தூக்கிய*மகரிகை தன்னை யண்டமுறு, மங்கார கனு முச்சமுறுந்தன தழகியவிடென்று,—மாவணமோடு வதனுழி செல்கயு மருவிய தோரணமே, மற்றதுவென்று நாணமோடேசும் மாடப் பெருவளமுங்,—காவணமோங்கும் விதியிலேசுங் களின்று மாதிரிழைக், கழன்றுதயங்கு மணிகட்சிதரிய கலனுறவீதியெலாந்,—கோவரசாகுந் திருவாமூரா கொட்டுக சிறுபறையே, கோவே குறுக் கையர்க் குடிவருதேவே கொட்டுக சிறுபறையே. (அ)

வண்டல்படிய வாடகமிருக்கை விசிடிரைத்துவரும், வண்புனற் பெண்ணை வாய்க்காலுடு வயலிற்சென்றுறவே,—கெண்டை வயலுறு மள்ளரைமோதுங் கேண்மை யுறுஞ்சாலிக், கிளர்த்தெழு நிறமது யிம யத்தனையைக் கேயுறு நிறமதுபோற்,—றண்டரு வயல்குழ்த் திருவா மூரிற் றங்கியமாமணியே, தவறிலையோடு புகலூர்மேனிய சத்தவ குணமணியே,—கொண்டல்பரவுங்கா வாழாரா கொட்டுக சிறுபறையே, கோவே குறுக்கையர்க் குடிவருதேவே கொட்டுக சிறுபறையே. (க)

செந்தாமரையில் வாழ்திருவென்னுந் திலதவதிக்குபினே, திரு வவதாரஞ்செய்தேவர்த திருநாவுக்கரசே,—வந்தாட்கொண்டடியெற்கு முத்திரல் வாழ்வினைத் தந்தருள்வாய், வருமேழ்பிறவியை முற்றமொ ழித்த மறுவறுமாமணியே,—சந்தாசுலமதை நீக்கியருட்செயுஞ் சிறு வனை யாட்கொண்டே, தீரா திருவாமூரா திகழுந் தெய்வாமணமோங் குங்,—கொந்தார்பூங்குழன் மாதிரினிமைந்தே கொட்டுக சிறுபறையே, கோவே குறுக்கையர்க் குடிவருதேவே கொட்டுக சிறுபறையே. (க௦)

சிறுபறைப்பருவம்முற்றிற்று.

* மகரிமை-கொடி.

சிறுதேர்ப்பருவம்.

காவியேனுமக்க விழியாட்பங்களுஞ் சிவக்கருதுறந்தேரினல்லக்,
கருணை யெனும்பெரிய தாற்றக்கோற் கொண்டுமே காரணத்தோற்ற
மனுவா,—மாவியேனுமக்காத் திருபுறத்துஞ் சிவக்குறியின யமைய
நிறவி, யரியவம் மனுவெனும் பரிகளைப்பூட்டியே யன்பெனும் வழியி
லோட்டிப்,—பாவியரெனுங்கொடிய சமன்மதப் பதகரைப் பற்றியுற
வே நசுக்கும, பண்பனே வாழரிடங்கொண் டிலங்குமொரு பரமத
நிராகரி யெனும்,—தேவனே செந்தர மரைக்கை சிவந்திடச் சிறுதேருருட்
டியருளே, தெய்வநிலையோடருஞ் சைவநிலை தேர்ந்தவா சிறுதேருருட்
டியருளே. (க)

வல்லநாவலர்வாழ மரியசண்பையிலுறுஞ் சம்பந்த வளளவ்வந்த
வயங்கு சிவிகைத்தனைத் தாங்கீர் செல்லவே வருளுனசம்பந்தனுஞ்,—
சொல்லரசெனுந்தேவ ரொங்கென்றுவினவலுந் தோன்றலீர் சிவிகைத்
தாங்கித், தோளினிலுமைச்சுமந்திந் குற்றதென்றுநீ சொற்றனொரு
வாக்கியத்தால்,—நல்லசண்பைப் பதியுமுடனே வெருண்டவ ணலமு
டனிழிந்து வுன்னை, நன்மையாப்ப போற்றவவ ணிருவரும் நட்புற்ற
நலத்தினை யென் சொல்லுவேன்,—செல்லுறும் பொழிலநிகை சேர்ந்
துறற வையனே சிறுதேருருட்டியருளே, தெய்வநிலையோடருஞ்
சைவநிலை தேர்ந்தவா சிறுதேருருட்டியருளே. (உ)

*சன்மார்க்கமோடு சகமார்க்கமுஞ் சற்புத்திரமார்க்கமுந் தாது
மார்க்கஞ்,சாற்றுமிம்மார்க்கங்க ணுன்கினும்மேலாய்த் தயங்குமொரு
தாதமார்க்கம், — நன்மார்க்கமாகவே கொண்டந்த நிலையினில் நலம்
பெற விரும்புந்வினும், நம்பனதினைத் தலத்தொரு திருவருட்பெற்ற
நாவரசெனுந் தேவனே, — பன்மார்க்க நிலையெலாம் கண்டுக்கடந்து
மேற்பரசிவ மிருந்தமல்கும், பரமானு விச்சைவ சமயமே மேலென்று
விரிவித்த பரமகுருவே,—சென்மநிலைமுற்றுங் கடந்தருட்கொண்டவா
சிறுதேருருட்டியருளே, தெய்வநிலையோடருஞ் சைவநிலை தேர்ந்தவா
சிறுதேருருட்டியருளே. (ங)

* இம்மார்க்கத்தனங்கணத்தை சிவஞானசித்தியார். எட்டாஞ் சூத்தி
யும் தலவரும் செய்யுமின்

சிந்தேதர்ப் பருவம்.

சொல்லரும் மார்க்கங்க ணுன்கினும் மேலான துகளநற் தாத்
மார்க்கந், தூயதென் தென்னுள் மறிந்தனன் மற்மம்நீ தோன்றும்
சீர்காழிவாழும், — நல்சைம்பந்தரோடு திருவிழி மிழலையில் நற்காசு
பெற்றபொழுது, நவைவெற்ற காசுநீ பெற்றனையாதலால் நன்மார்க்க
நிஃதேயரும், — பல்லவ னறிந்துநின் பாதவிழுவற்றிடப் பரிந்தவனை
யாண்டவமுதே, பரம கருணாநிதிப் பண்பனே வாழாரெனும் பதியி
னுக்கிறவனே, — செல்லுறழ்க் கூந்தலெம் மன்னிபிற் றோன்றலே
சிந்தேருருட்டியருளே, தெய்வநிலையோடருஞ் சைவநிலை தேர்ந்தவா
சிந்தேருருட்டியருளே. (ச)

ஐயிரு சிரங்கொண்ட வசரன்படுந்துய ரகற்றநீ மனதிலுன்னி,
வவ்வரக்கன்பாலடைந்தவ னறிந்திட வருட்புநீர் தொருசொலாய், —
தூய்யமா மறையுறஞ் சாரங்கேதப்பிரிய னென்றசொற் சொற்றலோடு,
சோர்வுற்றவன்னவன் கேட்டந்த வண்ணமாய்த் தூயமுன்றும் மறை
யினில், — மையுற்றகண்டர்க்கு மாபிரியமென் றுன்னி மறையினைப்பா
டசிவமும், — வந்தருட்செய்தன னாதவிற்சேவகாருண்ணியாய்மற்றவா
னல், — செய்யதிருவாமூரில் வந்துற்றசெல்வனே சிந்தேருருட்டிய
ருளே, தெய்வநிலையோடருஞ் சைவநிலைதேர்ந்தவா சிந்தேருருட்டி
யருளே. (ரு)

துட்டவெஞ்சமணரைக்கழுவிடைத் தூக்கியே தூயமதுராபுரியினிற்
துன்னுகூன்பாண்டியன் நனைக்குவந்துற்றவெஞ்சுரோயகற்றியாண்டு,
— மட்டுவார் குழன்மங்கையர்க்கரசியார்க்கருள் வழங்கியப்பிரபுவினை
வண்ணமுதுமப்பொன் றொறுபெயரமைத்தழைத்திட்ட வப்பெயர்வழ
ங்கித், — திட்டமாயுலகமுடிதும் பரவியப்பொன்றிடநீ சிறந்தசெய
லைச், செய்யமனதினில் நினைத்திடுகாறுமுள்ளந் தெவிட்டாதமுந்தி
நின்றேன், — சிட்டர்தொழுமையனே படைகொண்டகையனே சிந்தே
ருருட்டியருளே, தெய்வநிலையோடருஞ் சைவநிலைதேர்ந்தவா சிந்தே
ருருட்டியருளே. (சு)

பொருந்துபழனங்களிற் பங்கயப்பூக்களைப் புருந்துபெறுமேதிகா
டிப், பொங்கியக்கொடிகளை யிழுத்துக்குதட்டிப் புசிப்பவத்தருண்ம
தனில், — வருந்தவம் மடிமுலைத்தடத்தே வயற்கெண்டை முட்டியே
லெழமகிழ்ந்து, வருடோமுற்றிலும் வயலுடுபாய்ந்திடக் கலந்துமருவ
ற்றெளிந்துத், — திருந்துசிறையோதமம் நீரிற்கலந்தபாறன்னையருந்தி
திகழுஞ், சீருற்றபழனம்வளத்தொடுந் தோன்றியுறுதிருமுனைப் பாடி
நாட்டின், — செருந்திழும்வாமூரிடக்கொண்ட வையனே சிந்தேருரு
ட்டியருளே, தெய்வநிலையோடருஞ் சைவநிலைதேர்ந்தவா சிந்தேருரு
ட்டியருளே. (எ)

லெம்மலமகத்திவரு வெண்ணீறுசாதனமணிந்து மேல்வர்குழற்
துறல்; மேவுவெண்பாற்கடற்றிரிதண்டமாதியக்யனகைக்கொடிகளை
ன்னப்; பம்மலுறுயர்வொலித்திரையொலியதென்னவுமபரவுச்சுக்கொளி
யுமொருபாற், பாற்கடலுறுஞ்சங்க மென்னவுமடியார்க்கு குழுவொடுந்
குழந்துபரவல்;—விம்முபாற்கடலென்ன வோங்குதிருவதிகையில் விய
ரைட்டுகொண்டபெரியோய், வேதாகமக்கலைளாகும்நற்றேவார தாண்ட
டகம்விளம்பியவருந், — செம்மலேவாரமுரின் மேனியவெண்ணையனே
சிமதேருநட்டியருளே, தெய்வநிலையோடருஞ் சைவநிலைதேர்ந்தவா
சிமதேருநட்டியருளே.

(அ)

நகரமுதலாயெழுத் தைந்தனிலிலங்கான் மவக்சுரந்தனைருவினிள்;
நாட்டியிருபாற்சிவந்தனைநிதிபுறமந்தரத்தினை நாவாற்சொலிப்,—பக
ருமருபிறவிநோய்நீங்கி பதிதானாகுபரமார்த்த நிலையடைந்து, பதித
வாதியை வென்று நின்றசீரடியார்கள் பற்றுநின் பதமலையென்,—
சிகரத்திருத்தியெட் டோடிசுண்டினை யெண்ணு மரியதினிலையினைச்;
சிறியேனறிந்திவ மலையிலக்காயெனக் கொழுமொழியுருகினித்ய,—
திகாநிலைங்கிடக் காத்தருட்குறவனே சிமதேருநட்டியருளே, தெய்
வநிலையோடருஞ் சைவநிலைதேர்ந்தவா சிமதேருநட்டியருளே.

(க)

புகழிலருவதிகையுறு வெந்தைகெவருனியார்புனிதசுவ பத்திவா
ழ்கப், புண்ணியம்பெறுமுனது தேவாரமாமுறை புவனத்திலோங்கி
வாழ்க, —யிகழற்றசீர்த்திருத்தொண்டர்சீரடிவாழ்க விற்புதிருநீறுவா
ழ்க, யினிமைபுறுமுவர்வாய்மலர்ந்த தமிழ்மறைவாழ்கயிலருகிவசைவ
ம்வாழ்க, நிகழும்நிந்தரிதமுறை யாவையுமுணர்ந்துதினை நித்தலுமு
பாசனையோடு, நினைந்துமன்பரதுநின்மலப்பதமுலகில் நீழிவோங்கி
வாழ்கத். — திகழ்வீர சைவமுமுலகினில் வாழ்கநீ சிமதேருநட்டிய
ருளே, தெய்வநிலையோடருஞ் சைவநிலைதேர்ந்தவா சிமதேருநட்டிய
ருளே.

(உ)

சிமதேர்ப்பருவம் முற்றிற்று.

திருநாவுக்கரசு வாயிற் பிள்ளைத்தமிழ் முற்றிற்று.

உண்மையுரிடையுரை.

திருவதிகாபுரிக்குணபால் 4 மைல் தூரத்திலும் திருமாணிக்குழி குடபால் 2 மைல் தூரத்திலும் கிலங்கல்பட்டென்னுஞ் சிற்றூரை யடுத்த வடபால் ஓர் சிறுமலையில் கிலப்பட்ட கற்ப கிரகத்தோடு கூடிய சிறுகோயிலைத் தனமுடிமீது காந்தமலையொன்றுளது ஷேமலையில் சென்ற நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் குமரவேளும் பிற்பகுதியில் கிண்டிலும் கோயிற் கொண்டுவளங்கினதாகப் பலவாற்றாணும் புலப்படுகிறது! இத்தலஞ் சொற்பனத்தோர் நாட்டோன்றியதென்கை இறுப்பூதே; திருவருட்காட்டத் தெரிந்தவற்றைஞான்று தொட்டிற்றை ஞான்றுவரை ஷேதலக்கை யெவ்விதத்தேனுஞ்சோனோத்தாராணஞ் செப்ப வேண்டுமென்பதேயுள்ள நிகழ்ச்சி. இஃது எனதுண்மையுரியைக் கண்மையர் பற்பலாறிகர் திருமுருகாற்றுப்படை ஐந்தாம்படையில் குன்றுதோறூடல் நின்றதன்பண்பு, ஏன்றதால் அம்முறைபிற் குன்று கண்மீமிசைக் குமரவேட்டங்குமேல், நக்கோன் திருவாக்காற் பாடப் பெற்றதென்றே கொள்ளவேண்டும் பின்னரிதற்கு உத்தரத்தணிகை யெனப் பெயர்கூட்டப்பெற்றமை பூருவதணிகைப் பிரான் திருவருட் பிரேரணையே; இங்ஙன் புராதனமாய்க் கிலப்பட்ட கோயிலைப்புதுக் கலும் புதிதாகவே ஆலயம் நிருமித்தலும் இன்னும் பற்பல சிவபணிகளை முற்றுவித்து கும்பாபிடேக்குஞ்சுத்து தரிசித்தலாகிய நற்காரியங்களைத் தொழிலுடே யொன்றாய்க் கொண்ட வருணத்தாரெவரோ அவர்களே இக்னையுங் கவனிப்பார்களென்றே சிவசண்முகபிரானை அச்சைலத்திலருவமாகச்சுட்டி இப்பதிசங்களை எழுதினும், சண்முக பிரான் திருவருளாற் செவ்வேழுடியுமென்று அப்பிரான் திருவருளைச் சதா சிந்தினைசெய்து மிக வேண்டுகின்றார். சுபம்.

இங்ஙனம்

மணி-ஆப்பாவையார்.

சாணியமடம் திருவதிகை.

சோதிடம் நாடல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

இனியகிலங்கன் மலைமேலே கந்தவேள் வந்தெய்துமோ
கீனியவுரைத்தியென்றோரு சோதிடநூலான்பாற் கரைந்திலும்
முனிவனவனாராய்க்கான் முடுகியுணம் வட்டமிட்ட
தனியகருடத் தொனிகேட்டேன் சந்தோடித்தேனுனை நினைந்தே. (1)
தோற்றம்விலங்கன்மலைமேலே கந்தத்துரைவந்தெய்துமோ
போற்றியுரைமின்னென்றோரு சோதிடநூலான்பாற் புலன்றிடலும்
நூற்றியவனாராய்க் காற்றென்றி விண்ணில் வட்டமிட்டே
சாற்றுங்கருடத்தொனிகேட்டேன் சந்தோடித்தே னுனைநினைந்தே. (2)

விழைவாய் விலங்கன் மலைமேலே வேலேந்தியும் வந்தேயுதுமோ
 குழைவுரைத்தியென்றொரு சோதிடநூலான்பாற் கூறியதும்
 நுழையமதிக்குந்தருணத்தே நொடிக்குளுவணம் வட்டமிட்டே
 தழைப்புங்கருடத் தொனிகேட்டேன் சந்தோடித்தேனுனைநினை
 சிவந்தவிலங்கன் மலைமேலே சிவரைசுதன்வந்தெய்துமோ
 பவந்தாண்டிடுமோர் சோதிடநூலான்பால் யாஹும் பகர்க்கலை
 யவந்தான் சுற்றியாராயுங்கலை யாங்குளின்னென்கிக்
 தவமாங்கருடத் தொனிகேட்டேன் சந்தோடித்தேனுனைநினைந்தே (4)
 நயந்தவிலங்கன் மலைமேலே வேல்நாயகன் வந்தெய்துமோ
 பயந்தேயுரைத்தியென்றொரு சோதிடநூலான்பாற் பகர்ந்திடலு
 நயந்தமதிக்கும மயத்தே நாகத்தோங்கி வட்டமிட்டே
 உயர்ந்தகருடத் தொனிகேட்டேன் சந்தோடித்தேனுனைநினைந்தே. (5)

தவஸவி வருந்தல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிவடியாசிரிய விருத்தம்.

திருவிண்மேற்போம் மடவியர்கட்டிகழமயிலின் மீதேறி
 வெருவிப்பணிசுட்புற்றொடுங் கவிலங்கற்பதியிற் பவனிவரு
 முருவைக்கண்டேனுடையிழந்தேனுற்ற வளைகட் பலவிழந்தேன்
 மருவவிழந்தேன் மனைவியரினூட லொருசார் மாற்றுவையே. (1)

அந்நடை யாசிருவர் தமையனைந்தே மயிலின்மீதேறி
 பன்னுபுலவர் மிகாதிக்கும் விலங்கற்பதியிற் பவனிவரு
 மன்னுமழகையான் கண்டேன்மயலுங் கொண்டேன் வளையிழந்தேன்
 வன்னப்பன்னிமார் சினந்தா லூட லொருசார் மாற்றுவையே. (2)

வள்ளிக்கடவுட் சூஞ்சரமும் மருவமயிலின் மீதேறி
 எள்ளலில்லா விலங்கலிலா யெழிலார் பவனிதனைக்கண்டு
 வுள்ளமொழிந்தேனுடையிழந்தேனுயர்ந்தவிழைகட் பலவிழந்தேன்
 வள்ளால் மனைவிமார் சினந்தா லூட லொருசார் மாற்றுவையே. (3)

முத்தநகைவாரிருமடவார் முயங்கமயிலின் மீதேறி
 யுத்தரச்சொற்றணிகை வரையோங்கும் பவனிதனைக்கண்டு
 சித்தமாதிகாணமெல்லாஞ் சேரளிழந்தே னென்புரிவேன்
 மத்தார் தயிரிற் கலங்கினன்மேலூட லொருசார் மாற்றுவையே. (4)

சுற்றுங்கோபத்துகிலிருவர் சூழமயிலின் மீதேறி
 பந்துமடியார் நிறைவிலங்கற்பதியின் பவனிதனைக்கண்டு
 சுற்றுக்கூடா துனையணையத் தவஞ்செய்தேனென்றி றுமாந்தேன்
 மற்றுமவனென்றக்கூ லூட லொருசார் மாற்றுவையே. (5)

புனிதைமார்க்கிருவோர்கட் புடையிற் புணரமயிலேறி
 மணிதர்சூழும் விலங்கன்மலைமற்றும் பவனிதனைக்கண்டு
 நனிதவந்தானெனக் கொண்டுநானே யனையவுட்கொண்டேன்
 லுனிதைதயிருவர்க் கென்புகள்வா லூட லொருசார் மாற்றுவையே. (6)

மடவாடகனாருவோர்கள் விளங்குமயிவின்மீதேறி
பவனாராவ புற்றொருங்குப் விளங்கற்பிழையின் பவனிதனை
திடமாங்கண்டேன் மதிபிறந்தேன் சேரத்தனிமையாய் விழைந்தேன்
மடவாடுருவர்க் கென்புதல்வா யூட லொருசார் மாற்றவையே. (7)

தேனார் மொழியாரிருவோர்கட் டகழாயிவின்மீதேறி
காணுறோமெ விலங்கன் மலைக்கவினா பவனிதனைக்கண்டே
கொணுமன்னித் தனியாகக் கொண்டுபொருவே விழைந்தேன்
மாணர்விழியார்க் கென்புதல்வா யூடலொருசார் மாற்றவையே. (8)

கடலுடனையிருமனைவி களிக்கமயிவின் மீதேறி
டாதமடியார் பழிச்சவரும் விலங்கற்பிழையின் பவனிதனை
போதயிரக்கண்டேன் மெற்போகா மரமாய்சிற்கின்றேன்
மாதரிருவர்க் கென்புதல்வா யூடலொருசார் மாற்றவையே. (9)

வெய்யவேலாம் விழியார்கள் விளங்கமயிவின் மீதேறி
பையவே குமுத்தாரநற்றணிகாசலத்தின் பவனிதனை
பையமகலக்கண்ட தனைக்குழங் கலையவ்விடந்தறந்தேன்
மையலடைந்தேன் மலைவியரி னூடலொருசார் மாற்றவையே. (10)

தவஸவி தோழியோடு கிளத்தல்.

வன்னிக்கடவுட்குஞ்சரத்தை மருவுமாறு மாடுகத்தார்
புன்னியிலார் தணிகை பெழுந்தருளிப் புதுதவினவாரோ
கன்னியெனவே நின்னந்தனைக்கை விடுவாரோ யானென்புரிவேன்
மெள்ளுமிருஞ்சீர் தோழியான் செய்ததவங்கை தவமேயோ. (1)

கஞ்சமுக்கத்தார் பெற்றெடுத்தவாறு முகத்தையையவர்
மஞ்சினோக்குந்தணிகைவரை மன்னியென்கைத் தோடுவாரோ
வஞ்சுவாராத தல்வாரோ வானுலதற்கியானென்புரிவேன்
கஞ்சமுக்கத்தாயென்னடியான் செய்ததவங்கைதவமேயோ. (2)

வெருவக்குார் கிளைதடிந்தார் வெற்றிவேலாயுதக்கடவு
ளருளியோங்குத் தாத்தணிகைமலைபயுதந்தே யடைவாரோ
மருவாத கன்றுவிவாரோ மற்றதற்கி யானென்புரிவேன்
வருவியோங்குத் குழலையான் செய்த தவங்கை தவமேயோ. (3)

வாழி.

தோழியின் வேலவள்ளி வாழிகட வுன்பான்
தோழியை சண்டநான் மன்றமுன்—தோழிகொடி
தோழியை முகச்சொதி வாழிபூவத தணிகை
தோழியாதாத தணிகை வலரி.

கைகண்ட போதங் கண்கண் டவளியிற்
 கைதவங் கடிந்து செய்தவ முடித்தேன்
 இறையு முயிருங் குறைபடு பிணியுமா
 முப்பொரு ளமைவரு வைப்பின்வீ டென்னுஞ்
 சொற்குப் பொருடா னேயல தில்லெனுஞ்
 சைவசித் தாந்தத் தனிப்பெருஞ் சலதியுள்
 ளாழ்ந்தறி புலவன், ஆகம சாரமும்
 ஆண்டா னடிமைத் திறனுந் தெய்வ
 மாண்டோர் நான்மறை முடிவின்மெய்ப் பொருளும்
 விளங்க வதுவே முழுதும் விளக்கி
 விருந்தின் வகைபெறத் திருந்துசொற் றொடர்நிலைச்
 செய்யுளிற் குழவி யன்புசிறந் தன்றான்
 பல்லுயிற் தொகுதியும் பாகதி பெறுவான்
 மெல்லென் மொழியான் விழுமியது பயப்பத்
 தாயை வணங்கித் தாதையைக் கூடும்
 பெருமையிற் நிலை மூதூ ராடிய
 முறைமையி னிறைவி பாகர்க்கு முறையே
 பிள்ளைத் தமிழ்த் தில்லைச் சிலேடையு
 நல்லோர் நயவர வல்லோர் வியவர
 வியற்றினன் வேயுறு தோளிபங் கன்னடி,
 மன்னிய சொக்க லீங்கவே
 ளென்னு நாமத் திருந்தவத் தோனே,

நாடி வருக்கினாந்து, வருத்தனர் முற்றெச்சம். தமிழ்முனியுங் கா
 ய்சின வருதியும் நாடிவருத்து நிற்றிக் கண்ட செந்தமிழென்க. கன்னிவ
 ளாகம் பாண்டிநாடு. தன்மரபென்றது இவ்வாசிரியன் மரபினே. அம்மா
 பிளேன் வன்றொண்டமாமுனி. என்னுடன் கற்றோனிவ்வாசிரிய னெ
 ன்றுணரப் பொன்னம்பலப் பேர்ப் பரமாசாரியற்கு என்னுளங் குடி
 கொள்ளென முன்னராடை கொடுத்தாம். ஒழுக்கமும் பணியும் புணர்ப்பு
 முணர்வும் முறையே சரியை, கிரியை, யோக, ஞானங்களாம். இறையு
 முயிரும் பிணியுமென்றது பதி பசு பாசங்களே. ஆழ்ந்தறிதல் அனுபவம்.
 இதனையே அமுந்தியறிதலென்பர் சிவஞான மாபாடியமுடையார். ஆகம
 சாரமென முற்கூறிப் பிறுண்டும் வேறுபடுத்து ஆண்டானடிமைத்திற
 னென வேண்டாது கூறிலும், கூறியது ஆமதத்துட் சிறப்பு நோக்கி.
 பின் நாள் மறைக்குமுன்னர்த் தெய்வமென வடமொழியாற் சுட்டடை

கணபதிதூணை.

முகவுரை.

அநாதி முத்த சர்வஞ்ஞதாநி சுத்தசாட்குண்ணிய பரமபதியாகிய சிவபிரானுக்கே உரியது; ஈசுரன் என்னுங்காரண நாமம். இது மற்றவர் களை அவரவர் பேர்முதலிய (உபபதங்கள்) அடைமொழிகளுடன் பின்னி ந்றேயன்றித் தனித்துநின்று விளக்குவதன்று. சிவபிரானொருவனையே. அடைமொழி வேண்டாது (நிருபபதமாய்) தனிமொழியாய் நின்று விள க்குவதாம். இதனைப் புறப்புறச்சமணர் “பகவனேயீசன்மாயோன்பங்க யன்” என்று கூறிய நிகண்டு முதலிய நூல்வழக்கினாலும், ஈசுரன் கோயி லென்று கூறும் உலகவழக்கினாலும் காணலாம். ஆகவே ஈசுரநாமம் சிவ பிரானொருவனுக்கேயுரிய (யோதாருடி) காரணஇடுகுறிப்பெயரென்பது தெளிவாயது.

இது போலவே, வேத முதலிய லிசிஷ்டநூல்களால் விதந்தெடுத்த தோதப்பெற்ற சிதம்பரதலத்துக்கே உரியது கோயிலென்னுங்காரணப் பெயர். இது மற்றைத்தலங்களில் அவ்வத்தல முதலிய அடைமொழிகளை அடுத்து நின்றேயன்றித்தனித்து நின்று விளக்குவதன்று. சிதம்பரஸ்தல மொன்றை மாத்திரமே தனிமொழியாய் நின்று விளக்குவதாம். இதனை ஆரியவேத முதல்வனே, அவ்வேதத்தை வடித்துத்தெளித் தெடுத்த சாரமாய்த் தண்ணில் அபேதர்களாகிய சிவாநுபூதிப் பெருஞ்செல்வர்களின் திரு வாக்கிடமாக வெளியிட்டருளிய சீரிய திராவிட வேதமுதலிய பதி நூல் களாற் காணலாம். ஆகவே கோயிலென்னும் பெயர் சிதம்பரஸ்தலமொன் றிற்கேயுரிய காரண இடுகுறிப் பெயரென்பது தெளிவாகியது.

இத்தகைய உத்தமோத்தம வைதிக சைவ சைவிகச் சிறப்பு வாய்ந்த சிதம்பரத்திலே அநகரத் தாண்டவஞ்செய்தருளுகின்ற ஸ்ரீமத் டோஜா ஜாது திருவுருவம் வளைத்தலங்களிலுள்ள மாகேசுரவடிவம் இருபத்தை துளொன்றாகிய உருவம் போல்வதன்று. அம்மாகேசுரத்தின் மேற்சாதா க்கியமூங்கடந்து நிற்குஞ் சிவசொருபமேயாம். இவ்வுண்மை, அந்நேரப் பெருமானே, நாதமுதலாகக் தோற்றுவிக்கும் சிருஷ்டிக்கும், சிவபதி

கொடுத்தருளுதற்கு உலகை அழைத்தற்கும் அங்கமாய்க் கொண்ட உமரு கத்தின் தொரியினால் நடராஜராஜ என்று அடுக்கு விளக்கினமையாலுங் காணலாம். ஆகவே, ஏனை நடராஜமூர்த்திகளுக்கெல்லா மேலாகிய ஞான மூர்த்தி இம்மூர்த்தியே என்பது தெளிவாயது.

இப்பெருஞ் சிறப்பு வாய்ந்து உலகெலாமுணர்ந்தோதற்கரிய நிலை யினின்றருளுகின்ற ஸ்ரீமந் நடராஜராஜ வள்ளலை, உலகெலாமுணர்ந் தோதற்குரிய நிலையில் நிற்பித்தற்கியைந்த திருவருட்டிருமேனி தந்து இங்ஞொழிந் கூட்து அசைவறப் புரிவித்தருளி, “நோயுண்மருந்து தாயுண் டாங்கு” என்று பெரியோர் விளக்கியவாறு, அத்திருநடனத்தையே அந் வரதம் பாங்கினின்று கண்டுகொண்டு முக்கரணத்தாலும் உலகெலாமுண ர்ந்தோதி வணங்கி நின்றயத்தற்குரிய வழிகாட்டியருளுகின்ற அளவு கட ன்ந்த பெருங்கருணைத் தடங்கடலாகிய லோகமாதா ஸ்ரீசிவகாமியம்மையார். இவரது பெருங்கருணைப் பெரும்புகழ் வேதாதிகலைகளாலும் பிரம் விஷ் ணுவாதி தேவர் முனிவர் யாவாலும் அளவிடற்பாற்றன்று.

அணுத்தனையும் அறிவாற்றலில்லாத நாயிற் கடையாகிய நாயேன் அப்பெரும் புகழைப் யாடுமாறு நினைத்தற்கும் அருகனல்லேன். அங்ஙன மாகவும், அடியேன் பஞ்சாக்ஷரப்படியின் கீழ் வலப்பால் நின்று தரிசிக்கு ம்போது, சிற்சபையுள்ளே கற்பூர விளக்கஞ்செய்து வந்த தில்லைவாழ்ந்த ணரொருவர் தமது இச்சையால் அப்படிமீது நின்று பிள்ளைத்தமிழ் பாடுக ன்ன்று கூறி விழித்த தரப்பெற்றேன். அதேசமயம் அழகிய திருச்சிறுநம் பலமுடையார் பூஜாமணியொலியும், தீபதரிசனமும் கிடைக்கப்பெற் றேன். இவ்விரண்டு மொத்து நிகழ்ந்த திருவாணை சிரமேற்கொண்டு திரு வருளே முடிப்பிக்குமெனத் துணிந்த எனது அறிவின் பருவத்துக்கிண ங்க அத்திருவருள் விளக்கியவாறு இப்பிள்ளைத்தமிழ் முற்றுப்பெற்றது.

காட்டுகின்ற தாயினருளால் தந்தையைக்கண்டு தமது குறைகூறி நிறைவு பெற்றின்புறுதல் சேயர் கடளுதலால், உலகெலாமுய்யும் வழி காட்டியருளுகின்ற லோகமாதா ஸ்ரீசிவகாமியம்மை பிள்ளைத்தமிழாகிய இந்நூலுடன் இற்றைக்கு நாற்பது வருஷங்களுக்கு முன் செய்து வெளி யிட்ட சிவஸ்துதியாகிய தில்லைச்சீலேடை வெண்பா தனித்து நில்லாது சில குறிப்புரையுடன் பின்பு சேர்க்கப் பெற்றது. அறிவிற சிறந்த பெரி யார் இந்நூல்களிலுள்ள வழக்களைப் பருவம் பெறாத சிறியேன் அறியா மையால் வந்தனவாக்கொண்டு அவற்றைத் திருத்தி விளக்கியருளும்படி பணிந்து பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இங்ஙனம்,
ராம. சோ.

உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீமந் நாவலர் பெருமான் மருகர் மகாவித்துவசிரோமணி

பொன்னம்பலப்பிள்ளையவர்கள் மாணுக்கருளொருவர்

உரத்தூர், கோ. வைத்தியலிங்கப்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றிய

சிறப்புப்பாயிரம்.

வடவேங்கடந்தென் குமரி யாயிடை
நாடு தோன்றிய நாளிற் றோன்றிய
வியற்றமிழ் நாடி வகுத்தனர் நீதினுப்
பாய்திரை பருகிய வாய்தமிழ் முனியுங்
காய்சின வழுதியுங் கண்ட செந்தமிழ்ச்
கண்ணீ வகாசக் காரைநல் லூரன்,
பொன்னியல் வாணிகத் தொல்குடி புருந்தோன்,
தன்மர புயரிய நன்மர பொல்கா
மழைபெய் நிலத்து முளைகண் டன்னு
வியற்கை யறிவு பெரிதே யதனெடு
செயற்கை யுணர்வுஞ் சிறங்க வுயர்ந்து
கடவுட் பூசனை யிடையற வன்மையிற்
கண்ட காரணத் தானே யுலகம்
வன்றெண் டப்பேர் வழங்குமா முனிவனெ
டென்னுளங் குடிகொள் பொன்னம் பலப்பேர்,
பரமா சாரிய நெனுமிவ ருணர்த்த
வெழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளு முணர்ந்து
விழுத்தகு பாட லணிபெற வகுத்தோன்,
வழுவாச் சீலம் வாய்மையிற் கொண்டோன்,
ஒழுக்கமும் பணியும் வழுக்குறுப் புணர்ப்பிற்
பழக்கமு முண்மை யுணர்வும் பயின்றோன்,
பைந்தமிழ் நன்மொழிப் பாடல் சான்ற
முந்தூபல் புராணமுன் லூல்பல நவீற்றியோன்,
பொய்கண் டகன்ற மெய்கண்ட தேவர்

கைகண்ட போதங் கண்கண் டவளியிற்
 கைதவங் கடிந்து செய்தவ முடித்தேன்
 இறையு முயிருங் குறைபடு பிணியுமா
 முப்பொரு ளமைவரு வைப்பின்வீ டென்னுஞ்
 சொற்குப் பொருடா னேயல தில்லெனுஞ்
 சைவசித் தாந்தத் தனிப்பெருஞ் சலதியுள்
 ளாழ்ந்தறி புலவன், ஆகம சாரமும்
 ஆண்டா னடிமைத் திறனுந் தெய்வ
 மாண்டசீர் நான்மறை முடிவின்மெய்ப் பொருளும்
 வினங்க வதுவே முழுதும் விளக்கி
 விருந்தின் வகைபெறத் திருந்துசொற் றொடர்நிலைச்
 செய்யுளிற் குழவி யன்புகிறந் தன்றான்
 பல்லுயிற் தொகுதியும் பாகதி பெறுவான்
 மெல்லென் மொழியான் விழுமியது பயப்பத்
 தாயை வணங்கித் தாதையைக் கூடும்
 பெருமையிற் தில்லை மூதூ ராடிய
 முறைமையி னிறைவி பாகர்க்கு முறையே
 பிள்ளைத் தமிழ்த் தில்லைச் சிலேடையு
 நல்லோர் நயவச வல்லோர் வியவச
 வியற்றினன் வேயுறு தோளிபங் கன்னடி,
 மன்னிய சொக்க லீங்கவே
 ளென்னு நாமத் திருந்தவத் தோனே,

நாடி வருக்களைந்து, வருத்தனர் முற்றெச்சம். தமிழ்முனியுங் கா
 ய்சின வழுதியும் நாடிவருத்து நிரீஇக் கண்ட செந்தமிழென்க. கன்னிவ
 ளாகம் பாண்டிநாடு. தன்மாபென்றது இவ்வாசிரியன் மாபிலை. அம்மா
 பிஞ்ஞன் வன்றொண்டமாமுனி. என்னுடன் கற்றோனில்வாசிரிய னெ
 ன்றுணரப் பொன்னம்பலப் பேர்ப் பரமாசாரியற்கு என்னுளங் குடி
 கொள்ளென முன்னாடை கொடுத்தாம். ஒழுக்கமும் பணியும் புணர்ப்பு
 முணர்வும் முறையே சரியை, கிரியை, யோச, ஞானங்களாம். இறையு
 முயிரும் பிணியுமென்றது பதி பசு பாசங்களே. ஆழ்ந்தறிதல் அனுபவம்.
 இதனையே அழுந்தியறிதலென்பர் சிவஞான மாபாடியமுடையார். ஆகம
 சாரமென முற்கூறிப் பிறுண்டும் வேறுபடுத்து ஆண்டானடிமைத்திற
 னென வேண்டாது கூறிலும், கூறியது ஆகமத்துட் சிறப்பு நோக்கி.
 பின் நாள் மறைக்குமுன்னர்த் தெய்வமென வடமொழியாற் சுட்டடை

யடுத்ததாம், அதுதான் ஆரியவேதமென்றது. விருந்தின் வகை, பிறர்...
 த்துப் புதுவதாகச் செய்யுள் ஓசய் வார் செய்யும் தூல் வேறுபாடுகள்
 அவை கலம்பகம், அந்தாதி போல்வன. பிள்ளைத்தமிழும் தில்லைச் சிலை
 டையுமது. விழுமியது வீடியல் பொருள். பெருமையின் உவமம். பிள்
 னைத்தமிழ் பொருள். வானினுமுயர்ந்தோனாகத்தியன் நிலத்திற் குடத்
 தினடங்கிய குறுமுனியாயினான். சொல்லாற் பிள்ளைத்தமிழேனும் பொ
 ருளாற் பெருந்தமிழென்க. வலிதன்றே தாமுந்துலைக்கென்ப. இனி;
 ஊரன், புகுந்தோன், வகுத்தோன், பயின்றோன், முடித்தோன், புலவன்,
 சொக்கலிங்கவே ளென்னுநாமத் திருந்தவத்தோன் விளக்கி விழுமியது
 பயப்பப் பிள்ளைத்தமிழும் தில்லைச்சிலைடையு மியற்றினனென வினை
 முடித்தியைத்துகொள்க.

முடிவுரை

அரிப பெரிய நீதிகளையும் மற்றுஞ்சில விஷயங் களையும் இவ் வர்க்கு வற்ற எளிதெ னல்ல செய்யுன் னடையில் தெரிவிக்கும் சிறந்த நூலாகிய அறப்பனீசுர சுதகம், பல சிறப்பள்ளிக்கூடங் களிற் கற் பிக்கப்பட்டு வருதல் யாவரும் அறிந்ததே. இந்நூல் கற்பிக்கப்படுதல் மிகவும் நன்றே. ஆயின், இச்சிறந்த நீதிநூல் கற்பிக்கப்படும் முறையோ குறையுற்றிருக்கின்றது. அஃதாவது - இந்நூலுக்குத் தக்க உரையின்மையாலே பிறகாரணங்களாலோ மாணாக்கர் கள் பொருளா நியாமற் செய்யுன்களைப் பாடம்பண்ணும்படி கற்பிக்கப்படுதலேயாம்.

இக்குறையோடு, பிழையில்லாத நல்ல சுத்தப்பதிப்புப்புத்த கம் தக்க உரையுடன் கூடியது கிடைக்காமல், அச்சுக்கு ஏற்காத விகாரமான காந்தமும் பிழைகள்மலிந்த விரும்புதற்காகாத அச்சம் சிறவாத உரையும் உள்ள புத்தகம் கிடைத்தலால் ஆளுங் குற்றங் குறையுஞ் சேர, இந்நூற்பதிப்பு எவ்வளவு தாழ்த்தநிலையில் இருக்கு மென்பது யாவரும் அறியக்கூடியதே.

இங்ஙனம் இந்நூற்கல்வி மிகவும் சிர்க்கேடு அடைந்துள்ள நிலையில், அறிஞர் சிலர், இவற்றைபெல்லாம் ஆராய்சித்து, குற்றங் குறைகள் அகன்றால் இந்நூற்கல்வி சிறக்குமென அறிந்து, நீதிநூற் படிப்பு முக்கியமாகப் பள்ளிக்கூடங்களில் இருக்கவேண்டுமென் றும், மற்றும், பெற்றோர்கள் தம்மங்கள் இந்நூலையும் வேறு சில நூல்களையும் படிக்கவேண்டுமென்று விரும்புதலின் அவர்களுடைய விருப் பத்தை மறைவேற்றுதற்காகவும் இந்நூல் பாடபுத்தகமாக வேண்டு மென்றுங் கருதி, என்னை அபிமானித்து இந்நூலையும் மற்றுஞ்சில நூல்களையும் தக்க அரும்பதவுரையோடு நல்ல சுத்தப்பதிப்பாக வெளியிட்டுத்தருதல் நலமென அன்புடன் உரைத்தமையின், இந் நூலை அவர்கள் கருத்திற்கேற்ப வெளியிடலானேன்.

பிழைத்ருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
உ	கக	யெனதிதம்	யெனதிதய
ந	கசு	முற்றிலைவ	முற்றிலைவு
நு	கந	நசன	நசான
"	உசு	தெந	தேந
சு	ந	எடு	எடு
"	உந	நென	நென
எ	யி	வபை	வபை
"	அ	ளறுதி	ளறுதி
அ	உ	மெய்ய்	மெய்ய்
"	இ	பிள்ளை	பிள்ளை
சு	சு	னையனை	னையனைய
க0	ந	பாங்கசை	பாங்கசை
"	சு	வங்களாள	வங்களா
கக	ந	காந்தரு	காந்தரு
கந	உஉ	கியிலற	கியிலற
கசு	கசு	லிலஞ்சி	லிலஞ்சி
"	கஎ	கொள்	கொள்
உஉ	உசு	மாசபை	மாசபை
உஅ	உசு	—	வேறு
நஉ	உஉ	விளக்கு	விளக்கு
நந	உசு	மாய்	மாய்
நநு	கஅ	டைக்கெ	டைக்கெ
சய	உய	ரத்தரா	ரத்தரா
சஎ	உஎ	பாசுத்த	பரிசுத்த
சஅ	உநு	தரத்தார்	தரத்தார்
சசு	இ	பாகி	பாகிய
"	ச0	அடுக்கு	அடுக்கு
"	கஉ	நிலம்	நிலம்
"	கசு	மும்பொ	மும்பொ
"	உய	கத்து	கத்து
நுக	உ	செய்த	செய்த
"	சு	வயிரம்	வயிரம்
"	உஉ	கந்தே	கந்தே
நுஉ	சு	பொனம்	பொனம்
நுந	கஉ	அந	அந
"	உசு	கையுந	கையுந
நுநு	கநு	முகம்	முகம்
சய	கநு	செவ்வி	செவ்வி
சுசு	உசு	பங்க	யங்க

இந்தூலிற்சில இடங்களில் ௭௭ து கை சிலேடை நோக்கி னகர த்துக்கு உகர த்தெடுத்துள்ளது.

உ

கணபதிதுணை.

தி ல் லை ச்

சிவகாமியம்மை

பிள்வனா த்தமிழ். சென்னை ௧௯௪௩

—(●)—

கா ப் பு.

சேர்பூத்த திருவருட் ழீயசெம் பூமியச்

சிவசத்தி பார்வை யாய

தெள்ளமுத நீரிற்கு ளிரந்தவழி யோங்கார

சின்மயா னந்த வித்தி

னேர்பூத்தெ மூந்துபா சாங்குசந் கொண்டொர்கொம்

பிறுத்துவெம் பவம றைத்தோ

ரிலட்டுகந் தந்தைந்து தொழில்சாட்டு மைங்காமெ

னுங்கிலைகொடன்பர் சாருந்

தேர்பூத்த நிழல்விரீஇச் சரியாதி முகைபோது

செய்யகாய் கனிக ணல்கிச்

சிவந்தருந் தில்லைமேற் சிகரிவாழ் கற்பகச்

செஞ்சராணை யஞ்ச விப்பாம்

பார்பூத்த வுயிர்தழைய நடராச ராசரோர்

பாங்குகண் டனைய வமுதம்

பருக்குசிவ காமிதாள் பரவுடமன் பிள்ளைமைப்

பாத்தொடைக் கருள்க வென்றே.

காப்பிப்பருவம்.

ஸ்ரீமந் நடராசராசர்.

தன்னதன தந்ததன தன்னதன தாத்ததன தன்னதன தாத்ததன

தாத்ததனன

திருநடன மூர்த்திஃபிற சிவபதிகண் மீப்பொலிவ
 திறமுறும கேச்சுரமே யாப்பு கலுறு
 நிகழ்நைய மூர்த்தியவை தொருநிலைம கேச்சுரமெய்
 சிவனதனின் மேற்றிவன்சா தாக்கி யழுமேற்
 பரவருவ நாரற்றிறமு மொருநியவை மேற்றிகழொர்
 பரசொருப மூர்த்தியொரா தேர்த்த* திலைவாய்ப்
 + பவனவுரு விராட்டிருட னிதயமலர் மேற்பொலிபு
 பரமநட மாத்தொழிலே யாச்செய் பவனே
 விரைசெயவ னாட்கமல மலரைநிகர் தூக்குபதம்
 விரவமுடி சூட்டிவழா தேத்தல் புரிவாம்
 விமலைபருள் கூர்த்தபரை யெனதிதப மாக்கலினும்
 விரவியென தார்த்தியெலாம் வீட்டி யருள்வாள்
 வரியகய லேய்த்தவிழி பொழியருளி னாற்பலுயிர்
 வகைகருப வேட்டகலாள் 0 வாழ்த்தி யணியாய்
 மகிழ்நடன நோக்கியமர் சிவைமலைய னாற்றுவ
 மகளுருவம் வாய்ப்புறுமா காக்க வெனவே. (க)

நசான சிவன்

நானு தத்ததன தந்ததன நானு தத்ததன தந்ததன தனத்த தன்னு

மாதேவன் முற்றியிரு ணர்ந்தனவுய் வாளுது முற்சருதி
 தந்திரமுன் வகைக்கொ ளருணால்

† வாழ்வானு னைக்குமறு சங்கிதையென் வாய்பாடு டைப்பிரம
 பஞ்சகமும் வயக்கு மதன்மே

ஃ பிறசிவபதிகண் மீப்பொலிவனவாகிய திருநடனமூர்த்திகளென்க.

திலைவாய் மாத்தொழில்களே பரமநடனமாகச் செய்பவன் பரசொரு
 பமூர்த்தியே என்க. + பவனம்-உலகம். 0 அகலாள்-முற்றெச்சம். † வா
 ழ்வான்-சீவர்கள் வாழும் பொருட்டு.

லீதாமெ னப்புகல்ச டங்கமும † நேகாத சத்திலகு
 மென்றுரைசெய்விவற்றின் முதலா
 பீசான முத்திமது வின்புருவ னேயாய ருட்செய்சிவ
 னம்பொனடி யினைப்ப ரசவாஞ்ஞ
 சீதேவி யுற்றவுர னன்பொதிதி யாகேசன் ¶ முத்தகுரு
 நன்கிருவு திறத்த முறையாற்
 நிசார்ம கப்பெறு முகுந்தணியை நிகேகு முத்திபெற
 வந்தணிமை திருத்த முறவே
 நீதாவெ னப்பரவி மன்றுபணி நேசார் துலைப்பதியி
 னென்றுகிகழ் நிருத்த மதையே
 நீளாத ரத்தினொடு கண்டமுத நீர்தான ருத்துசுவை
 யின்புரவு நிகழ்த்து கெனவே.

(௨)

தற்புருட்சிவன்.

தத்தன தானதன தத்தன தானதன தனத்த தனன
 பைத்தமல மேவுமுரி சத்தனையு மழிவின்முறை
 பயிற்றும் வினையாற்
 பற்றுபுவி வானாக முற்றுலைவு ருதுரிய
 பதத்தி னுறுகா
 றுய்த்துரிய மாயையினில் வைத்துமறை யாமுன்கினை
 யுடற்கண் விடன்மே
 லொப்புவினை சார்புதரு தற்புருட மாசிவனை
 யுளத்தி னினைவாம்
 முத்தியொரு போதுதரி சித்தவர்கள் சேரவருண்
 முழுக்கு நலமே
 முற்றுபதி யீதெனவ னைத்துலகு மேவுதினை
 முதற்ப தியிலே
 மெய்த்தமறை னூறகா வித்தையெனு மாசபையை
 விளக்கு சுடராய்

மெய்க்கொள்சிவ காமியனை யைப்பரசு மாபுரவு

வினைச்செய் கெனவே.

(五)

அகோர சிவன்.

தான தன தான தன தான தன தான தன தந்த தந்தன

நானிலைய வேழங்கைய நாவிருப னுலெனுமி லக்க மெய்க்கொளா
நானிலமு மேனிலமு நாடியுழல் பேரஞர் நசித்தி னைப்பொருட
மேனிலைய வானியுடல் வேறுபிரி யீறுவினை யைச்செய் மெய்த்தோ
மேனியவ கோரசிவ பாதமலர் மீதளிவி னோத்து ரைத்துமால்
வானினிமிர் மாசிகரி மீதுறுவி லோதனம்வ னித்தி நத்தினுல்
மாறி யுயசை வானும்கினை மால்பிறவி மாசறவ முத்து முத்திசே
ருனமினலாசையினர்சார்மினலர்போமினெனவுய்த்துணர்த்தனை
ரோதுதிலை மேவுசிவ காமியரு னோவிலுமை யைப்பு ரக்கவே. (ச)

வாமதேவசிவன்.

தான் தான தன தான தான தான தா த்தன

விளி லாதுதொடர் மேலை நாளின்றுவினை வேட்கைபரல்
வேறு வேறுடலின் வேறு வேறுசெயன் மேற்செலான்
மரவை மேல்வினையின் மாறு றுதவகை காக்குமோர்
வாம தேவசிவன் வாய சீரடிகள் வாழ்த்துவரம்
வாவி நாறருண வாரி சாதமலர் வாய்ப்புகூஉ
வான்ம ராளினை காழி வாழ்வுதுனை வாய்ப்பநேர்
மேவு சோதிபுகு வாய்மை யோதுதலை மீப்பொனார்
வேணி பரலைசிவ காமி யரய்ப்புரவு நோக்கவே. (நி)

சத்தியோசாதசிவன்.

தத்தன தானதன தத்தன தானதன தத்தன தானதன தனதாதத்தன

சித்தசா நீபுகுதி தெற்கினை காதாயர்சி ருட்டியார்

மேன்முகமு னெனவோர்த்தவா

தெற்றென வேருமத னக்கமார் தீயினினை சீப்புரு

வேகுமத னென வீழ்த்துமேற்

காப்புப்பருவம்.

ரத்துவா தீதன்மண முற்றியே யாவிதரு சத்திதா
 னேர்வருதனை முகநோக்கமாந்
 தகைசீர் சாலனைய சத்தியோ சாதசிவ சத்துசீ
 பாதமலர் தனையேத்துவா
 மித்தையே சீவபர நித்தமே யோர்பிரம மெய்க்கொணு
 மேயதுவு மெனுமாற்றமே
 விற்றுவாழ் சீவிதரு ணர்த்துபா ழாமனலின் விட்டிலா
 காதுசிவ னருண்மார்க்கமே
 முத்திவா யாமெனவு ரைத்துநாம் வாழுவருண்
 முத்தர்சார் வாயநிலை நகர்போற்றுசீர்
 முக்கணன் வாமநிலை யுற்றுவாழ் தேவியருண் முற்றுமா
 தாசுவையை நனிகர்க்கவே. (சு

ஈசனாதி ஐந்துமுகங்களாகிய பஞ்சப்பிரமமந்திரரூப சத
 சிவமூர்த்தியினது இருதயமுதலிய அங்கசத்திகள் ஆறும் மற்
 யர்க்குள்ள அங்கங்கள்போல்வனவல்ல. அவை சத்பாவமுதலி
 ஆறுருணங்களேயாம். இதனைப் பொஷ்கராகமம் பதிபடலம்.

ஸ்ரீராவொஹுஷ்யந்தஸ்ய - ஸத்பாவோஹிருதயம்தஸ்ய
 ஸிரஸவெபூரணிகொதாமுணஃ-சுரஸ்ஸர்வோச்சிரிதோருண:
 வஸிதஸிவராயீந்த்யாஸரிவாஸொவரிஸிதா வசித்வமப
 தீநம் யாசிகாஸோபரிஸ்திதா

ஸ்வாவதௌவநிஷாஃ ஸுயேபுவிமொவநெ || -
 தெஜைகவஸஸாயிபூசுதநாஜாவூவபிஸ்யதே || *

- ஸ்வபாவ குப்தமந்யேஷாம் ஸமர்த்தமபிகோபநே,

* தேஜைகவஸஸாதர்மயரத்தந்நாமநாவ்யபதிச்யதே |

ஸவபூததாயாயஜீஜம் - ததஸ்தநநிர்ஈணம் *

ஸர்வஜ்ஞதாயாயத்பீஜம் ததஸ்தநநிர்ஈணம்.

யொஸாவபுஸஹஸூஹொஃ-புதாவொஹுகிரஹுஜெ.

யொஸாவப்ரஸஹச்சம்போ: - ப்ரதாபோஹேதிருச்யதே ||

என்னும் வசனங்கள் விளக்குகின்றன. இவற்றைப்பின்வரும் ஆறுசெய்யுட்காரிணங் கூறப்பெறும் அவ்வாறு குணங்களுக்குள் முறையே ஒவ்வொரு ஏடுத்துக்காட்டாகக்கொண்டுண்மை தெளிக.

இருதயசத்தி

நத்தன தாந்தன தந்தன தாந்தன தத்தன தந்தனன

இந்துவகை யாஞ்சிவன தங்கமென வாய்ந்தனவ

யற்சூர்க ளங்க வகைபோ

லன்றிறைவ னோங்குண மென்பம்றை யாய்ந்தவர்க

ளத்தருச டங்க முகலாய்ச்

சந்திரனை வாரந்தசடை யின்கணுற வெய்ந்தசிவ

§ சத்தியல்பி தென்று புகல்சீர்

தத்தியல்பின் யாண்டுமொளிர் கின்றவித யங்ககிவ

சத்தினை யன்பி னினைவா

மந்தமறை தான்பரவ நின்றபதி யோங்கிதென

மத்தலைமை பென்று முணர்வா

யங்கணுறு மாந்தர்களை நன்றினிது* கூந்தொனிய

தற்கு முறழ் சுண்டை பொலினை

டெந்தையருள் கூந்ததளி முன்றொட்பி † னீண்டுதிலை

யிற்பரவு மின்ப நிறைவா

யென்றுமுடன் வாழ்ந்திலகு மம்பையுமை சாம்பவியி

னைப்புரவு நன்று செயவே.

(எ)

சிரோசத்தி

தன்னதன தந்தன தன்னதன தந்தன தானத் தனத்தன [மேற்

பெரிதுபெரிதென்றொரோர்பொருளாய்மிருந்தவாபேசிக்கழித்து

பெரிதுகனிலின்றொழிமறைபுகலுகின்றதோர்பேருற்றசைக்கொண

துரியவுயர்வென்பதோர்குணமிதெனநன்ருசீரோவற்றெடுத்துநா

லுரைசிரசெனங்கமாதேவிபதமன்பினாலோதிப்பழிச்சுவா

மரிபிரமரிந்திராதியசூர்கள்வந்துநாவாரத்துதிக்கநே

காப்புப்பருவம்.

ரணுவின்வர்ப்புசாரடியவரொருங்விநேராகத்தனைத்துளா
ரிமிமினெனுநந்திகோலினின்விசுகின்றுமேலேகக்கடைக்கணு
ரினியதிலையந்தண்மாநகரிலகவென்றும்வாழ்தாயைப்புரக்கவே.

சிகாசத்தி

தனனதன தானதந்த தனனதன தானதந்த தனதனத் தனத்த தனன

அரிபிரம ராதி துன்று பவையை^{தய} சீவ ருந்த

னருள்வசத் தடக்கி யொருதா

னவர்வசமு றுதெ முந்தன் முதன்மைகி மாக மங்க

ளறுதியிட் றொர்ப்ப மிசைய

யொருவரிய தாய்வி ரிந்து நிலவுபொரு ளாய்வி ளங்கி

யொளிர் வசுத் துவத்தொல் குணமா

யுரைசெய்கிகை யாயவங்க மெனும் விமலை பாத மென்று

முனமுறத் துதித்து விழைவா

மரனருளி னுல்லை குண்ட மமரசியும் வேத னுந்த

மருநகர்ப் புரப்பு முனியா

வமலனருள் கூர்வ துந்து புடனியென வேதி னைந்த

வவனியிற் பிறப்பு மருவா

துரியநம நாள்க ழிந்த தெனவிழையும் வாய்மை நன்றி

புயர்ப்புவித் தலத்தின் முதலா

யொளிர் திலையின் மேவு மங்க னாமலைசிவ காமி யம்பை

யுருவினைப் புரக்க வெனவே.

கவசசத்தி

தத்ததன தய்ய தந்த தத்ததன தய்யதந்த தானத் தனத் தனன

ளத்துணைய வல்ல பஞ்செ யெத்தகைய தெவ்வருந்த

மேதப் பயத்த வினைமே

லிட்டிடர்கள் செய்ய வந்து சுற்றிடினு முய்தல் பொன்ற

வேதற் புரக்கு மியல்பா

மத்தகைய செவ்வி யங்கை^{யி}ற்றிகழு நெல்லியென்ப

தாகத் திசுத்தி யெனையோர்க்

கப்புரவு செய்தி வின்கண் முற்றுநிறை வல்ல பங்கொ
 டார்மெய்ப்பை யொத்தொ ளொளியாச்
 சித்தமுரை செய்தி நுந்தின் மெய்க்கவச திவ்ய வங்க
 தேவிக் களித்து முளமே
 செச்சை மலர் பெய்யு மம்பு யத்தினைய பிள்ளையின்பு
 சேரத் திருக்கை மடிமேல்
 வைத்துலகு செய்ய சந்த திப்பயன்மு னெய்தி யன்பின்
 வாழத் திருத்தி யருள்கூர்
 மைக்கணுமை தில்லை யம்ப துப்பரவு மன்வை யெங்கள்
 வாழ்வைப் புரக்கவெனவே. (க0)

நேத்திர சத்தி

தானதன தாத்த தன தானதன தாத்ததன தந்ததன தத்த தனா
 வனையர்க ளோர்த்திடவொ ரோர்பொருள்சண் மாத்திரமு
 ணர்ந்திடுமொ ரற்ப வுணர்போ
 லேதமது ருத்தகையின் யாவு மொரு சேர்க்கையினி
 யையநுணரு முற்ற நிவுசார்
 வானவுயிர் வாய்ப்பவருண் மூலகநி ரீக்கணமெ
 னங்கமிதெ னத்தி கமுமே
 ஸாமியிய நேத்திரச தேவியடி வாழ்த்தி நித
 மன்புறநி னைத்தல் புரிவாம்
 மானனில் பொய் யாற்கரிய மேனியர வாய்ப்புகமு
 னிந்துடனி ரக்க மலிவான்
 மாறுமிதுன் மாக்கவலை மாறுகென வோர்த்திறைமுன்
 மைந்தனத ருட்செ யுருவோர்
 கானல்விழி நோக்கருளி நோயுமது தீர்த்திடும
 ருந்துமருள் கர்த்தி ருவமா
 காரணியை யேர்த்ததிலை வாழுமையை யேத்துறவு
 கந்து செய்ய ரத்த லுறவே. (கக)

செங்கீரைப்பருவம்.

அஸ்திரசத்தி

தானதன தானதன தத்த தாந்த தானதன தானதன தத்த தாந்த
தானத்த நத்தன

வீரரென வோதவரு பெற்றி தாங்கொண் மேன்மையுறு
மாதன்முன மிக்க வாஞ்சை மேலித்து தித்துளோர்
வீறுபெறு வானருள்செய் சத்தி மான்பொன் வேணியர
னையனை பெற்றி தான்தன் வீரட்ட மெட்டுமே
தேரவுணர் வானிலரு மெய்த்த நான்து சீர்மதையு
மோதுமின திட்பம் வாய்ந்த தேவற்றி ரித்த தாய்த்
தேவர்பிறர் கோணினவு மற்ற தாங்கொ னுந்நீர
தாபமெனு மத்தி ராங்க தேவிக்க ருத்தி புரீவாம்
வாரமுத மேயகடு முட்ட மாந்தி வாழ்துமென
வார்கலிம திப்ப -+ நேர்ந்த வாழ்வெற்கெ னக்கென
மாவமுத லாயபொரு ணச்சி யாங்கு மாவீடமு
னோடிநில கெட்டு மாய்ந்த வாதைக்கி ரக்கமாய்ந்
கோரவிட மாரமுதெ னுக்கொ டார்ந்து கூவமா
ராவிபெற முற்றி யாண்ட கோணுக்கி டத்தின்வாழ்
கோதைதிலை மாநகர லுற்றி யாங்கள் கோதைபற,
வாழ்சிவையை யற்பி னோம்பல் கூடிச்சி றக்கே.

காப்புப்பருவம் முற்றிற்று.

செங்கீரைப்பருவம்.

திருமேனி யினதேசின் விரிவாய பலகோடி செகதண்ட வரிசை யாக
சேர்முறையி னேவந்தொ டுங்கவா னாசச் சிதானந்த ரூப வாழ்வா
யொருவாத மர்ந்தீ யரிதாரு மிந்நிலைமை போர்த்தெமைச் சீவ ராசி ரு
யுற்றுவாழ் பெற்றியென பற்றுமோர் வுற்றனைய வுலகெலா மெனிது
பெருவாழ்வு றத்திருவு ளங்கொண்டு சீவரிற் பிள்ளையென முன்னி யந்
பெருந்தவத் தாலிமா சலன்முனோர் பால்வந்த பெற்றியாலன்னையுன்னை
தெருள்கூர மகவாயு வக்கின் ற வெம்முனாஞ் செங்கீரை யாடி யருளே
தில்லையரு ணடவாமி சொல்லரிய சிவகாமி செங்கீரை யாடி யருளே. (

+ நேர்ந்த-இரண்-ஐந்து தொக்கவினையால் னையும்பெயர்.

வேதமுடி பாதுகையின் மீதிலுரு பாதமலர் மெல்லனை விளங்கு மாதன்
வித்தியா மேனிகைய னிப்புறவொர் தாண்டி விமைமலர்ப் பாதமொன்றப்
போதனைம டித்தூன்றி யம்புயத் திருமுகம் பொற்பவிரு பாங் ளைக்கும்
போதுநேர் காணாநிலர் மன்றட நாதனிரு பொன்னடிக ண்டி புன்றி
மேதகப் புரிநடன றோங்குவார் புமியுற வீழ்ந்திறைஞ் சுதனு முடனே
வெய்யவினையோடுதலுமையவோவென வ்ழைந்தழைத்திட லுமொர்க்குஞ்
சீதநிலை வெனமகிழ்வ ராதலா லம்மைச் செங்கரை யாடி யருளே
சிவமேசெய் திலைமார் கரின்மேவு சிவகாமி செங்கீரை யாடி யருளே. (உ)

உலகிலுள்ள சீவனோ டிகளாய் பிள்ளைகளோ யுணர்ப்புரு வங்கனா ளாந்
வோதுசோ பானநிலை வைத்துனரு ளாய்ச் குணமுழங்காட்டி மேன்மேற்
செல்வய்ப்புருமலகன்றோயாய் யோங்கலிறைநே வியாமேனெய்றுமொர்
சீவனைத்தாயெனவொர்மகனாகியவ ளுனைச்செய்முறைமைகொண்டிடுபணி
யிலுததன் கனைக்காற் கிடத்திநீ ராட்டியு டனீரம்பு லந்த விரைவா
யினியவொற் றுடைமீட்ட பொன்னுணம் பூநிமார் பினிலினைத் துச்சிமோந்து
திலகமிட் டுன்புறப் போந்தநீ யாதமாற் செங்கரை யாடி யருளே
தில்லையம் பதிமேவு செல்லியெஞ் சிவகாமி செங்கீரை யாடி யருளே. (ங)

காட்டுவித்தாலெவர்க்கண்டிடாநொன் றுமேற்காண்பரார்முறம்புகாட்டாக்
காலெனவுமறையு டன்பாட்டினருந் செந்தமிழ் க்கவின்கருதியாம்பையாரும்
வேட்டுணர்ந் துய்க்கெனக் காஞ்சிமுன் னுற்பகியின் விமலசெய் பூசை நீயே
விளங்கியாங் குனைமேனை மென்கனைப் காலென விளம்பு. ிட்டத்த மைத்தே
மீட்டுமணநீராட்டிலெண்காப்பணித்திறைநெய் பாடுவன் றுந் தோன்மைகாட்டி
யியலெழில்க ணேறுரு தரியமணி யாசமுனெ லாம்புட்டி யன்பு நீட்டுஞ்
சேட்டினங் கோலகேர் கண்டிடைய மின்புறச் செங்கரை யாடி யருளே
செல்வநிறை வனமேவு தில்லையம் சிவகாமி செங்கீரை யாடி யருளே. (ச)

அரிபிரமன் முதலமரர் பலவகைய பிறவிகளா இத்தனையா சர்ப்பு பற்றி
யயர்வினையர்மலசுகிதரி னுசரதமவர்சரிதமவைகளுமு ணர்ந்த ஏமவர்போல்
வருபிறவிபகவுறியினொருபொழு துமொருநிதமுறகுவுநிலன் மாடுதவனே
மலரகிதன் வினைகருவி ரொடுசெங்கில னெனவுரிய வாயநிக மாக மங்கன்
விரியவுரையனை யநடனபினைபவ வினைநிலிநீராட்டி தயமலரினிலைபோல்
வீழைமலையன் மகளினு றுதினமுமனநமலமலர்மிசைவகடமுற்றி ருந்தாய்
தெரியவுயி ருளமலர்நெ றமர்தனின செயலமலை செங்கீரை யாடி யருளே
திருவருள்செய்திலைநகரினன வரதமருவுசுவைசெங்கீரையாடியருளே. (ஞ)

வேறு

செம்பல ளம்புரை யும்பந் முன்பணி செல்க ளன்பேறச்

செல்வமு மெய்தரு கல்விபு கல்துபு திமைய கன்றரு
மிம்பரி னன்பல வின்பது கர்த்து ளீகைவி னெழந்தேவா

ழில்லற கல்லற மல்லன வில்லற வேழுறை நின் னேருநம்
தம்பொரு ளென்னுரை சுந்தரி முன்பல தானின் லஞ்சார்பு

தைபலர் மையல்கொய் துய்வகை மெய்யருள் சார்ந்தலை தந்தாடி
மம்பிகை கந்திரி யம்பகி சுந்தரி யாடுக செங்கீரை

யல்லொழி தில்லையி னெல்லியின் மெல்லிய லாடுக செங்கீரை. (௧

முத்தல னுற்றுழல் பெத்தார்கன் பைப்பைய மேகந வான்னோர்கண்

முற்புரு நற்றிற னுற்றவர் பொற்பத முதலர் தாழ்த்தாய்பு

தத்துவ முப்பொரு ளுய்த்துணர் வுற்றிருள் சார்மல மாய்ப்தேகத்

தற்செய லற்றொரு தற்பா மெப்ப்பதி தாளினை யாய்ப்தார்தண்

புத்தலர் முற்கொடு மெய்த்திற லர்ச்சனை போதமுன் வாப்தேசெய்

பொற்பினி லத்தரு முத்தியி னித்திய போகம தார்த்தா

வத்துவ சுத்திரெய் துய்த்தரு ளுத்தமி யாடுக செங்கீரை

யற்புறு பொற்சபை யிற்பொலி சிற்பரை யாடுக செங்கீரை. (௨

கவுணியர் மலமறு நெறிசெல வளநிறை காழியி டு னம்போரு

கனதட மிசையுயர் கவுணியர் குலமவரு கான்முனை யென்றோதச்

* செவிநிறை ரவிபல நொருமொளி யுருவொடு சேர்தவ முன்பேசெ

சிவபத விருதயர் பகவதி யனைபெறு சேயினில் வந்தேனைப்

பவமிரு சமண்மத முதலிய படியிருள் பாறிட ளன்பேறு

பரசிவ நெறியுல கெவைகளு மொளிர்வகை பாவிய னன்பேசெய்

தவிர்தரு குகமக வருள்பரை திரிபுரை யாடுக செங்கீரை

யனநிறை கனசபை தனிலொளி ரனைசுவை யாடுக செங்கீரை. (௩

மலவரு டெறுகுழன் மகிருறை யிரிமுக மண்சே னின்பார

மலியருள் பொழிவிழி ி வரவுமி குயவருள் கென்றே நின்றோ

மிலவிதழ் ௦ வான்மொழி யமுதுணு மிருசெவி பொன்றா நின்றோ

னிற்றுதியில் கலனணி களனிக பரசுக மிங்கா ரஞ்சாரு

நலனருள் காமலர் கவுணியர் குலமணி நன்கா ருந்தூய

= அல்லன-இல்லறத்துக்குவிசைக்கானகுற்றங்கள். † அம்போருகை
பிரமனது. * செவி-இடைக்குறை. ி வர-விளி. ௦ வான்-நாயகன்

● இன்-உவமஉருபு.

நறையமு துறுகட நகின்முத லினவெழி னன்றே கண்டோகை
திலைநக ரிறைகொள வணியம ருலகனை செங்கோ செங்கீரை
சிவைபக வதியுமை யிமகிரி பெறுசுதை செங்கோ செங்கீரை. (௯)

நான்மறை நீண்முடி சாரமி தாமென நன்றோர் பன்பாலிந்
நானில மேனில மார்பவர் பேணுநர் நந்தா வின்பார
மேன்மறை வேதிய ஞாய்மணி வாசக மின்பா லன்றேகி
¶ வேள்பணி வோடியல் ிடனி னீள்கர மென்பு மொந்தாலு
மாமணி வாசக நான்வரை லெனென வண்பா தந்தேடு
மாசபை மீதுமு வாயிர மாணவர் மன்பே ரன்போர்முன்
+ சேமணி தேசிக ஞாயருள் வான்மனை செங்கோ செங்கீரை
தேவிய லார்திலை மாநகர் வாழ்சிவை செங்கோ செங்கீரை. (௧௦)

செங்கீரைப் பருவ முற்றிற்று.

தூலட்பருவம்,

சிவமாந் தன்மைப் பெருவாழ்வு சீவர் பெறுவா னவரிதய
திலிய கமலந் தொறுமினிய தேசிற் நிகழ்தா ரகவுருவிற்
பவமாய் வுறவீற் நிருந்தருளும் பரைநீ யதனை விளக்குதற்கோ
பரவி நோற்ற தக்கனெதிர் படர்கா ளிந்தி பங்கயத்தி
னவமார் சங்க மாய்விளங்கி நாடி யெடுக்கு மவன்மகளாய்
நண்ணும் வேத வல்லியுனை நயந்து தூலாட் டிடவளர்ந்தாய்
தவமார் தில்லை யமர்ந்தருளே தருதாய் தாலோ தாலேலோ
சமயாதித சித்தாந்தத் தனியே தாலோ தாலேலோ. (௧)

பயமா ருததி யெழுந்தரிமுற் பலவா னவர்க்கும் படர்செய்விடம்
பரமன்றிருமு னின்சார்பிற் பலன ற் ரெடுங்கிற் றென்பநளி
வியற ரெவர்க்கும் வசிப்பரிய விமல னின்சொல் வசமாவன்
விழைவ னினதா ரருணடைக்கே விரவு ன்னதா லோகனத்தின்
வயற யுனையே பார்த்தமர்வன் மருந்துன் மொழியா ரமுதெனவே
மாந்திச் சுவைகூர்ந் தின்புறுயிம் மாண்புற்றிலங்கு மலோகநிலை
மயிலே குயிலே மடவனமே மாணே தேனே தாலேலோ
மல்ல னிறையுந் தில்லைநகர் மணியே தாலோ தாலேலோ. (௨)

¶ வேள்-வினைத்தொகை, X சேமணி-விடையில் வருமணி,

சீவர் மூன்று மலமுதல திரிமா சொழித்து முப்பொருள்க

டெரித்துமுப்புண்டாங்கண்மணிதிருவைந்தெழுத்தாஞ்சாதனமூன்
ராவலுறமேற்கொண்முறையோர்த்தடிசேர்த்தருணின் செயல்விளக்கி

யத்து விதமாய்ச் செஞ்சோதி யமல னுடன்சார் புணர்த்திடவோ
மேவு மகாங்கி மூன்றாண்டின் மிளிரு மகளாய் விளங்கினையம்

மேனை போலக் காஞ்சனையும் விழைதென் னவனு மெடுத்திணைத்து
மாவன் பினராய் வளர்ப்பவருள் வழங்கு மனையே தாலேலோ

மறையா கமம்போற் றெழிற்றில்லை வாழ்வே தாலோ தாலேலோ. ௩

சனக னானே பிரமமெனுந் தருக்கோர்ந் தீச னருளான் ௧ மா

தனஞ்சார்கெனுநாரதரைமுனி இத்தனின்மேலீசனிலையென்றல்
வினவி யிபமா முகற்பணிந்து விளம்ப முதுவே தியனிலவன்

மேவி || யுளவந் தனவெல்லா மிசைந்தும் பசிமே லெழல் கூறித்
தனில்வந் தெவையு மொடுங்கனக சனகன்ருனென் றோர்த்தொருவேன்

றனக்கோ ருணவுந் தந்திடாய்நீ தானே பிரம நிற்பிரமத்
தினைவெந் நெருப்பி லடுகென்மக லீன்ற படியே தாலேலோ

பெமையா னுமையே தில்லைநக ரினில்வாழ்நையே தாலேலோ. (௪)

முன்னை நலந்தீ தாலிம்மை முதந்துன் பியைந்த வெனுமுலக

மொழியால் வினையு முயிரிலையென் முற்ற வினையா லுயிருமவை
யென்ன செயலுந் தாமேசெய் வின்மை யதனா லியக்கிறையு

மென்று முளவென் றனுமித்து மெய்ய லாமீ தோராமற்
பின்னு மலக்கட் ளெதனையே பிரம மெனலாற் சனகன்மலம்

பிறங்கு ஞானங் கியலறநின் பிரமந் தீசேர்த் தெனுமகவு
தன்னை நோக்கு பிரணவத்திந் தந்த தாயே தாலேலோ

தகைசார் தில்லை நகர்வாழ்வு தருதற் பரையே தாலேலோ. (௫)

வேறு

சனகனெ னும்பெய ரும்முனை நின்னெழுதி றண்ணடை முற்றேம்ப

றன்னகர் வைதிக சைவத் திரிசிர தாபதன் மாமிடியா

லனமிசை வும்மில் னெனவின கிலநின கம்பிர மச்சார்பா

வழிந்தது நிற்பொரு ளெம்முண வுந்நிறை வாகா தவன்மனையா

● மாதனம்—பெருஞ்செல்வம். || உள—அச்சனகன்மனையிலுள்ள
உணவுப்பொருளும், வந்தன—அவனானையால் அவ்வூர் அயலூர்களிலிருந்து
வந்தபொருளும்.

இன்பம் விழைந்து மெய்தமு யன்றுமி டைத்துய ரெய்தவசைந்
 தினைவுறு மோபிர மம்மிது நின்னிடையெய்தல நின்றனைமெ
 யன்பிலர் கோடிவ முங்கினு நாமனு வாதறி ருத்தியுரே

சைவமி குத்தொளிர் தில்லை கர்ச்சிவை தாலோ தாலேலோ. (சு)

மனுத்துணை நல்கினு மன்பர்கள் கோடிய திற்பெரி தாக்கொள்வோ
 மென்பது நின்னிடைய நந்திரி சிரன்மனை யாளிடை யின்றோர்ந்தா
 யினிநமை யிறையென னினையடி யவனென வெய்சன காவெனவே
 தன்பவ ளத்திரு வாய்மலர் சேய்தரு தாயே தாலேலோ
 தனைநிகர் திலைநகர் திகழ்தா வருகிவை தாலோ தாலேலோ. (ஏ)

செய்வியை % செய்பவர் செய்வித் திடுமுதல் சேர்பய னுதியெலந்
 தெய்வத் திறனொளிர் சைவத் தலதிலை தேர்கென வவ்வாய்மை
 யெய்வகை யாலுப தேசமு றைப்படி யேமிது லாபுரிவா
 பிறைவந் கருளியந் நெறியுந் தவண்முன மெய்திய பாழ்மார்க்கத்
 துவ்வகை யிலையிது மெய்யென னேதுணி புற்றொழு கன்றோனை
 யுயர்ந்தரு ஞானச னகனென மேற்பெய ருற்றிட வைத்தேசந்
 சைவம்வி ளக்குந யானன சந்ததி தந்தாய் தாலேலோ
 தைவிச தில்லையி னுய்வருண் மெல்லிய ருலோ தாலேலோ. (அ)

வாவியின் மீச்சுட ருய்க்கும கார்சிலர் வாவிய தர்ப்பணமேல்
 வயங்கிய வேர்சிறி தாயமி தப்பினில் வைத்தொரு தீபமதை
 யோவறு மொல் * லொலி சென்னெறி யுய்த்திட. வோதுமந் நீர்மீதே
 யுறுவது திருவரு ளொளியுள மிலகுற வொண்டிரு வெண்ணீரே
 பாவிய மேனிவி ளங்கிட வார்கலி பண்ணிய முன்னோன்பு
 பயனுற வுலகுய வரசுகள் சொற்றூணை பற்றுபு கன்மிதப்பிற்

% இதனை
 “செய்வியையுஞ் செய்வானு மதன் பயனுஞ் சேர்ப்பானு
 மெய்வகையா னன்காகும் விதித்தபொரு ளெனக்கொண்டே
 யிவ்வியல்பு சைவநெறி யல்லவற்றுக் கில்லையென
 வுய்வகையா லானருளாற் பொருள் சிவனென் றுணர்ந்தறிந்தார்”
 என்ற மெரியபுராணத்திருவிருத்தத் தாலுங்காணக. * ஒலி-காற்று

தாலப்பருவம்.

மூவற வேசுவ னேர்திலை பாப்பரை தாலேல தாலேலே
சுண்பையில் வந்தரு ஓங்குக வாய்தனை தாலே தாலேலே. (4)

நித்திய தத்துவ நீர்க்குண தற்பை நீட்சுள டாலேலே
நிகழ்திரு நடமுறை நியதின் வந்தப் பெயர்க டாலேலே
நத்தொலி வாலியி னுற்றரு ஓம்புய நாண்பை டாலேலே
ணறைதுக ரளிதிரை யொலசெய மேவுத ஓடுபு முன் ஓளி
லத்தகு ருத்திர பசுபதி யார்புன லாகன மாய்கின்றே
யன்பினு ருத்திர மாமறு யோமுற வார்பெப கோடட்டு
மித்தட மென்றளி கூர்திலை மாநக விரந்தாய் தாலேலோ
வேமசு பாநடன் வாமதி லாவறு மின்பே தாலேலோ. (க0)

தாலப்பருவம் முற்றிற்று.

சப்பாணிப்பருவம்.

ஒப்பாரி லான் X முனையு மப்பாவனாதிதலுள்ளபடி தன்னருளே
யொட்டிநின்றன்பறிவுபெற்றது மரியார்களுரு ஓற்றதுணையாக்கொடதரு
லெப்போது நேருளரு மப்பாய னைக்கொளிப னேபுண்ட ரீக புரம்வா
ழீகனான மெய்கண்ட சித்தாந்த சைவநா லேத்தமே கம்பனடிய
முப்போதும் வருவாம லக்காஞ்சி மாகடியின் முத்துலகை லாமுய்யவே
முன்னிபாகமமுறையினான் னை சீழாநெடியற்றியா லவேணி யுடிமேற்
தப்பாவி லைக்கொண்டவர் † சப்பாணி கொட்டியவன் சப்பாணி
[கொட்டியருளே
சப்பாவி * முற்றிதயகெய்ததேவுளந்தமலைசப்பாணிகொட்டியருளே. க.

சாதலா லெம்மைநீர் சப்பாணி கொட்டுமா கழுதுதற காது டாமோ
காணிய பங்கோடி சீவரா செட்டாது கருமயழி நுட்டி மாதா

X முனையுமப்பாவனை—முனைத்துநின்ற செப்பும் பாவனை. அது யோக
நூலார்கூறும் நாலவகைத்து. இக்கானகையும், “பாவையேற்றருள சத்தாம்”
என்ற மெய்கண்ட வெண்பாவில் கண்டொழிந்தது.

† மலர் சப்பாணி—மலரோடுகூடியதீர். சப்பாணி—சகபாணி லென்று
பகுக்கப்பெறும். *—உற்றவெண்ணம்பெயரெச்சத்தகரத்தொக்கது.

வாதலா லென்றியே லேனையரின் வயிற்றொந்த ளித்தநிலை சங்கற் பமே
யன்னதுங் கன்னியென நினைநூ லோதுமுறை யாற்றெளிதுமீதல்

[லதூஉஞ்

சேதனசேதனமெனாவுரைசெயுலகெலாஞ்சேர்முறையொடுங்கு மந்நாட்,
சிவனொருவனையாற்றுநடனநேர்சப்பாணிதிசுழ்தாளவொற்றிசைப்பாய்
சாதநீர்ந் துலகுய்ய மகளுமாயினையம்மை சப்பாணி கொட்டி யருளே
சைவவியன்மணநாறுதில்லவருசிவகாமிசப்பாணிகொட்டியருளே. உ.

சென்னமர ணுதிகளி னுழல்சமல சீவநிலை சேர்தேவ ருரமர்ந்து
திண்புவி யி னொரரசு தன்பழைய ராவியுயல்செயவேண்டவாங்ககந்தை
முனையமகியுயிர்வெருவவிம்பர்வந்தெம்பிரான்முடிநுனித்துஞ்சியங்கோர்
முனிமிச்சிலாகியேசெவியின் வந்தென்புசார்முதுகங்கைநிவியப்ப
வனகசிவ னோர்மலய முனிவனுல குய்ப்புக ணுதிக்கட் கா கவேண்ட
வனையன் மந்திரகலசமுற்றைக்கைமுதல்வனொருட்காழிந்தனஞ்சார்
தனைநிகரில் காவேரி வருதிலையின் மாதேவி சப்பாணி கொட்டியருளே
சகசமலமால்விண்டபெரியருளமேவம்பைசப்பாணிகொட்டியருளே. டு.

எந்நாடு நீரின்றி யமையாமை யாலவைத னெவை யுநதி யோடை கடவ
லிவஞ்சிமுன்னாயநீர்நிலைகள்பலகொண்டுநி னுமீண்டுமநீர்க்கெல்லா
சென்னாடுவேணியிறைதன்கயிலைமுன்கொள்ளிவ தீர்த்தவமுதேகவ முங்கத்
திவியகுண்டிகையேற்றுமுனிகொணரவிபமுக்கன்செம்பரிச மேன்மையு

[ஞ்சார்ந்

திந்நாடு லாமுய்ய வந்தசிவ தீர்த்தமென் தேத்தனகா வேரி நேர்த
லின்மையானீர்நாடுனும்பெயரநாடுடன் றுமெய்தாதுபொதுநீக்கியே
தன்னாடு நீர்நாட்டுருயர்தில்லை வாழன்னை சப்பாணி கொட்டியருளே
தத்துவாதீதநிலைமுத்தர்நேர்காணமலைசப்பாணிகொட்டியருளே.

கங்கையினு மிக்ககா வேரிநீ ருண்டெழுபு களாகடப்பெ றீஇவ ளர்ந்து
கதிர்நீட்டு செந்நெற்கள் கன்னனிரை சூழுவக் காப்பின்பு றத்துநிறையா
யங்கமுழு சூழநின் றினியபய னுதவலர னருள்வேத வாக மத்தி
னரும்பொருள்வி ளக்குதே வாரதிரு வாசகம் தாதிதமிழ் வேதநீருள்ளி
டெங்குமொளிகொண்டெழுந்தமனாதினை காழியின்மணிமுனோரினீ
யிலங்குரை வப்பயிர்நம் வனிதைநா யகியமைச் சிவரகம் புறம்பு காப்பச்
சங்கைதவிர்பயனல்கனோர்தில்லவாழன்னைசப்பாணிகொட்டியருளே.
சுடியமறு வகைகளிலு முறையடைய வருளிறைவி சப்பாணி,கொட்டி

[யருளே. டு

சப்பாணிப்பருவம்.

செறு

புன்னில மிக்குள வேளைப் நாடுகள் போலா தெஞ்ஞான்றும்
பொற்புறு நன்னில மிக்கவை நென்னிறை பூரண மாண்பயனே
மன்னுற நல்கு வாயுமுன் முர்க்கமெண் மாடமுன் ஞாயிறு
வகைகளு நல்குத னிகரறு சைவநன் மார்க்கம் தொன்றேமற்
றந்நிய நெறிகளை யுந்தனி படிமுறை யாக்கொண் டவனுறுவார்க்
கற்பப லன்முன ளித்தொரு வாதமெய் யானந் தந் * தானேர்
கொன்னுறு தண்புன னுடுபு ரப்பவன் கொட்டுக சப்பாணி
கோதறு தில்லையின் மீதொளிர் மெல்லியல் கொட்டுகசப்பாணி. (ச)

பூமக ளாரிரு தேவிக னுயக புருடோத் தமனெனுமால்
போற்றுநி னாதற் கோர்வித சத்தியெ னப்படு பொற்பதுமெய்
யாமென்ன மோகினி யாய்த்தழு வாமல ரயன்மத னுபிமனத்
தளித்தரி யாகும ரற்பெறு போர்த்தன னவந்நாம தளிவதியார்
தாமகிழ் நீயருள் † செய்களின் மோகினி தந்தசி றுரதனாற்
றண்புனல் பால்குவை போலுட னாரசிவ சத்தியென் னீ வாயோர்ந்தா
கோமகன் மாமக ளாயருள் கோமனை கொட்டுக சப்பாணி
குன்றென நீடிலை மன்றினில் வாழ்சிவை கொட்டுக சப்பாணி. (6)

மங்கையர் கீழ்வல மென்கையு றச்சய னித்திடு மாதூல்சொல்
வாய்மைதி திக்கிறை யாயத னுன்முன்வ யங்குக வென்றேதான்
றங்குத லங்களி லம்முறை யேசய னித்தொரு சத்தியரன்
றனக்கெனலோர்த்தவண்வைகுநாரண னேமுறைசார்ந்தணி யாயிறை
னிங்கரு னுஞ்சம யந்தனி நோக்கியி ருந்தனனித்தளியி
லிவனிலை சய்யாக் கிருகமெ னத்தன்மு னெய்தல நிந்துமடங்
குங்கன கற்பிய லோர்த்தருள் சிற்பரை கொட்டுக சப்பாணி
கொன்றைநல்வேணியன்மன்றினில்வாழுமைகொட்டுக சப்பாணி. (7)

தந்தையு மைத்தனு மென்றமு குந்தபி தாமகர் தயிலிகலாத்
தாம்பர மென்றுமு னைத்தா னடிமுடி தாந்துரு வித்தளர்ந்தே
யிந்தனி சேகர னேயிறை யடிமைக ளேதா மென்றெளிந்தந்
கெய்துபு காட்டின லாலெவர் காண்குந ரெந்தைநி னிணையடியு

* உம்மை-தொக்கது. † செய்களின்வதியாரெனக்கூட்டிக. னீ வா
வாய்மை, “வாயன்மைதெளிந்து” என்பது முத்தியவற்றிற்காண்க.

வந்ததெ ரித்தரு ளென்றுவ முத்தவொர் மவரடி காட்டிடமேன்
மற்றது காட்டவ ரங்கிடந் தானெ திர் மர்வென வான்றவரோர்க்
குந்தனி மல்லல்செய் தில்லைய மர்ந்தவன் கொட்டுக சப்பாணி
குன்றுறை கந்தனை நன்றருண் முந்தனை கொட்டுக சப்பாணி. (க)

பன்னெடு நாளடி யின்னிலை காணிய பாக்கிய மின்றியொராப்
படர்நனி புற்றன மென்னல ளேவொரு பங்கய குஞ்சித்தா
னி ன் ஹழி நெருற வெய்கினை முய்திற னிப்பத மேதருமென்
நிருடெறு நூல்சொலு மாசுலி னேர்கண் டின்புற வாழ்துமெனு
கன்னிலை யுன்னில நெப்பொழுது துங்கிடை நண்ணியொர் நாளுமெழா
னலிகம குணநிலை யிசுவென முதுவுணர் நற்றவர் பகன்மாலோன்
கொன் ளெழி சுண்படை கொண்டமர் தில்லையின் கொட்டுக சப்பாணி
குன்றலி லான்மணி மன்றினி னீள்கடர் கொட்டுக சப்பாணி. (க0)

சப்பாணிப்பருவம் முற்றிற்று.

முத்தப்பருவம்.

இன்னுயிர்க்கரிதயங்குடொறுமிவருமலமுத் தரிதயத்திடுஞ்ஞளிர்புத்தமே
இமருகமுவிருமருகமனிவது முத்திரண்டைமடியினில்வைத்தகனிமுத்தமே
மன்னாநத் திராகா துவிதன் மணிசேரம மாமநுவு ளொளிர்புத் தமே
மனுமுதற் பஞ்சாக்க ரந்தரப் பணின் றுயிர்கண் மலர்க்கி யருண்முத் தமே
யன் னையமு ஞ்சங்க முந்தமே யிமகியி டிஞ்ஞளிர்வாவி மரைமுத் தமே
யொத்தகினை மலராக ரக்ப்பெரி வாகவிரு ளோடவொளிர் தருமுத் தமே
சென்னிலவு மலர்மாட யின்னிலை நகர்மேவு சிவகாமி முத்தமருளே)
திருவருளினுரியமகளுருவின வருபரமகிவைதிருவாயின் முத்தமருளே. (க.)

முதன்மறையின் மதவகாருமறையினிடை யுகாமுடியதர்வமுடியின்மகர
முறைவைத் திலங்குடே தத்திரைய மோங்கார மூலமது வாக வதனற்
பகவரிய பொருளுருவி னுலகமுய வருமினிய புகர்முகப் பிள்ளை தனையும்
பொருதுமலை பிளவுபட வகுதிசுவ லிடவசுரர் போற்றுகுந் தமார்பு ரைப்ப

† மார் புரைப்ப-மார்பு துளைபட.

விதமருவ்வருளுகெனு மமரர் துய ரொருவிவின் னேறியின் புற்று வாழ வியன் ஞானசத்தியனுமிகலவேலையுய்த்தருளுநீள யசேசய்தனையு மடியிற் பதமிலக வைத்துருக டோலமுத தருள்கென்று பகர்வயான முத்த மருளே பமரமது துகாபொழுவகள்சுவவுது ஸைகாரைவைப்பவனவாய்முத்தமருள்ளு (உ)

சுரர்களுொருபொழுதசுரர்தமையருளினுல்லவென்றதுணைவல்லிமறந்த கந்தை தூண்டநா ளுலன்ன னு முரணவ்வாற யககுளுப்தமேதான நிபா டேய வணங் ணீர யுமொரு தருணநட்டிதைவென்மனனெ றிருளவழிகா லனைசெய்காரு ல்ணையவ்வாயும்தன்வல்லமுழுதுநெர்க்காணுகிமாரிநிறையுந் தந்துலா லாட்டி தாரன்மலர வன்முருந தாதுயாத மாயுதத் துறமுபுது மாற்ற லல்லாயத திகைக்கின்ற சமயத்தி றங்கநர் பாதந்நி பத்தம்ம ரந்நம் பத்தன் கரவிலபசுபதயருளனவென்றமேதாரமதுயவகனைச்செழுதுவாபமுதநமருவா கற்பகக் கன்றுதரு சிறபாத விதானுபிடி கனவியின் முத்தமருள்ளு (உ)

பரவபர ஞானமரி யபதுற்கு முலைகரு பல்லமுது சுவ பரநம் பாலாயா வாக்குமாரி அபாதுவவொன்று உபபருகு பருவமுறி துலகவகனா குரியபத மாக்கன்மலையுதயிழ்வுதவம்ஹமாரிபாசுகந்நைதப லையத்தல பூட்டிரம் மிடையென்ப மயலைய மாநதுலக உதவசமத வ்ருளி ரித்திரங் கிருமைநலனருள சைவசத்தாரமதசமாரிந்நயவன ஹமாரிபாசுகரிவ ரித்த ரினபருளவகாழுவருஞானசமபந்நவ்ரவியவல்வமுதவள்ள மருமே மருள்கையுற வந்துமே ருண்ணடிசு வலனதுவாச யம்மபலவாய் முத யாவியுய மாநிலையின் மேவுசுவ காமமல ரமுதவாய் முத்த மருள்ளு (ச)

பொல்லாதசேயரோ யாபினுந் தாயமேர பொற்றல்ல லாது மீவது புகல்லலை யாதலிற் றந்தைமர்க டாளிலும் புடையினினை நினைபுகடறி நல்லாறு சென்மாநி ருத்தியம் வழியுய்த்த நமதுகட னன்மேரு அவரு நயம்புரதல் சுவர்களின் வினைவழிந் தாயராய ணைஹுமர்க் குறவண்ணல வில்லாரு ஞானமொறி செல்லாத சுவநிலை மேவுபல சேயா பவமொன் டி விலகுமா திருவுளமி யங்குயெம் அபருமலிவா வுணர்க்கி யருள்கவெனக் கயல்லாரு மொன்மிடற் றண்ணல்பா ணின் அபுத லமுதவாய் முத்த மருமே யல்லிரியவில்லுதவுதல்லைகாரிலலம லயருளவியின்முத்தமருமே (ரு)

வேறு.

சுனமில் காரண மாம்பிர மம்மெது யாநிலின் நியாம்வந்தோ மெப்பொரு ளாற்சீ விப்புறு கின்றன மெதனிடெ நிலைபறு.

மானலி லெப்பொரு டன்னின திட்டித மருவுபு சுகதுக்க
வகைசுவை யுற்றமர் கின்றன மெத்தகு மாண்ட பொருளாற்பிரம
ஞானியர் சார்விய வத்தை நமக்குறு நன்றியை தேர்ந்துயுமா
நாரணி யோர்த்தரு னென்றிரு மூவித நாடுவி னாவடைகண் *

மோனர்க டேறம லர்ந்தசெவ் வாயினின் முத்தம ளித்தருளே
மூதெயில் சூழ்திலை மாநகர் வாழ்சிவை முத்தம ளித்தருளே. (க)

அயனரி யாதிசு நாதிபா காரண ராமென லீனயவொலா
மைம்பொறி பூதமு னாயவை யோடள வாதபி றந்தையுளார்
மயலர்ந காரணர் தியாதிரு வர்க்கர்கண் மற்றவ ராதிபுயிர்
வகையறி வுளவில வாமிரு வகையப வஞ்சமெ லாமுந்தன்
வயின்வரு காரண சம்புவை யிருதய வானினை கென்னவதர்
வண்கிகை சொல்சிவ னேதொழி லைந்தியன் மாநிப * னென்றோர்மின்
முயன்முனி வீரென வேயருள் வாயினின் முத்தம ளித்தருளே.
மோதந டற்கணி யார்திலை யிற்சிவை முத்தம ளித்தருளே. (எ)

எப்பொருள் யாதினெடு மங்கிய தோவஃ தேன்றுகொ ளதனிடையின்
றேவரி னல்லது வேறியை யாதெனல் யாரும் துக்கவொணு
தப்பொருள் யாவையும் வருமுறை யிறுதிதன் னடியினெடு மங்குதலா
லனைத்துமொடு மங்கிய நாளினெடு மக்குந ராருமி லாதெஞ்சு

* இருமூவித வினாவுக்கு விடைகளென்க. இவ்வாறுவினாக்களைப் பிரம
வாதிகள் உமாதேவியாரிடத்து வினாவு, அவர் விடையருளினாரென்று
சுவேதாசுவதரோபரிஷதம் விளக்குகின்றது. அவ்வினாக்களாவன:

(க) கும் காரணம் ஸ்ரீஹ்-கும் காரணம் பிரம்ஹ. (உ) சுதஸு
ஜாதா-குதஸ்ம ஜாதா: (ங) ஜீவாஃ கெந-ஜீவாம கேந. (ச) க்ஷு
ஸுபுத்ரிஷா-ந்வச சம்பிரதிஷ்டா. (ரு) சுயிஷ்டிதா கெந ஸ-வெ
தஸ-ஷ-வத-ஜாஹெ - அதிஷ்டிதா: கேந சுகேதஸெஷ-வர்த்தா
மஹெ. (க) ஸ்ரீஹ்விஷா வஜ்வஸ்யா-பிரமவிதோ வியவஸ்தா.
இவற்றின்பொருள்: க. காரணமாகிய பிரம்மம் யாது? உ. எதனின்னு
பிறந்தோம்? ங. எதனால் ஜீவ்க்கின்றோம்? ச. எதன்கண்ணே
நிலைபெறு? ரு. எதனால் அதிஷ்டிக்கப்பட்டவர்களாய்ச் சுததுக்
கங்கலிலிருக்கின்றோம்? க. (எதனால்) பிரமகித்தினது வியவஸ்தை?
என்பனவாம்.

* நிபம்-காரணம்

மெய்ப்பொரு ளோர்சிவ னேயவ னிடையினின் மேவுபு நின்றன்னுன்
வினைவழி தருமுடல் கொடுவெளி வந்தளிர் மெய்யிது வேயென்ற
முப்பொரு டேர்முனி வர்க்கருள் வாயினின் முத்தம ளித்தருளே
முன்னுறு தில்லையின் மன்னிய மின்னியன் முத்தம ளித்தருளே. (௮)

அளிக்குநர் காக்குந ராதிய வானவ ராற்சீ விப்பெமக்கீண்
டாமெனி லவர்தம சீவன மேதமி னாகவொ ணுதிடருந்
றிளைத்தும் யக்கம கந்தைமு னெய்திடெய மீசன ருட்செயலா
லிடாகல் புய்திற தூல்சொலு மாதலின் யாங்கணு நிறைநீல
களத்திறை யாற்சீ விப்புறு கின்றனிர் காசினி வானிரயங்
களினுலை யாநிலை பேதுமி றுப்பவர் கண்ணென வேயருள்வாய்
முளைத்திம வெற்பமர் பொற்புறு சிற்சுதை முத்தம ளித்தருளே
மோனமெய்த் ஞானிகள் சூழ்திலை வாழுமை முத்தம ளித்தருளே, (௯)

நீவிந ிட்டித ராய்ச்சு க துக்கநி லைச்சுவை துய்த்துறலந்
நிமலன்ம றைப்பினி லாமொரு வறநிலை நிற்பலென் வியவத்தை
சாவுபி.றப்புறு மேனைய வானவர் தம்மினு மக்கிலையாற்
சட்குண நித்திய தற்பா சிற்பொரு டானொரு வோனா
தேவளி டத்தென வேதசி ரீத்தெளி சித்தந் தத்துளவாய்த்
திகழ்தருமைந் தொழின் முப்பொருள்களினிலைதெருற வருள்வாயான்
சுவர்மு தற்பொரு ளாய்நிறை சிற்பரை முத்தம ளித்தருளே
முற்றுயி ருயவொளிர் பொற்றிலை யமர்சிவை முத்தம ளித்தருளே. (௧௦)

முத்தப்பருவம் முற்றிற்று

வருகைப் பருவம்.

[௧௧]
பொற்புறுசெந் நெற்பயிர்கண் மிக்குவினே நற்கழனி போந்துமுந ரோதுடை
போதுவெடி பாய்வானே மேலெழுபு கன்னல்வண் பூகநீ டெங்கு முன்னு
பற்பலக டந்து போய் வான்கங்கை நீரிந் படிந்தின்ப மார்த்நு வாழ்தல்
பற்றுவிட் டேகியின் புற்றுவாழ் நிலைசெயும் பரமகுரு திக்கை வாய்ப்பு
றற்பமெ லச்சேறு முற்றெழிய மேலெழீஇ யரியதத் துவங்க ளோரொ
ருக்கடந் தேகியர னடிநிழற் பேரின்ப மாமுத்தி யார்தல் காட்டுங்
கற்பொ தீதனமர் தில்லைவாழ் கற்பகக் களிநீன்ற பிடிவ ருகவே
காவலிறை பூவனரி யாதிசுர ரோதுசிவ காமசுந் தரிவ ருகவே.

அச்சுதச் சொற்பொருளி றப்பிலா னென்பதா மாதலா லுதுத னக்கே
யாயசிவன் விண்ணெவக் குபசார மாகமுன ளித்தவா நார ணப்பேர்
பொச்சமற வழிர்முழுது மொத்துங்நைபவன னும்பொருளதா மாதலாலப்
பொருவில்சிவ நாமமுமுராரிபெறு மாமுன்பு ராரிதர வாய்ந்த தோர்ந்து
மிச்சையால் விண்ணெவக் கேயுரிய தனையபெய சென் றுசிலர் கூறி ஓம்ப
லேதுக்க ளானிதுவி மேலுந்ந் பெயர்காட்டி யெவருமொப் புறவி ளக்கு
நச்சுறுக ளத்தமல நாராய ணன்பன்னி நாராய ணீவ ருகவே
நலமேசெய் தில்லையமர் சிவகாம வல்லியரு ணைல்குமங் கணிவ ருகவே. (௨)

தத்துவா தீதபரை போக்குவர வற்றசிவை சச்சிதா னந்த ரூபி
சர்வபரி பூரணியெ ணுநிகம சாரசித் தாந்தமெய் தேற்று நீயே
யித் * தராம்பனலானி லாம்பரமு னுகமே லேய்த்தத்து வங்க டம்மி
லிறங்கியங் கங்குள்ள புவனங்க ளிடைவசித் துங்கமல சீவ ராசி
யொத்தவினைமலபாகசத்திபதுவாயமலமுற்றூரியமுத்திபெறுவா டுன்னை
ஹன்னியந் கவரவர்கண் முய்னியல்பின் வந்தருளு முண்மைந்நசெயல
நத்திவரு கெனவேண்டு காதுலுடை யேமுனரு ணையநா யகிவ ருகவே
நடநாத ருணிக் திலேமேவு சிவகாமி நாம சுந் தரிவ ருகவே. (௩)

சிருட்டிவினை வாணிபதி யுண்ணின் றி யற்றியருள் செய்யவாணிசத்திவருக
திதிசெய்வினை கமலேபதி புரியவிட ரொழியவருள் செய்நருச் சத்தி வருக
சுருட்டிவினை சீகண்ட ருத்தரற் குடலுய்த்து லக்குமா சத்தி வருக
தூமறைம கேசுரபு ரிந்திடமு ளின் றுரிமை தோற்றுறும் கேசை வருக
வருட்செயல்சதாசிவன் னின் றுபுரிமே னுண்மனயெய்வனை முக்கண்ணிவரு
வைஞ்சத்தி யாகியைந் தொழின்முற்று சிற்சத்தி யாயமா தேவி வருக
கருட்சிதை வழிர்க்குதவு தில் ஊநக ரில்லிலகு கருணைநா யகிவ ருகவே
காசலவு மாஷசபையி லீசனா லேச்சிவ காமசுந் தரிவ ருகவே. (௪)

மன் னுயிரின் மலநோய்கள் பார்வையால றவிமயமலேவளர்மருந்துவருக
வதனமைந்துளகளி றுதனை மரு ட்யைங்கைமதமாவின் றபிடிமுன் வருக
பன்னிருகையரியையொருபதுகையரி தழுவி யருள்பாசொளியரிப்பெண்வ
பலகோடி யன்பொரு வாதுணக் குறையாத படியில்சுவை யமுது வருக
வுன்னரிய பரநாத மூலத்த லத்தொளிசு மொருபெருஞ் சோதி வருக
வோவில்சந் தியுளவி னுலகியல வஞ்சவிந்நி யோம்புமுல கண்ணை வருக

தரை அம்பு அனலம் அளிலம் அம்பரம் னெப்பிரிக்க,

கன்னியென வண்டகோடிகளின் றுமென்றுகிகழ் கருணைநா யகிவருகவே
கல்விவளர் செல்வநிறை தில்லையமர் செல்விசிவ காமசுந்தரிவருகவே (௫)

வேறு.

அருண கமல முடைந்துநீ ரரணின் றுலா விரித்தொளிரின்
னடிபேர்த் திடினூ புரத்தொனிலேட்டயனூர் மராளத் தொடருமதை
பிரமன் றொடரு மீன்தொடரும் பிதாவுந் தொடரும் தாய்தொடரும்
பிரியா வமரர் முனிவர்முகம் பேணு முலகை லாந்தொடரும்
வருமிக் திறனேர் காண்குநரின் மலர்த்தாணிபரின் றெழுந்த
மலர்வற் றநில மாப்பிரியும் வகைநேர் காட்டிற் றெனமகிழ்வர்
கருணை பொழியுந் திருநயனி கமல வதனி வருகவே
கலின்கூர் தில்லை யரசிசிவகாமி*, வருக*, வருகவே. (௬)

சுருதி நினைச்சுச் சிசானந்த சொரூபி யெனமத் தொகைநிலையே
தூய சத்துச் சித்தின்பாய்ச் சொலுமு வகையா ரநன் விளக்க
மருவு சுகள வாடினவெளி வசின்மு வகையா விகளெனினின்
கழிபட் டெய்மென் றுளங்கொண்டிற் மகிமா தலங்கட் சூய்ரொனவாய்
தருமப் பொதுவற் கொயிலெனைச் சாற்றும் பதியிற் சந்தத்தி
தருகிற் சத்தி யானந்த சுகி யெனமன் றுருக்கொண்டு
வருமெப் புவனங் கரும்பேற்ற வந்த வமலை வருகவே
மன்று விளக்குந் சிவகாம வல்லி வருக வருகவே. (௭)

தனையொப் பரிதாய்ச் சிவசுபந் காண்ப விளங்குந் சிவகங்கைத்
சுடமேற் றிசைவாய் திருக்கனியிற் சக்தா ரூபத் தனிலருக
நினைவற் கரிதாய்ப் பாகலங்கீழ் நிகழ்பல் புவன டுருவி
நேர்கின் றொளிருந் சுடர்க்கொழுந்தாய் நிலவுந் திருமு லட்டான
முனைவற் சிடப்பாற் சித்தாருவாய் முன்னின் றெமையா னுமை வருக
முசுவைத் தொழிற்றாண் டவமசையா முறைசெய் சொரூப முதல்வன்பா
வனையற் புகவா னந்தவடி வத்தி னிலங்க மலைவருக
வனங்கூர் தில்லை மணிமன்றின் மயிலே வருக வருகவே. (௮)

உடனோய் நீக்கிச் சிவநியமத் தொழுக்கி யெமையாட் கொளவருக
வுண்மை நூன்மா சறத் தெளிந்தவ் வொழுக்க நிலைநின் றுயவருக

திடனார் ஞான ஞ்ருபாத சேவை புரிந்தின் புறவருக
சிவதிக் காதி சமக்காரத் திறமும் றுறுமாண் பெறவருக
புடமார் சிவிய சிவஞான போதா னுப்பவந் தாவருக
போற்று மல்து சவானுபவப் பொருளாய்த் திகழு மாவருக
மடநீத் தருள்கூர் தில்லை நகர் மணியே வருக வருகவே
மணியுள் ளொளியாஞ் சிவகாம வல்லி வருக வருகவே. (க)

அநில சீவ மகார்க்கருளா ரமுதூட்டினைய பழை வருக
வண்ணார் பருவத் தளவறிவூட் டமல ஞான மழைவருக
குசுவண் டினிய சைவநலங் கொள்ளுங் குழற்பூங் கொடிவருக
குவனாக் களத்தொண் களிறுவகை கூடும் வாமப் பிடிவருக
நிகம சார சித்தாந்த நிலயத் தொளிர்மா மணிவருக
நேய நிறைந்தா ருருணெறியி னிற்பார்க் கருளங் கணிவருக
சிகையின் முடிவிற் பொதுநீக்கிச் சிறப்பிற் றிகழுஞ் சிவைவருக
தில்லை மணியின் றொளிர்ந்தருமா தேவி வருகவருகவே. (க0)

வருகைப்பருவம் முற்றிற்று.

அம்ம லிப்பருவம்.

● பொன்னிவந் தோங்கற்ப னித்தவள மாமலைப் போந்துளாய் நீயுமிவளும்
பொன்னிவந் தோங்கற்ப னித்தவள மாமலைப் போந்துலகெ லாம்புரக்கு
மன்னிலவென் மருமலர்க் கரத்தாவி யங்குமுத மலரவரு சிற்றி வானின்
* மன்னிலவென் மருமலர்க் கரத்தாவி யங்குமுத மலரவருள்புரியுமிவளும் [ம்
பன்னுமிச்சொற் றொடர்புநோக்கியேகொள்பொருட்பாங்கினொருவா றுநீயு
பழமறையின் முடியுமுணர் வரியபர சிவையையொப் பாயென்ற ஐழ்த்தல்
[பெற்று
யன்னமலி தில்லைநகர் மன்னியொளிர் செல்வியுட னம்புலீ யாடவாவே
யாகமொரு பாதிசிவன் மேவுசிவ காமியுட னம்புலீ யாடவாவே. (க)

காயஞ்ச ரித்திடுவை நீயிவரு மன்பர்வெங் காயஞ்ச ரித்த ருளுவாள்
காமரங் குடையாவை யண்டகோ டிகளெனுங் காமரங் குடைய ளாவ
டேயம்பு ரிந்துயிக் டழையவருள் வாயிவன்பு டேயம்பு ரிந்த ருளுவாள்
சென்மந்த ரம்பயோ ததிவகிப் பாயடியர் சென்மந்த ரஞ்செய் தருள்வா

● பொன்னி—இலக்குமி * மிகவும் நிலவுகின்ற ஒளியையுடைய மரு
மலர் போலுங்கரம்.

டோயம் பரந்தமுடி மீம்கிழ்வையிவளிடந் தோயம்ப ரீந்துண் மகிழ்வா
மேநந் தங்கிவடி வரணருளின் வாழ்வைநீ தூமனந் தங்கி வாழ்வா
ளாயம் பலத்தரசி தனைநிகர்தி நீயிவனொ டம்புலீ யாடவாவே
யாவியுய வேதிலையின் மேவுசிவ காமியுட னம்புலீ யாடவாவே. (௨)

திருமறைசி வாசமமு ஞாயசிவ தூல்கன்பல தெளியவோர்ந் தன்பிளேங்கு
சேரநா கிச்சமய சேடநிரு வாணசிவ தீக்கையபி டேக முதலா
வருசுமந் காரமுறை பெற்றுநிய சரியாதி வாய்ந்துசந் மார்க்க மேலி
மன்னுமூவாயிரவர்திருவுடையவந்தணர்கள் மருடாகமஞ்சொன்னுமையே
யுரகமன் சிற்சபா பூசனைவி தானமென வுய்த்தவிதி பேணி யாற்றி
யொருவா தணுக்கரா யுறவுமர வுண்மெழு முனையழைத் திடவெ னேற்று
யாவதுதி தில்லைநக ரருண்மலரும் வல்லியுட னம்புலீ யாட வாவே
யம்பலவ னேயமிரு மம்பைசிவ காமியுட னம்புலீ யாட வாவே. (௩)

தேவார மீசவாக் கெனுமுண்மை யுள்ளவா தேர்த்தலகு பேணியுய்வான்
நில்லைவா ழந்தணர்த மடியார்க்கு மடியனென் சீருரைதி யாக ராச
னோவாத திருவருட் டென்மறையு ஞாயிராக வோதிவைத் தருளு மனுவி
னுரியபெரு டாங்களே யாகவாழ்கின் றதிரு வுடையவந் தணர்க னென்னு
மூவாயி சம்புலீ சுரர்திருச் சந்நிதியின் முன்னமோர்ந் துரிய பணிகண்
முற்றுமினி தாற்றினேர் நிந்தின் றோராமன் முழ்காத்தன் மதியன் துண
காவாவிப் பேறுகிட்டியதெம் மன்னையுட னம்புலீ யாட வாவே
யரியமறை யோதுதிலை நகரிசிவ காமியுட னம்புலீ யாட வாவே. (௪)

[ஞாய்பின்

மூன்றுநான் மகவெனத் தோன்றுநா ளுட்பருவ முன்னுடைந் தொடுங்கு
முற்றுமெட்டாந்தினமுந் துதலினின் னுவமைமுற்றுமெட்டாது லைந்த
யேன்றகலை பூர்த்திபெறு நாளுமிவ டிருமுகத் தெழிலினுக் கணுவு நோ
யின்னகுறையென்றுமுனையாதலான்மண்ணுற தேகியந் தாத்தி னென்று
மூன்றுமொருநிலைபெற்றிருக்கொணுதலைகிறியுன்னியல்புந் துதேர்த்த
முனையாடவாவென்றழைக்கும்பெருங்குணையுனின்வலியவாய்த்ததோர்த்
யான்றவர்க்கொநிலையொளிகாண்மயில்வெல்லியலொடம்புலீயாடவாவே
யம்புலியு மன்பணியு முன்பணியு மம்பிகையொடம்புலீ யாட வாவே. (௫)

சடவானினிலையின் றியோடியுலகிற்றியொருதன்மையினுறாமலென்றுந்
சுடதியிற்றேய்த்துதேய்த்தொருதினம்பாணுவுட்கார்த்தருவமாய்த்துசிலி

ஹுடல் கூளீ நரைமேவியொளிகுறைந்தின்னனபலானமுற்றுலயமுனையு
முலகெலாம்வருமுறையொடுங்குநாளவைபோலொடுங்கலா தோர்படித்
நடநாத னைந்தொழிற் குண்டவத் திடனாகி ஞானமய மாயி லங்கு [தாய்
நயிது போக்குவர வற்றுநிறை பூரணி நயந்தழைக் கும்பே றுனத்
கடைவார் தரத்தன் றயர்த்திடி னிழிந்துலையை யம்புலீ யாட வாவே
யாடகமன்மன் றிடுனாளி நீடுதிலை யம்பையுட னம்புலீ யாட வாவே. (க)

இச்சைஞானங்கிரியையென்னுமுத்தொகையுற்றிலங்குமுச்சத்திதா னென்
[மிலகும்

மேத்துசெவ நூல்வாய்மைவகைமையின் விளக்குவானிப்பொதுவினென்று
விச்சைமுவுருவினுஞ்செங்கைசெங்கமுநீர் விரைமலர்கள்கொண்டதானே
மேவுசீ வர்க்கெலா நன்னெறி யுணர்த்திமேல் வீடுமுய்த் தருள்கு ருவென
நச்சியுல ருய்யநின் றருள்கின்ற வம்மனைமு னண்ணுவா யெனினி னக்கு
நலந்தொரித் துன்பாத கந்தொலைத் தொருவாத ஞானவீ டிறவ ளிக்கு
மச்சமற வாழ்வைநீ யுய்யுமதி யேலிவனொ டம்புலீ யாட வாவே
யாமன்விழை வாயிதிலை நாமசிவ காமியு டனம்புலீ யாட வாவே. (எ)

நீதிவழு வாதவா சாதலுக் கேதநோய் நிலையினு ளருக னல்லே
னீடுதவ மாற்றியொரு வீடுபெறு மார்க்கமதை நேயமிகு தூய ருவர்
பாதவழி பாடுபுரி யாவறுது மென்றுவரு பங்கமகல் சிங்க வன்மன்
பரவுசிவ கங்கைமூழ் கியவளவி லேயனைய பங்கமுழு துந்தொ லைத்து
மாதகிர ணியவரும் ஞாக்கிவேந் தாய்முடி வகித்தியற் றுரிமை நல்கி [த்தா
மன்னுதன் றளிபொன்னி யற்றுபணி யாதிகொடு வாய்மையின் பழம ளி
ளாதலா னின்களங் காதிதீர்த் தின்பருள்வளம்புலீ யாட வாவே
யாடகச பேசனிட மேவுசிவ காமியுட் னம்புலீ யாட வாவே. (அ)

[ஹுணர்வோர்

குருத்துவம்வி ளக்குசெங் கமுநீர்கை மலர்மிசைக் கொண்டதும் லாம
குறைமதியரேனும்பன் முறைமெல்லமெல்லவுட்கொள்ளுமாநனிவிளக்கித்
திருத்தியுறு பக்குவஞ் செய்தின்ப வெள்ளந் திளைத்துவாழ் வுற்றி ருப்பச்
[டுறுதிற்றதும்

செய்கருணை பன்முறைசொல் விப்பவரை பைங்களிளை செங்கைகொண்
விருத்திதரு சிவகங்கை தன்முனந் திகழ்மேல் வீற்றிருந் தருடிற்றதும்
விளக்குகின்றனன் குறையுமதிவம்யாமென் றஞ்சன்மேலினீ நன்னுணர்த்தி
யருத்திபெற் றுயல்செயுந் தில்லையருள் வல்லியுட னம்புலீ யாட வாவே
யானந்த தாண்டவனு ளார்கின்ற பூந்தொடியொ டம்புலீ யாட வாவே. (க)

அம்மாளைப் பருவம்.

உள்

[நீட்டி]

வேண்டுகள் வேண்டியாந் கள்ளிக்கொடுக்கின்ற விரைமலர்ச் செங்கை
விளிப்பவாராமையொன்றோசகனத்தியுடன்வேணியமர்கிறி கருணை[ன்
பூண்டநாயகிமுனிவுறாளென்னுமுன்புதேய்பொருவில்லீரன்பொருள்மு
போலன்றியுயிர்தெறும்பாங்குபணிபணியுமேற்போந்துண்டுமிறந்திடாதா
னீண்டகா முகமைந்தர் சந்திரா பூபமென நினையெடுத்தான்ப ரின்று
நேர்கின்ற வின்னல்பல வோர்கின்ற நன்னர்மதி நிலவுமதி யாகி னம்மை
பாண்டருள்செய்தில்லையமர் காண்டகைய வல்லியுடனம்புலீ யாட வாவே
யாமலரு மேமசடி வாமிசுவ காமியுடனம்புலீ யாட வாவே. (க0)

அம்புலிப்பருவம் முற்றிற்று.

அம்மாளைப்பருவம்.

பலவகையவண்டங்கள்பூதாதிதத்துவப்பகுப்பொன்றினொன்றுமேன்மேற்
பத்துநா றுயிரம னையுதரியு தங்களைப் பங்குநிரை யாவு நேரே
யுலகெருவருங்காணுமாகாட்டுகின்றனொழுலகன்னைவெனவியப்பற்செய்
வொண்பொண்வயி ரஞ்செய்யமணிகள் கோமேதமொள்ளொளிரீலமாதியா
திலகுபல வம்மனைக ணிரைநிரைய வாகிமே லெட்டிநோக் குநர்கண் மீள
தெய்ப்பமேற்சென்றுமீண்டுந் கையுறனின்கணுலகெய்திலையமா தல்காட்டு
மலகில்வனநிறைதில்லைநகரில்வருமொருசெவ்வியம்மானையாடியருளே
யருணீடு நடராச ரிடமேவு சிவகாமி யம்மாளை யாடியருளே. (க1)

மாற்றுயர்ந்தொளிர்பொன்னினுற்றுமம்மனைசெங்கைமலர்நின் றெழுந்த
மற்றதன்பின்னர்நீலத்தினுற்செய்தவம்மாளைசெலவன்னதன்பின்[செல்ல
ரோற்றுபடிகத்தினுற்றியசென்றுசென்றமுறை தூயகமலக்காத்திற் [நா
ரோய்பொடுங்குதல்பிரமன் விண்டுருத்திரருளது தூயொளியின் வந்தொடு
வேற்றுனையொடுக்குநர்கண்மேலொருவரின் நிரீயேதுரியமூர்த்தியாய்நின்
நிலங்கும்ப ரத்துவம்வி ளக்குமதின் மேற்கிகரி யிம்பர்வீழாது வானை
யாற்றிநின் றிடல்காட்டு தில்லைநக ரன்னை யம்மாளை யாடி யருளே
யாணமு மாகமமு மோதுசிவ காமியணி யம்மாளை யாடி யருளே.

கள்ளவன சத்திலரு பிள்ளையோ திமமெழுபு ககனமேற் சேற லேய்ப்பக்
கைக்கமல முற்றொளிசெய் நித்திலவம் மாணீமேற் கடிதுசெல வாக்குநறவ
வெள்ளின வண்கெளிகொள்ளநியுண்டுவிசைமென் மலர்க்காந்தணின் று
மேலெழுதல் போலவரு நீலமணி யாலொளிவி னக்கும் மாணீ யமுத
வள்ளரிகழ் காழிமணி தென்னுதமிழ் வாழமகி மலர்வாயி னூட்டு செங்கை
மலர்நின் றமேற்செல்லமலர்வீதியிருபால்வயங்குமணிமாடமெங்கு [ருளே
மன்னொளிசெய்தில்லையருள்வெள்ளநிறை † வள்ளிசிவையம்மாணையாடிய
யண்ணலின் புறவாம நண்ணிமன் சிவகாமி யம்மாணீ யாடியருளே. (௩)

வயிரமணி யாலியற் றியபலவும் வண்டாள மாமணியி னூலி யற்றம்
மாணீபல வுங்கமல மலர்வாட்டி மிளிர்செங்கை மலர்நீட்டி மேல்வி டெத்த
லியலுருவம்விலருவமுயலருவவுருவங்களுவையுங்கடந்தொர்விண்ணே
யெழின்மேனியாக்கொண்டுதொழுமாபன் மார்க்கர்களுமெங்கணுநிறைந்து
யுயவருணினாயகற்கமுதகவளங்கன்பலவொண்கைமலர்நீட்டியூட்டிநின்றே
யுழுவலன்பினர்செய்சபரியைமுறைவிளக்குதலையொக்குமாவிக்கும் வெட்
யல்லலுறுசொல்லநிறைதில்லையருள்வல்லியுமையம்மாணையாடியருளே[கி
யம்மைநலன் மெய்ம்மைநல னிம்மையரு ளம்மைமணி யம்மாணீ யாடி
[யருளே. (௪)

வேதநான் தேயவைக ளோது மார்க் கம்பலவி ளங்கலினவ் வேத முடியாய்
வினம்புவேதாந்தமும்பற்பலவகைப்படவிரிந்தொன்றையொன்றுதழுவா
தேதமார் ிவர்ப்க் குவநொக்கி பவாவாக் கிசையவோ றொன்ற ணிப்பித் *
திதமாக வவ்வனவி னீர்த்துமே லேற்றிமெய் யின்புபின் னன்பி னருள்வா
னானேவைத்தனவ்வகைகளென் றுண்மைதூன ன்மையோந்தவைகட
நண்ணுசோபானமாத்தழுவுசித்தாந்தமேநவையில்பேரின் புதருமென் ன்கீழ்
† ிருதமார் சைவர்புகல் சீதமார் தில்லையா சம்மாணீ யாடி யருளே
யன்பர்பலர்ருன்பரவுபொன்பெய்சபையின்பசுவையம்மாணையாடியருளே.

ஒதுக வேதா சுவதா சைவமெய் யொளிதிகழ். வேதாந்தத்
தூண்மைம றைத்துநி ராலம் பாதிய வோதுப சாரநிலை

† வள்ளி—கொடையுடையாள். * அண்ணிப்பித்தல்—இனிப்பித்தல்.
அது, “அண்ணிக்குந்திங்கரும்பை” “கருப்புத் தூரினுமண்ணிக்கும்.”
“ஆகம்மகிநின்றண்ணிப்பான்.” என்ற தேவாரதிருவாசகங்களாற் காண்க.
† ஆதம்—விருப்பம். அது, “ஆதமிலிநாயேனை” யென்பதாதியாற்
காண்க.

வேதமுடிப்பொருண் மெய்யென வோதந் வேதனை யாற்றுமே
வீண்டுற லுறுமக பதிநிலை நோக்குபு விண்குரு வோதமத
பாதக தூறுமெய் யென்பர்கொல் வீயுடல் பாய்பொறி யாதிகளே
பாமெனு மவாணி மையினுற வவையல பாமுயி ரெனன்முகம
ஞதலை யுய்த்துணர் கென்றரு ளம்பிகை யாடுக வம்மனையே
யங்கணர் பங்கமர் மங்களை யங்கணி யாடுக வம்மனையே. (௮)

யாங்கள் செய்தக்கன வல்லன வோர்த்தருள் கென்றரு டந்தைபத
மிறைஞ்சிவி னுவிய நன்குண குரனை யேயிமை யோர்க்குமுழுத்
தீங்குசெய் வன்குண ஞக்குமு பாயயி தேயென நீபிரமந்
தீமைகள் யாவுமி யற்றத னுலொரு தீவினை யேதமுநின்
பாங்குமு ரூபா முயிர்செக நரகுபொய் பண்ணவர் நின்பகைஞர்
படர்புரி கெனவசு ராசிரி யன்புகல் பவைசம யோசிதமா
வாங்குரை நெறிபவ நெறியென வோர்ப்பவ ளாடுக வம்மனையே
* யண்டர்கடொண்டர்கள் பின்செல்பொனம்பலையாடுகவம்மனையே. (௯)

அர்ச்சுந ராமர்கள் போர்நிலை பார்நிலை யாற்றலொன் றேகுறித்தவ்
வமயமு ரைத்தது முகமனெ னப்படு மன்றிமெய் யன்றதனை
யிச்சையி குத்தர னர்ச்சனை யாற்றிம னிவனிறை யாமடிமை
யென்றுமெய் யோர்த்திடு கண்ணரு மண்ணா டிடர்தரு மெனவிட்டே
மெச்சி மெப்பருள் மதுமுது தவமென வேகொன் வசிட்டருநா
மேபா மெனபதொ ழித்தடி மைத்திற னெய்திமெய் யன்பினரா
யச்செய னிற்றலி னோர்கென வருள்பவ ளாடுக வம்மனையே
யாயிர மூவர்கள் வாழ்பதி மேவனை யாடுக வம்மனையே. (௧௦)

தாருவி னேர்கிளை காட்டுபு மேற்பிறை தான்காட் டுறுசாகா
சந்திர தூலா ருந்ததி நோக்கிடு தன்மையின் முன்னெளிதாய்ந்
தோருக பின்புமெய் யென்றுசொன் ஞாயம தொத்திட வொண்பரநே
ருணர்வரு மந்தர்க ஞயிர்பா மென்றுமு னோர்ந்தல் தூனமுற
நேருபு பின்புறு தில்பிர மந்தனி தெளியவு ரைத்தமறைச்
சிரங்கணி ராலம் பாதிய வென்றுமெய் தேற்றுறு சித்தாந்த
வாரமு தூட்டிவ ளர்த்தரு ஞலகனை யாடுக வம்மனையே
யம்புலி பூசம ரும்பா ஞயகி யாடுக வம்மனையே. (௧௧)

சேவர்களைப்பா மென்றுதில் வேதசி ரங்கனா ஓரைக்குமது
செப்புதி முங்கெழு தாமரை யினையது சேணெழு வாதரவாய்
மேவிய சேற்றினில் வந்ததெ னும்பொருள் விரவுபங் கயமென்னா
வினம்பலின் யாங்கனா நிறைபரன் மலரடி மிசையன சேவர்களை
யோவற வாற்றிடு மொப்புமை யாலென வோரா தகந்தைநிலை
யுற்றொரு நம்பா மென்பவ ராழ்நாகுற் றொருவா ரென்றே
யாவது ரைத்தரு டில்லை கர்ச்சிவை யாடுக வம்மனையே
யந்தரி சுந்தரி நந்திரி யம்பகி யாடுக வம்மனையே. (௧௦)

அம்மானைப்பருவம்முற்றிற்று.

—o—

நீராடற்புருவம்.

மூவகைய சேவர்களி னறிவுசெய னுகர்வுநீ முன்னறிந் தாற்றி யுண்டான்
முற்றுமென துகருமா துகரெனுஞ் சுருதிமூதன் மொழிதலா லினைய சேவர்
தேவர்முனியோர்முதலயாவரும்போற்றுநின்றிருவிழாச்சேவைமுறையே
செய்திவிய தெரிசனப் பேறுபெறு வான்நசு தினத்தின்ப வாரி தோய்ந்தங்
கோவிலரு ளாலென்றும் வாழ்கவெனவேதிருவுளங்கொண்ட நீயு முன்ன
ருண்மையா னந்தவா ரிதிதோய்ந் துஞ்றுதலையுலகநேர் காண வென்றுஞ்
சேவனரி றைந்துதீலை மேவுசிவ கங்கையரு டிகழுநீ ராடி யருளே
சிவனுருவின் மருவுசிவைசிவனுருவமெனுமனையசிவகங்கையாடியருளே. (௧)

பகைவனைத் தெறுமுபா யம்பகர விருளிற் படர்ந்திற் புருந்த குருவைப்
பகையென்று பாசமுய்த் துயிர்கொன்ற பாதகப் பயன்வந் துடற்றமேலு
மிகல்வலிக் கடியொன்று கரமடித் துணைகண்ட மியையப் பிணித்தி றுக்கி
யிருங்கடலின்வீழ்த்தநொந்தினைகின்றவருணற்கிரக்கமிகுபொற்சபேசன்
றகையுமப் பாசத்தை நீக்கியாங் கனையனைச் சார்பாத கந்தொ லைத்துத் தூய்ந்
தண்ணருள்செய்தற்கிடமதாய்நின்ற வண்கடற் றண்டுறையி தென்றுலகெ
தொருமனைய பாசமத றுத்ததுறை மேவியத் தூயநீ ராடி யருளே
சுத்தசத் துவமேவு பத்தர்கட் கருடேவி தூயநீ ராடி யருளே. (௨)

கருமமே பிரமமென மேற்கொண்டு பதடியிற் கழிதவம் பூண்டு நின்ற
கன்மடக் ளாறெனு யிவவரைப் பன்னெடுங் காலஞ்சு மந்த வதனால்
வருபெருந்தோடத்தினுற்கொலொருசிறுவரைவகிக்கொணாதாழ்ந்தகாந
வனமுதலபதியெலாம்வந்துவந்திறைஞ்சவம்மாநடனமறைசொல்லிவனே

யருள்பிரம நாமடிமை யென்றசித் தாந்தகை வாதியர்க ளீரவு புலிமூ
வாயிரவ ராதியரை யேசமந் தனவரத மலைவறவ கித்துநின்றே
மருவுநல நிறைதனிடை நிலைகொழிலை நிலவுபுலி மடுவின் ராடியருளே.
வன்னமுது புகலிமணி கொள்ளவரு ளிறைவிபுலி மடுவின் ராடி யருளே

மகவாகி வந்தபொழுதே தோதை தனைவினவி வந்துநீ ராடியோதி
மலர்மூல நாதர்திரு வடிபேணு ருமுஞன் மார்த்தபூ சனைசெய் தாற்ற
னிகமாகமஞ்சொன் முறையெனநாடி மேற்றிசையினி றுவியோரிலிங்கமத
நித்தியாதிபூசைமுக்கியாங்கம்மெனந்கழ்த்துநீர்நிறைதன்வாவி [நேர்
யிகபோகபரபோகமூழ்குநர்க்கினிதருளுமியல்பகா வொன்றுதொட்டாங்
கியல்பூச னாகிதின மிகவாகி யற்றிவீற் றிருந்திரணி யனைமு னோர்க் * கந்
திகமாக வ்யயுநெறி தருவியாக் கிரபாத தீர்த்தநீ ராடியருளே
செல்லரியபல்லுயிருய்வொல்லதருதில்லையுமைதிவியநீராடியருளே. (௪)

தாருவன மாநடன நேர்கண்ட வானந்த சலதிதோய் மால்சொ லாலத்
தண்கயில நோற்றரன தருள்வழியி னாற்பதஞ் சலிவடிவ னீண்டு வந்து
மேருவன மாமலைக் கொழுந்தா யெழுந்தொளி விளங்குதிரு மூல நாத
விமலபூசனைபுரீ இயான்மார்த்தசிவலிங்கமேற்றிசையினி றுவியதனைர்
கூருவன மார்வாவி யொன்றுதொட் டன்னநீர் கொண்டிடு சித்த மார்து
ருளிர்நடங்கண்டு லுலகெலாழய்யவென்றுமிதுகுயிற்றியருளுகவீங்கெனத்
தேருவன பல்வரம் விழைந்துகொ ளனந்தன்மா தீர்த்தநீ ராடி யருளே
தில்லைவன மேவியருள் செல்லிசிவ காமிசிவ தீர்த்தநீ ராடி யருளே. (௫)

வேறு

வண்டு படிசெவ் வனசஞ்சை வலநீ லங்கு முதம்பவனம்
வளைநித் திலமம் புயமுருள மடித்து வருவண் டிரைசுழிகண்
மண்டு பமர பொழுங்கலவன் வரால்கள் கமட முதலாடல்
வாரா விருந்தாய் நினதங்க வகையா யுறுதம் மினங்கள்வரக்
கண்டு மகிழ்ச்சி கொண்டாடுங் கவினீ தெனவண் கவிஞர்சொலக்
கருணைமுகமு நவையவநற் காட்சி நோக்கி யெளி துய்யத்
தொண்டர் நாக சேரிநிறை தூநீ ராடி யருளுகவே
தொல்லை யகற்றுந் தில்லையுமை தூநீ ராடி யருளுகவே. (௬)

மறையா கமமா தியினுண்மை வயக்கு சாமு சித்தகிலை
மணியாய் மூவா யிரத்திலங்கோர் மணியைப் பகலிற் குருடாதி
நிறைமா மனுவி னீர்த்தருட்கை நின்றங் கொழுகா ரமுதுதவி
நீகொற் றவன்வாழ் குடியமர்தி நேர்பக் குவர்க்காங் கருளியெனுந்
தறைவான் பரவு மறைஞான சம்பந்தாசா ரியசைவத்
தனிமா மணிவீற் றிருந்தருளுந் தகுசீர்த் திருக்க னாஞ்சேரித்
துறையார் பிரம தீர்த்தநிறை தூநீ ராடி யருளுகவே
துகமீர்த் தருள்சீர்த் தில்லையுமை தூநீ ராடி யருளுகவே. (எ)

கருத்து விருத்த மாதல்சக களத்தி யிடையோர் விலர்செயலே
கற்பன் றெனவோர்த் தணிமையினங் காதன் மருகி களுங்கலந்து
விருத்த மறவாழ் கின்றனர்நாம் விரிந்த் தேவி யதிசேய்த்தாய்
வியோம கேசாக் கிரத்திருப்ப விமலன் வாமத் தணித்திருத்தல்
பொருத்த மலவீண் டவருடனும்ப் புரிந்து கலந்து தீளத்துமெனப்
போந்து தோய்ந்து மகிழ்தியெனப் புலவ ருன்சீ ரெடுத்துரைப்பத்
திருத்த முறுதண் சிவப்பிரியைத் தெண்ணீராடி யருளுகவே
தில்லை நகர்வாழ் செல்விசைவ தெண்ணீ ராடி யருளுகவே. (அ)

பித்தி லிகித பிரணவத்தும்¹ பிரிவி லருணைக் காலு ருவாய்ப்
பிறங்கி யருளுந் பெருவயிற்றுப் பிள்ளா தனாந்து ஈட்டிநத
துத்த வுத்தி தீனையுனைய சுமுக மகவி னைப் பிரியத்
தூய மகவென் றோவருணாஞ் சுத்தோ ததியா யுறவளித்தாய்
பத்தி தருமவ் வுபமனிய பகவ னுகர்பண் பாலுனக்கும்
பற்று மிகுஞ்செந் நாப்புலவர் பகர்தென் சுருதி யும்விளக்கு
சித்தி தரலோர்ந் சூலதய்யத் திருப்பாற்கடனீ ராடுகவே
தில்லை நகர்வாழ் மாதேவி தெண்ணீ ராடி யருளுகவே. (க)

சேவ ரொருபான் றிசையினராய்த் திகழ்தலாலோ வீணர்து
கிறத்திந் திரியா திகளவெலுந் கிறமும் குநர்க்காங் கருளுதலு
மேவ வினக்கி யுய்த்திடற் கோ விழைந்து படியு மன்பினர்க்கு
விரவுணம் பத்தனித்தவரை விமல பத்த ராக் கிடற்கோ

வோலி வருள்கூர் தில்லையிடத் தொருபான் றீர்த்த மமைத்தனையா
 லுதக மவற்று ணின்வடிவா யொளிரும் பரமா நந்தவருட்
 கடவ மிதனி லுலகுயுமா குளிர்நீ ராடி யருளுகவே
 குலவு வளங்கூர் தில்லையுமை குளிர்நீ ராடி யருளுகவே. (க0)

பொன்னாசற்பருவம்.

பலகோடி யண்டபுவ னங்களின்வ சிக்கின்ற பந்தமல சேவ ராசிப்
 பருதிகளை யெண்பத்து நான்குநூ றுயிரம் பகபேத நற்றேற் றமேழ்
 நிலையாக வருகின்ற நிலையற்ற வுடலமென நிகழ்சு லிடைவைத் துமே
 னிகளமா மிருவினைக் கயிரூர்த்து மேலுமது நீடுதொடர் பற்ற போதே
 யுலயூசல் கயிறுதா னற்றிடிற் றுய்தரையெ னுரீயமெய் கண்டசுருதி
 யுண்மையுல குணரவே வண்மை மலரடியின் க ணுப்யுமா தாங்கி யருளும்
 புலவோர்கள் பணிதில்லநகர்வாழுமொருசெல்விபொ ன் னூசலாடியருளே
 பொற்சடிலர் சிற்சபையி னிச்சமொளிர் பச்சைமயில் பொன்னாச லாடி
 [யருளே, க,

ஆற்றுவ மென்மைவன் மையேநோக்கி யவரவரை யரியயன் முகுத்தனாதி
 யமரேச ராய்வீற் றிருப்பவாங் காங்குநீ யானைதந்துய்க்கு முறையுஞ்
 சாற்றமிப் பதலியெம் மன்னைசிவ காமசுந் தரிதருங் கருணை வலியாற்
 சார்தரப் பெற்றுளே மாதலா லினையிவை தாண்மலர் வழாம லென்றுந்
 தேற்றிவழிபடின ன் றி நிலபொரு வெனு வ்வாய்மைசேருமதி காரமல * மாய்
 செருக்கால் மறந்துநா மேபிரம மெனமாறு செய்யினப் பதவி மாற்றிப்
 போற்றருளி னாற்கீழி ழிச்சமுறை யுங்காட்டு பொன்னாச லாடி யருளே
 பொன்னம்பலத்தமருயின்னங்கயற்க ணுமைபொன் னூசலாடியருளே. உ.

பற்பலச ரர்க்கிறைமை யப்புவன வாசிகள் படிந்தவரை முதல்வ ராக்கொள்
 பாங்கினின் றுய்யவுப சாரமா வுரைபொதுப் பழமறைக ணுன்கு காலாய்
 நிற்பவா றங்கங்கள் சூழ்சட்ட மாமுகம னிகழ்த்தெனைய வேதாந் தமா
 நிகரநாப் பட்டரப் பாகமே லுண்மையாய் நிலைசைவ வேதாந் தமே
 விற்பரவு பீடமாய்த் திகழுவத் தெளிவென் று மேலையோ ரோதுவாய்மை
 விளக்குசித் தாந்தமே யளக்கிலா னந்தமலர் மெல்லணைய தாக வதன்மேற்
 பொற்புற யிருத்தருளியெம்மையான மையெபொ ன் னூசலாடியருளே
 பொதுவ மலர்ச்சதமகிழு கதியுறவு கவுமனைபொன் னூசலாடியருளே உ.

சிவகாமியும்மைடி பிள்ளைத்தமிழ்

தாப்பர் பஞ்சு நீயுக்கு வாயொருப தசயமதி தாங்கினொன் துளைந்து யோனி
தன்வழிப் பெறவந்து பன்னியர்க ணைப்புணர்யு சாம்பருச லவர்க ளாதி
சேயர்களை யவ்வழிப் பெற்றமா லாதிபல தேவரிற் பி ரப்பி லாமா
தேவருளை வாமபா கத்தென் றும் வைத்துமத் தேவர்கா மாதி நீக்கி
தூயகா மாரியாய்ப் பிரணவ புலிங்கமேற் றோற்றுவித் தருளு றுங்கள்
சுமுகசண்முகர்கடமையுலகர்சந்தியாதிசுகவாழ்வுபெற்று வினைகள் [னே
போயகன் றுய்யவொளிர் தொட்டில்லைத்தாட்மெயில்பொன் னூசலாடியரு
பொற்சபையி லற்புதைபொன் வெற்புதவு சிற்புதல்வி பொன் னூச லாடி
[யருளே. ச.

சிறையளிக ணைபைருகி யறையினிசை நிறைதருஞ் சேன்செல்கா விரிநீ
இதய்வகாவிரியணியதுய்வாவித்தடத் தினினிடுசெயலைமேவி [முல்வாய்
நிறைசெயலை யந்தாரு வினையரிது தைந்தாடு நேரமத் தாரு முகுள
விகாங்கன் விசுதித்து நிலமெங்கும் வருடிக்கு நிலையம்பொ னூபு ரச்செம்
மறையொலிசெ யுன துபதபரிசுமெவ ரிடையுறினு மற்றவரு ள்ச்சி மிழ்ப்பு
மாறிமலர் வுற்றுலகின் ஞானமவரு டித்தலை வயக்குமா லுலக மெல்லாம்
பொறையுயிர்த்தரு ளன்னைமலையளித்திடுமுன்னைபொன் னூசலாடியருளே
புலியொடரவுலகமுயுநிலமைதருநிலையிறைபொன் னூசலாடியருளே. ௫.

மலையன் முராரிடுதல்வானவர்கண்மானவர்கண்மா முனிவராதி யோர்க்கு
மாண்குருத் துவம்வாய்ப்ப தெவன் றியா னத்தனைய மா தேவ பரம குருவி
ளிலகருட் சத்திரீ யெனல்காச் செங்குவை யினின் விளக் குபுபன்முறையு
மினிதுணர்த்தருள்கின்றையுறுகரத் திலகவைத்தெவையுநீசெய்துகாட்டி[ரு
ணலதுபிர்செயாவென் றுசெபவடமதோர்செங்கையலர்வைத்தநெறியினின்
ரடிநிழல்வாழ்வொனவொருகைகீழ் நீட்டியோர்த் தருளிறைவி யுண்மை
[யோர்ந்த

புலவர்புகழ்த்தரு தில்லைநகரில்வருமொருசெல்விபொன் னூசலாடியருளே
பொங்குவிடமுண்டபரணன் குசவைகண்டகழைபொன் னூசலாடியருளே.

மந்ததரர் மந்தரீ விரர்கடி விரதாரென் வகையசீ வர்க்கு ணர்த்தல்
ஊருசரிமை யாண்கிரி யாயேசுரர் ஞானநில வாய்மையர்க் குணர்த்த மாபு
முத்தமகீ கேட்டல்சிரி தித்தநெளி வேகிட்டை முறையு வயக்கு மாண்பு
முதியுசா லோகசா மீபசா ருபசா யுச்சிய மளிக்கு முறைமை

பொன்னாசற்பருவம்:

௩௫

யிந்தநால் வகைகளை யேயருளல் காட்டியாங் கியம்பியருள் கின்றே கழுநீ
ரினீபசெபவடரீட்சிகொண்டொற்செங்கைமலரிவகுசிவகாமியினாயே
புந்திமகிழ் செல்வர்களு வந்துபணி தில்லையுமை பொன்னாசலாடியருளே
புறறாவ சைத்தவர னுக்கிடனி லுற்றமயில் பொன்னாசலாடியருளே. எ

எவரோனு மூழ்குநர்ள் பவவாரி மூழ்காதெ தெத்தின்ப வாரி தோய்வித்
தின்னருள்செய்சிவகங்கைசந்தியிலுறலங்கண்ணுதுநர்க்குள்வெள்ளீ
தவருது நாற்காத் தள்ளிக்கொடுக்கின்ற தையவாய்மை காட்ட வதன்மேற்
றனியீற்றி ருந்தருளி நடமூல நாதர்பாற் றண்மலர்க் காமி ரண்டே
திவன்வாக வுடனுறைத லவர்பாதி கொளுமுறைமை தேற்றீவீற்றிருந்தும்
கிகழ்குரு த்துவமெலநிலழ்பு குத்துதல்காட்டுசெங்கையேநான்குமுதவப்
புவனேசர் தொழுதில்ல நகர்மேலி யருள்வல்லி பொன்னாச லாடியருளே
புத்தர்மதமத்தொழியவித்தகரையுத்தமயில்பொன்னாசலாடியருளே. அ.

மூழ்புரிதவத்தினுலிப்பிறவிவாய்த்ததுமுருந்தன்முதலோர்க்கும்வேட்கை
முதிரூயிப் புவனிமா. னுடயாக்கை பெற்றநா முத்திக்கு முழப்ப தன்றி
யற்பபலனுய்த்தொழியு மற்றைநெறியிற்புகுதலவமாகுமென்றொழித்தே
யருணறிச் சைவசித் தாந்தநீர் மார்க்கமே யகிலமும ளிக்கு மெண்ணா
சொற்பாசிவாகமத்துண்மையோர்ந்தத்திருத்தொண்டையேபேணியாற்றுந்
துயர்போல் வரகாதி சிறுமைக்கு ழாதலத் தொழிலுழவ ரேரி டைக்கெம்
பொற்படையினில்லுமுதுசொற்பயிர்செய்தில்லையுமைபொன்னாச லாடிய
பூரணிபு ராதநிதி ராமயர்ப ராவுசுவை பொன்னாச லாடியருளே. க. [ருளே

பயிரவியு மாதேவி கௌரிதிரி நயனிபாஸ்ப் பதிகுலி பரைம தேகை
பகவதியி மாசலைபு ராந்தகிம னேனீமணி பவானிசுவை யம்பா நிரா
மயைநரா யணிலீலி கங்காளிநடராசவாமிசாஸ்ப் பவிகு மாரி
மகமாயி சகமாது காத்தியா யனிசிங்க வாகனி சதுர்ப்பு யத்தி
சயைவீரி மாதல்கி தருமவர்த் தனியமல சத்திசங் கரியெ னூரின் [தாளப்
றண்ணருள் செய் நாமகோ டியினேன்றை யன்பினிற் சாற்றுகர்த் தாங்க
புயையுரிய தில்லாகரு தையவிரியும் வல்லசெம் பொன்னாச லாடியருளே
புன்னெறிசெவாரிதயமன்னுசிவகாமியுமைபொன்னாச லாடியருளே. க௦

பொன்னாசற்பருவம் முற்றிற்று.

வாழ்த்து

வேதநெறி வாழநாற்றுறைகடேயந் தின்பநிலை மேவுசித் தாந்தம் வாழ
மெய்கண்ட சந்தான தெய்வநா வலகுரவ மேதைமா பாதி வாழ [வாழ
வாதாமெய் யன்பர்குலம் வாழவெண்ணீ றாமணி யைந்தெழுத் தென்றும்
வன்னசோபானம்வந்தின்ன தூல்பாடுகெனவம்பலவனருண்முன் வாய்ப்ப
வோதுசிவ காமசுந் தாதீட்சி தாதிதிரு வுடையவந் தணர்கன் வாழ
யுண்மையன் புற்றடிய நயராது பூசாதி யுரியதொண் டாற்றி வாழப்
போதமலர் தில்லைமா தேவியிந் தூனினது பொன்னடிச் சார்ந்து வரழப்
பொற்சபையி னிற்பாணை யற்புறந டத்துபரி பூரணீ யருளுவாயே, ௧௧.

இத்தருபின் னைத்தமிழ்செய் வித்தவரு னர்ச்சகரெ னிதயத்தி ருந்து வாக்கி
னிடையுற்ப வித்தனையெ மன்னை நீன்னருளி னின்பமக வாதுயிட்ட
சித்திபெறு வானிதனை யச்சினுய்த் தெங்கணுந் திகழப்ப ரப்பி யன்பு
செய்விசுவநா தன்வேட்டாங்கருளினின்ன ருட்செய்கையேயோதலென்னே
துத்திறை வாரிதியொர் மெய்த்தவசின் மாமகவு துய்த்தருள்வெள்ளம்பொ
தோய்கருணை வாரியென வேயருளு நாயக தூந்தரிபு ரந்தரிமூற் [ழியுமா
புத்தமுத மொத்ததமிழ் வித்தகனு ணற்கமுது பொற்கிணமு கந்த ளித்த
போதசிவ காமிகுக் சாதபர வாமியரி பூரணீ யருளுவாயே,

செவ்வாய்க்கிழமை பிழிந்தேன். 41
 35 செவ்வாய்க்கிழமை. பெரு விலை பந்தம்
 டன் செவ்வாய்க்கிழமை 2000

உ.

சிவமஜம்.

தில்லைச்சிலை

வெண்பா.

பூமாதர் வாழ்தில்லைப் புத்தேட் கிருபொருள் வெண்
 பாமாலை சூட்டும் பணியருளுஞ்—சோமேலைப்
 பொற்பகத்தின் செய்கோ புரவாயி லாம்பண்முக
 கற்பகத்தின் செய்ய கழல்.

மேலைச் சோ என்க, சோ—மதில்.

நூல்

பூவாரும் பண்ணவரும் பேரதவரு மாதவருந்
 தேவாரம் பேற்றுசீர்த் தில்லையே—தாவாதன்
 காடகத்த னாடகத்தன் பாளரிரு வோர்க்குமன்றி
 னாடகத்த னாடகத்த னார்வு. (க)

பூவாரும் பண்ணவர்—பிரமதேவர். இவர் தெய்வவாரத்தால்துதிக்கும்
 தில்லை. வாரம்—அன்பு. போதாரியமாதவர், தேவாரத்தைப் பேணுந்தில்லை
 யென்க. தாவாது அங்கு ஆள் தக தன் நாடு அகதது அனபாளர் இருவோர்
 க்கு ஆடகத்தமன்றின் நாடகத்தன் ஆர்வுஎன்க. பண்ணவர்—பண்முறை
 தேர்ந்தவரெனக்கொண்டு அதற்கியையப்பொருள் கோடலுமாம்.

வில்லம் பலநடமு மீதுபரு முதெயிலுஞ்
 செல்லம் புலியமுருந் தில்லையே—சொல்லிலிங்கத்
 தாவா கனத்தன் பகத்தா ருச்சுனைசெ
 யாவா கனத்த னகம். (உ)

நடம், (அங்கு)ச் சென்ற அழகியபுலியால் விரும்பப்படும். எயில்,
 செல்லம் அம்புலியும்பொருந்தப்படும்.

மன்னும் பணியருஞ்சேல் வாவினெழும் வாவினருந்
தென்னம் பலம்பீழந் தில்லையே—மின்னிலேவந்
சேய்மதலை யம்புயத்தான் சேமம் விடப்பணித்தான்
சேய்மதலை யம்புயத்தான் சேர்வு. (ந)

பணியர், அழகிய அம்பலத்தைவிரும்பும். வாவினன், தென்னையின்
பலங்கள்வீழப்பெறும். சேயாகியமதலையை பிரமன் சிறைவிடப்பணித்த
வன். சேய்மதலை—சிவந்தகொன்றை.

காணும் புறத்தகத்த காரிருளுந் காணையருஞ்
சேதம் பலமடுக்குந் தில்லையே—வேதந்
தருவாயான் மாதிடத்தான் றண்கயிலை யாலந்
தருவாயான் மாதிடத்தான் சார்பு. (ச)

இருள், சேதுஅம்பலத்தால்மடுக்கப்படும். சேது—செம்மை. காணையர்,
சேக்கனினது பலத்தையடுக்கும். தம், ஆறனுருபு குறித்துநிற்கும் அசை.

மாகம் படுக்குமன்றில் வந்தவரும் பைந்தடியுந்
தேகந் கடக்குஞ்சீர்த் தில்லையே—மாகந்
தரமலையுந் கந்தரத்தன் றுணவர்கே னுள்சோர்
தரமலையுந் கந்தரத்தன் சார்பு. (ரு)

தேகங்கடத்தல்—பிறவிரீக்கம். தடி—வயல். அதில்தேனானது சங்கையட
க்கிமேலெழும். கங்கு—வரம்பு. மா—சுருமை. நாள்சோர்த்தப் பொருதகந்தர்

கற்பாந் தபதியருந் காரார் விதசணருந்
சிற்ப மறப்புரியுந் தில்லையே—யற்பமரு
முள்ளம் பரத்தா ருமுணவயரி போற்றுநட
முள்ளம் பரத்தா ருழை. (க)

கற்பு—கற்றல், தபதியர், சிற்பநூல்களையிவிரும்பும். காரையொத்த
விதாணர்சுருக்கமறக்கொடைசெய்யும். சிற்பம்—சுருக்கம். உள்ளம் பரத்
தில்ஆர்கின்ற உழுவை அரி. உழுவை—புலி. அரி—பாம்பு. யாவரசாலும் உள்
எப்படுகின்றஅம்பரம்.

நன்கலைக்கல் லூரிகளு நாரியர்மைத் தாரைகளுந்
தென்கலைமா னம்பரிக்குந் தில்லையே—தன்கயிலை
யேயா னடத்தினை னெண்ணுதார் கண்ணு
வேயா னடத்தினை னில். (க)

கல்லூரிகள், தமிழின் பெருமையை வகிக்கும். தாளை-கண். அது, அழகிய கலைமரணையும் அம்மையும் அரிக்கும். கயிலையைஒத்தஆனைநடத்தி
னவன். எண்ணுதார் கண்காண ஏயாதவன் நடனத்தினன்.

நந்து ரகழிகளு நன்னுதலார் வின்னுதலுஞ்
சின்னா மங்காட்டுந் தில்லையே—யிந்துருங்
கோடரத் தானமர்வான் கூத்தனடி யேனுளத்துங்
கோடரத் தானமர்வான் கூர்வு. (அ)

அகழிகள், யானைகளை அங்குமுழுக்காட்டப்பெறும். துதல், சின்னாநில
கத்தால் அழகு காட்டப்பெறும். அமர் வான் கூத்தன்—விரும்புகின்ற ஆ
காசநடனன். கூர்வு—மிதுதி. அது ஈண்டு மிகவிரும்பிவசிக்கும் வாசஸ்தல
மென்னுங் குறிப்பு.

சீர்த்தடஞ்சேர் மாதவருஞ் செய்யவன்னார் மெய்யுளமுந்
தீர்த்தம் படிந்தேறுந் தில்லையே—பேர்த்துகிரிக்
கோபால னத்தனார் கூர்ந்துறைஞ்ச நேர்ந்தருளுங்
கோபால னத்தனார் கூர்வு. (ஆ)

உள்ளம், சுத்தமாய்ப்பணிவுற்று உயரும். கோபாலனாகிய நத்தன்.
கோபாலன்—நெற்றிக்கண்ணன்.

பாராள் முடிவேந்தும் பாதலமு மீதலமுந்
சேராரை யங்காட்டுந் தில்லையே—நேரார்முன்
மாகனகக் கார்முகந்தான் வாங்கினு னோங்குமுடி.
மாகனகக் கார்முகந்தான் வாழ்வு. (க)

வேந்து, பகைஞரை அங்குவருத்தம். கீழு மேலுஞ்சேர்ந்தமதில், அழகு
காட்டும். ஆரை—மதில். மா கனக கார்முகம்—பெரியபொன் வில். முடியில்
மாகம் நகு அக் காரைமுகந்தவன். கார்—நீர். மேகமெனினுமாம்.

மாசகலான் றேருளமு மாணவர்த மாணவமுந்
தேசிகனே யங்கடக்குந் தில்லையே—பூசை
யனைய விதம்புரிந்தா னாதரிப்பா னென்பா
லனைய விதம்புரிந்தா னார்வு. (கஉ)

உளம், தேசிகனே நேயங்கள் தக்கும். இகல்—வலி. பூசை—பூனை. (அது)
போன்றதன்மையைவிரும்பி ஆதரிப்பான். புரிந்தான்—மூற்றெச்சம். புர
தல்—விரும்புதல். அல் னைய இதம் செய்தான்.

ஓதான் குளப்படிநீ ரும்மடவார் தம்மிதழுஞ்
சேதாம் பலங்கொடுக்குந் தில்லையே—வேதாந்த
மோதரியான் றந்திரத்தா னுய்த்துணர்ந்தார்க் கின்னலுற
வோதரியான் றந்திரத்தா னார். (கஉ)

நீர், சேதுநீர்த்தபலனைக்கொடுக்கும். ஆம்—நீர். இதழ், ஆம்பலை அங்கு
ஒடுக்கும். வேதாந்தத்தாலும் ஓதற்கரியான். தமது ஸ்திரபுத்தியாலான்கு
ணர்ந்தார்க்கு இன்னலுறவோ தரியான். ஆகமத்தான்.

பூம்பொழிலுர் வாங்கவியும் போரயரும் வீரர்களும்
தேம்பலா விற்பலமார் தில்லையே—நாம்பிரம
மென்பார்க்கு மாகத்த னென்றுதன தொன்றுணர்த்தா
னென்பார்க்கு மாகத்த னில். (கரு)

பொழிலில், தேம்பல் ஆ இன்பு அலம் ஆர்—பழம்பூக்களை ஆக்கள்
இன்புநிறைய உண்கின்ற. கவிகள், பலாப்பழத்தை உண்கின்ற. வீரர்கள்,
இளைக்காத இனியபெலம் ஆர்கின்ற. தேம்பல்—இளைத்தல். நாம்பிரமம்
என்பார்க்கு மேலாகியகர்த்தன் (தானே) என்றுதனது சொன்மையை
உணர்த்தாதவன். எனபு ஆர்க்கும் ஆகத்தன். ஆகம்—மாப்பு, மேனியுமாம்.

அவ்வினையொத் தார்மலத்தை யையருமன்னுர்தொழிலுஞ்
செவ்வினையங் காதரிக்குந் தில்லையே—நவ்விம
ரங்கரத்த ரானுரலகிலிமை யோரென்பா
ரங்கரத்ரா னு ரகம். (கசு)

நியர்—முனிவர். செவ்வி—பக்குவம். மலத்தால் தியங்காமல் பக்குவகால
த்தில் முனிவர்கள் வினைஒத்தரது மலத்தை அரிக்கும் என்க. தொழில்,
செவ்வையான விதியைஅங்கு ஆதரிக்கும். ஆனர்—ஆனையுடையார். ஆனர்—
குறையாதவர்.

உத்தார்த்தன் சைவநெறி யுண்மையருந் தின்மையருஞ்
சித்தார்த்தஞ் செய்யுஞ்சீர்த் தில்லையே—முத்தார்
தரங்கத் தரணியார் தானத்தார் போற்றந்
தரங்கத் தரணியார் சார்பு. (கரு)

உத்து—உயர்வு. உண்மையர், பரபக்கங்களை மறுத்துச்சுபக்கசித்தார்த்தஞ்
செய்யும். தின்மையர் சித்து ஆம் தஞ்சு எய்யும். தஞ்சு—பற்றுக்கோடு.
அது சிவம். எய்தல்—அறிதல். தானம்—சுவர்க்கம். போற்று அந்தரங்கத்தர்
அணியார்.

வாரங் கழனிக்குறையர்ண்கிடையும் பாண்டில்குறூர்

சேங் குரம்படருந் தில்லையே—சாரங்க

மேவங் கரூர் விழிதநல் லாழிதந்து

மேவங் கரூர் விழைவு.

(கக)

கழனிகளில், சிறந்தஅங்குரம் படரும். கிடையில், சீர்அங்கு உரமாகப் படரும். கிடை-வேதசாலை. சீர்-ஒலி. பாண்டில்-எருது. சேம்-கலப்பை. குரம்பு-வாரம்பு. ஆழிதந்து அங்குமேவுஅரூர். மேவுதல்-விரும்புதல்.

பீக்குரவர் பாற்பலரும் வேதியரில் வேறுகளுந்

தீக்கை யினிதமருந் தில்லையே—தூக்குகுழைக்

காதார நாகத்தார் கத்தரிமை யோர்க்கரணய்க்

காதார நாகத்தார் காப்பு.

(கக)

தீக்கையை இனிது விரும்பும். வேதி-குண்டம். தீ கையின் நிதம் மருவும். கை-ஒழுக்கம். அந் நாகமாகிய தாரணிந்த புயத்தர். கத்தம்-புயம். அரணய்க்காக்கின்ற தாரநாகத்தார். தாரம்-வெள்ளி.

மாமரைகள் வாயியினு பங்கையர்கள் கொங்கையினுந்

தேமல் கனங்காட்டுந் தில்லையே—காமன்

புரமாய்த்த வம்பகத்தன் பேரார்விகும்பனாறு

புரமாய்த்த வம்பகத்தன் பொற்பு.

(கக)

தே மல்கு அனம்-தெய்வத்தன்மைமிக்க அன்னம். தேமல் பொன்னிறங்காட்டும். கனம்-பொன். மாய்த்தஅம்பகம்-மறைத்தகண். ஆறுபுரங்களை அழித்த விஷ்ணுவாகிய அம்பையுடைய கர்த்தன்.

சேரங்கத் தண்ணுமையுந் செங்கமலக் கொங்கலருந்

சேங்க னாதரிக்குந் தில்லையே—நாரங்கொள்

கையரா வாட்டினார் காதலித்தார் பான்மலமாங்

கையரா வாட்டினார் காப்பு.

(கக)

சீர் அங்கு இலக்குயி. நார காதலித்தார்-அன்பைவிரும்பினோர். மலமாகியகைக்கின்ற அராவை வாட்டினார்.

வினையிசைப் பாரகமு மெல்லியரும் பல்கலையுந்

சேணிய ரங்கடுக்குந் தில்லையே—வேணியின்க

ணோதம் படுத்தார்சீ வேகமுற்றந் நாகங்கை

யோதம் படுத்தா ருழை.

(உ௦)

சோரு துணுணர்த்துந் தேசிகருங் காவலருஞ்
 சேராரை யங்கலைக்குந் தில்லையே—நேராம்
 வினையா ருளத்தர் விரிந்துமுற்றிமுட்கொள்
 வினையா ருளத்தர் விழைவு. (உக)

தேசிகர், சேர் ஆர் ஐயம் கலைக்கும். ஆர்-அரிய. எங்கும்விரிந்து (உலக)
 முழுதுந்நன்னுட்கொள்கின்ற வில்லையார்(யாவரும்)உள்ளுகின்ற அத்தர்
 மாசபையும் வாவிகளு மாதவரும் வான்புகழும்
 தேச மடுக்குஞ்சீர்த் தில்லையே—பேசுமறை
 வன்னித் திருக்கரனார் மாதிடத்தா ரோதுறுதல்
 வன்னித் திருக்கரனார் வாழ்வு. (உ௦)

சபை, ஒளியை அடுக்கும். வாவி, தெளிந்த நீரைஅடுக்கும். மாதவர்,
 தெய்வசகத்தைஅனுபவிக்கும். புகழ், தேசங்களைநிறைக்கும். மறைபேசு
 க்கினிதிருக்கரனில் ஆர்ந்தமாது. துதலில் அக்கினிக்கண்ணுடைய அரனார்
 பொங்குமெழின் மங்கையரும் பொற்பணிசெய் சிற்பர்க
 செங்கற் படுக்குஞ்சீர்த் தில்லையே—யங்கையமர் [ளும்
 தங்கனை வில்லார் சகமொடுங்கு நாளோங்கித்
 தங்கனை வில்லார் தலம். (உ௧)

மங்கையர், செவ்விய கற்பு அடுக்கும். சிற்பர்-சிவந்தரத்தினங்களைப்ப
 திக்கும். கையிலமர்ந்த தமது கனை வில். தங்க நகம் எனினுமாம். ஒங்கித்
 தங்கு அனக இல் கயிலாயமென்க.

நேராரும் போதகரு நீளுமணி மாளிகையுந்
 தேராத வற்படுக்குந் தில்லையே—சீராரும்
 பொற்பணிய நாகத்தார் போந்திறைஞ்ச வாரந்தநஞ்சர்
 பொற்பணிய நாகத்தார் பொற்பு. (உ௨)

நேர்மைநிறைந்த போதகர், தேராத அல்லையழிக்கும். மாளிகை, தேர்
 ஆதவனைக்கீழ்ப்படுத்தும். சீராரும் பொற்பு அண்ணிய நாகத்தார்--தேவர்
 கள். பொன் பணி அந் நாகத்தார்.

பையார் சிறுர்களத்தும் பற்பலவா யாலயத்துஞ்
 செய்யா வரணஞ்சேர் தில்லையே—மொய்யார்சங்
 கங்கையார் தங்கையார் காதரத்தார் மாதரத்தார்
 கங்கையார் தங்கையார் காப்பு. (உ௩)

பை ஆர் செரர்-இனம்பிள்ளைகள். பைங்குழவி எப்பதீபோல. அவர் அழுத்தில் செய்யப்பட்ட ஆபரணங்கள்சேர் ஆலயத்தில் செப்பமாநிய பரகாரங்கள்சேர். சங்கம் கையாணி தங்கையாரிடத்துக்காதாமுடையவர், காதாம்-விருப்பம். மா தரத்தார். கங்கையுடையார் தங்கு ஐயார்,

மாதகைய சேதிமழும் வரவிகளுங் காவதமுஞ்

சேதிமுற வாகமஞ்சார் தில்லையே—பராதமுடி

யஞ்சனத்தன் காண்பரியா னந்தமிட றுந்துமறை

யஞ்சனத்தன் காண்பரியா னர்வு. (௩௪)

சேதிமம்—கோயில். அங்குக்குளிர்ச்சிபொருந்த ஆகமஞ்சார். வரவிகள், இலக்குமி தம் உறவாக அழகு ஆர். மஞ்ச-அழகு. காவகம், சேதம் உறு அ-வாகமஞ்சர் ஆர். சேதம்-நீர். உறு-யிருந்த. அ-சுட்டு. வாக மஞ்ச-அழகியழைகம். மிடறு அஞ்சனத்தன் மறை அழகிய பரியான்.

மாவகலக் காவலரு மாதனியிற் கேதனமுஞ்

சேவகமுற் றுடலுறுந் தில்லையே—பரவகனிக்

தாதவனங் கண்ணு னகங்கனியார்க் கின்பமரு

ளாதவனங் கண்ணு னகம். (௩௫)

காவலர், வீரமுதிர்ந்தவெற்றியுறும். கேதனம், சேவைத்தன்னிடத்துற்று அசையும். அருளாதவன் அங்கு அண்ணன்.

மண்ணரச ரொண்புயமும் வாளமர்கைக் காளையருந்

திண்ணகத்தி னுடலமர் தில்லையே—பண்ணகத்த

மானக் திராவிடத்தான் மாமிடற்றின் வானமுண்ணு

மானத் திராவிடத்தான் வாழ்வு. (௩௬)

புயம், திண்ணியமலைபோன்ற வெற்றியுறும். காளையர், ஆட்டுக்கடாக்களின் போராடலை விரும்பும். மிடற்றில் வானவரை புண்ணும்படி நத்திய இராஜைப்போலுங் கரிய விடத்தையுடையான்.

கொங்கார்த வரவியும்வெண் கொற்றக் குடைவேந்துஞ்

செங்கா தனமடுக்குந் தில்லையே—சங்கார்

கரத்தனய னத்தன் கதிர்சோமன் செந்திக்

கரத்தனய னத்தன் களம். (௩௭)

வாலி, குறையாமல் அன்னங்கள் அடுக்கும். சங்கார்கரத்தனுக்கும் அகலுக்கும்அத்தன், கரத்த-ஒளியுடைய.

நீங்கா துமையோரு நீருவிற்பாடனியுந்
தேங்கா தாமடுக்குந் தில்லையே—வாங்கியவில்
லோதுபம ரக்கரத்தா னோதுயர்முன் றோடிரண்டென்
றோதுபம ரக்கரத்தா னார். (௩௮)

இமையோர், தேங்கு ஆதாம் அடுக்குந். அளி, தேம் காதர மடுக்கும்.
வில்லாகிய ஒதி-மலை. ஒதியர் ஞானியர். மூன்று இரண்டு என்று ஒதி வி
ரும்பும் அக்கரத்தான்.

தாசுத்தா ரம்பலமுந் தார்ப்பரதர் சீர்ப்புபமுஞ்
சீரகத்தார் மேவுஞ்சீர்த் தில்லையே—யோசுத்தான்
றாய வலஞ்சுழியான் றுதைகளத் தரவியெங்குந்
தாய வலஞ்சுழியான் சார்பு. (௩௯)

பிரணவமொருபாது அம்பலம், சிறந்த மனத்தால் விரும்பப்பெறும்.
பரதர்-வைசியர். தாயம்-உரிமை. எங்குந்தாவிய ஆணவமலமாகிய அல்லும்
அஞ்சும் உழியான். உழி-இடம்.

புக்கின்ப மாநடமும் பூக்கமமுந் காக்களுமண்
டிக்கந் தரம்பரவுந் தில்லையே—மிக்கவுடை
யாசைபா னுசையா னாரா தருள்புரியு
மாசையா னுசையா னார். (௪௦)

இன்பமாநடனம், மண்ணுலகும் திக்கும் அந்தாமும் (வந்து சபையிற்)
புக்குப்பரவப்பெறும். காக்கன், மண்டி மேகம்பரவப்பெறும். ஆசை உடை
யான். ஆசை-திசை. குற்றத்தை யான்பொருந்தாது அருள்புரியும் ஆசை
யான் பொன்னிறத்தன். ஆசை-பொன்.

தத்தொந் தருநடமுந் தங்கமலப் புங்கவருஞ்
சித்தம் பரம்புரியுந் தில்லையே—வித்தம்பூ
மாதவத்தை யாதரித்தான் மச்செயனீத் தாரியற்று
மாதவத்தை யாதரித்தான் வாழ்வு. (௪௧)

நடம், சித்தாகிய அம்பரத்தில் புரியும். புங்கவர்-பெரியார். சித்தத்தால்
பாத்தைவிரும்பும். வித்தம் பொன். பூ-பூமி. மாதா பெண். இம்மூன்று
அவஸ்தையாகிய ஆது அரித்து.

முற்றியரீர்ப் பொற்றசுப்பு முல்லையமர் கொல்லைகளுந்
தெற்றியம ராவுந் துந் தில்லையே—பொற்றொடியா

ரங்கத்த னங்கத்த னாயின் றெடுக்கமா

ரங்கத்த னங்கத்த னாவு.

(௪௨)

தசம்பு, தெற்றிகளில் அமர்ந்து உயரும். முல்லப்பூதல்களையுடைய முல்லைநிலம், அமர் ஆ (யாவரும்) விரும்பும் பசுக்கள். தெற்றி-செறிந்து. உரதும் செல்லப்பெறும். (எல்லாம் ஒடுங்கும்) அங்குத்தலைவனாய் நின்று தன்னிடத்து ஒடுக்கிய அமரர்களின் என்பையணிந்தவன் நம் கர்த்தன்.

பம்புமொளியம்பலமும் பந்தரு முன் றந்தையார்

செம்பியன்மாட்டங்கடுக்குந் தில்லையே—நம்புபவ.

பாதவத்தன் மாதவத்தன் பாளர்சென்னி யிற்பதிக்கும்

பாதவத்தன் மாதவத்தன் பற்று.

(௪௩)

அம்பலம், செம்பியன்முன்தாந்து ஆர் மாட்டினால் அடுக்கப்பெறும் மாடு-பொன். அடுக்குதல் ஈண்டுலேய்தல். பந்தர், முதன்மைபெற்றதற்கையாரது செவ்விய பியலிடத்திவரந்து அங்குஅடுக்கும். பியல்-பிடர். பதிக்கும் பாத அஸ்தன். மாதையுடைய பாதியன்.

தங்கியசார்த் தூலபதர் தம்மகமுந் தாபதருஞ்

சிங்கவன்ம னங்கடுக்குந் தில்லையே—மங்கையொரு

பாகத்த ராகத்தன் பாகத்தர் போற்றுமருட்

பாகத்த வாகத்தன் பற்று.

(௪௪)

தாபதர், அல்சிற்கும்படி மனசை முனிந்திழுக்கும். பாகத்தர்-பக்குவர். அருட்பாவை யணிந்தபுயத்தையுடைய வாகு அத்தன். வாகு-அழகு.

ஒன்றுதுணை வர்ப்பிரியல் லோகியரு மோகியருந்

தென்றலையா னைக்கடுக்குந் தில்லையே—புன்றலைய

பூதப் படையான் புகன்மு விலைவடிவப்

பூதப் படையான் புரம்.

(௪௫)

அல்லோதியர், தென்றலையும் ஆனையும் முனியும். ஒதியர் யமனைமுனியும். சிறிய சிலப்பூத சைனியத்தையுடையான். பூதமூவிலை வடிவப் படை--பர் சத்தமான குலாயுதம்.

மாவலங்க லம்புயத்து மைந்தருமன் னூர்நடையுஞ்

சேவலங்க ணட்டுஞ்சீர்த் தில்லையே—மேவுசக

காரணத்த னாரணத்தன் கப்புதத்தன் பொற்சடைக்கட்

காரணத்த னாரணத்தன் காப்பு.

(௪௬)

மைந்தர், சேவலை அங்கண் போராடச்செய்யும். நடை, சேவின் வலத்
தை தன்கண்ணாட்டும். சடையில் கார்அண்ணித்தன் ஆரணத்தையுடைய
வன் கார்-மேகம். கீரோனினுமாம்.

புண்ணிபத்தொண்டர் நூறும்பொற்பணிசெய்சிற்பர்களு
திண்ணகக்கை யாலாற்றுந் தில்லையே—தண்ணிதழித் [ந்
தாரகத்த நேரகத்தன் றன்மடியுற் றேதுபமெய்த்
தாரகத்த நேரகத்தன் சார்பு. (சஎ)

தொண்டர், திண்ணிய மனஒழுக்கத்துடன் ஆற்றும். சிற்பர், திண்ணக
மென்னுங்கருவி பிடித்தகையினற் செய்யும். இதுழித்தாரணிந்த கர்த்தன்.
நேரானமனசில் வசிப்பவன்.

பம்பியபோர் வீரர்களும் பண்புறுதொன் டன்பர்களுஞ்
செம்புலமே விப்புரியுந் தில்லையே—யம்பவள
வண்ணத்தா னத்தன் வயங்கும் பதாகையமர்
வண்ணத்தா னத்தன் மனை (சஅ)

செம்புலம்—யுத்தகளம். அன்பர், செம்மையான அறிவை விரும்பிச்செய்
யும். பவளநிறத்தன் நத்தன் வண்ணத்து—அழகிய. ஆனையுடைய அத்தன்.

வின்மைந்தர்தோளுமன்றின்மேவினர்க்குச்சார்வினையுஞ்
சென்மந் தரமலைக்குந் தில்லையே—வன்மஞ்செ
யுண்மா தடுத்தா ருழுவலன்பர்க் கோர்மேனி
யுண்மா தடுத்தா ருழை. (சக)

தோள், செல்படியின் மந்தரமலையை அலைக்கும். வினை, பிறவி தருத
ற்கு அஞ்சும். அன்பர்க்கு வர்மஞ்செய்கின்ற உள்ளக்கருமையைத்தடுத்தார்

எவ்வங்கொள் காழுகர்பா லின்பதனு நந்தனமுஞ்
செவ்வந்திப் போதடுக்குந் தில்லையே—மபளவஞ்சேர்
மாவிடத்தார் கந்தரத்தார் மன்னிமயத் தண்ணைமர்
மாவிடத்தார் கந்தரத்தார் வாழ்வு. (சூ)

மதன், அந்தினேரத்தில் அடுக்கும். மா விடம்—கரிய விடம். அன்னை அ
மர் மகத்தாகிய இடப்பாகர். கந்தரத்தார். கம் தரத்தர் எனினுமாம்.

கிரத்த வானிகையுங் கேதமறு மரதவருந்
கிரத்த வம்பயிலுந் தில்லையே—யிரத்த

வானம் பரித்தார் மகிமுடியார் நஞ்சருந்தி

வானம் பரித்தார் மனை.

(௫௧)

ஆனிரை, நீர்க்கரையிலுள்ள அம்பு அயிலும். மாதவர் மிகத்தவஞ்செய்யும். தீர்த்துடன் செய்யும் எனினுமாம். ஈரமுள்ள மேலான அம்பு-கங்கை. அரித்தார்-பாம்பாகிமலை. அருந்தி வானுலகைத்தாங்கினவர்.

அம்மடவா ரம்மமுழு னாபினரு மாய்பொழிலுஞ்

செம்மலைபா ரம்மடுக்குந் தில்லையே—மும்மல மும்

போகத்தான் போற்றும் புனிதர்க் கினித நுண்மெய்ப்

போகத்தான் போற்றும் புரம்.

(௫௨)

அம்மம்-முலை. அது, செமமையான முலைபொக்க அம் அடுக்கும். மலையிலுள்ள ஆரம் அடுக்கப்பெறும் எனினுமாம். ஆயினர்-தாய்மார். அவர்கள், பிள்ளைகளை ஊண்டுகரும்படி ஊட்டும். பொழில், பழம்பூக்களை நிலம்பொருந்த நிறைக்கும். போற்றும் புரம்-பேணும் ஊர்.

ஓராயர் தோழங்க ஸூர்பொழிலு மம்பலமுஞ்

சீராக மஞ்சாருந் தில்லையே—யேரார்

திருநட்ட மாடினான் சேரார் புரம்பி

திருநட்ட மாடினான் சேர்வு.

(௫௩)

தோழங்கள், சீர் ஆகமம் சாரும். கமம்-நிறைவு. பொழில். சீராக மஞ்ச ஆரும். சே-இலக்குமி. ராகம்-விருப்பம். அம்பலம், சீர் ஒலியுள்ள ஆகமம் சாரும். பிதிரும் நட்டம் ஆடினான் பொடியாகிய நஷ்டத்தைச் செய்தவர்.

ஓதியமெய்த் தொண்டிடத்து மொண்மா ணவரகத ழுஞ்

சேகிமத்த ரற்படுக்குந் தில்லையே—முதிமய

மங்கையமர் வாமத்தன் வாங்கியவிற் பொன்னோகி

மங்கையமர் வாமத்தன் வாழ்வு.

(௫௪)

சேகிமத்தர் கோயிற்பணியாளர். அவர்கள், தொண்டினிடத்து அம்பு அடுக்கும். சேகி மத்தர்-மத்தவியல்பைச் சேதிக்கின்றவர். மத்தவியல்பு-மயங்கத்தைச்செய்யுமலத்தினியல்பு. அப்பெரியார், மாணவரிடத்துள்ள அல்லைப்படுக்கும். பொன் ஒதிமம்-பொன் முலை. வாமம்-அழகு.

பொங்குசித்தர் மார்பகமும் போரயரும் வீரர்களுஞ்

சிங்கநா தம்படுக்குந் தில்லையே—கங்கைநதி

வேணியான் பாணியான் ஸேட்டார்க் கருண்ஞான

வேணியான் பாணியான் வீடு.

(௫௫)

சித்தர், மார்பில் சிங்கநாதமென்னும் அணியை அணியும். வீரர், சிங்கத் தொனிசெய்யும். பாணியானும் வேட்டார்க்கு அருள் என்க. பாணித்தல்—தாமசித்தல். ஞானவேணி-ஞானாகாசம் ஆன் பாணியான இடபக்கொடி தரித்த கையான்.

ஒள்ளிழையார் சொல்விழியு மோம்புமனை பான்மகவுந்
தெள்வினியா லங்கடுக்குந் தில்லையே—கள்ளிதழித்
தாரான் றரப்பணியான் றன்னடையார்க் கின்னருளைத்
தாரான் றரப்பணியான் சார்பு. (108)

சொல், தெள்விளிப்பண்ணையும்-விழி, ஆலத்தையும் ஒக்கும். மகவு, தெளிவாகிய அழைப்பினால் அங்கு அடுக்கும். தரம்பணி-மேலாகிய பாம்பு. தரம்பணி-சிரசுகளாகிய ஆபரணம். தரம்-சிரசு.

கந்தமலர்ச் சோலைகளுங் கற்குநருஞ் சற்குருவுஞ்
சிந்தனைய வங்கடக்குந் தில்லையே—முந்துமறை
யீசான சத்தத்த நென்றோ துபதியன்பர்க்
கீசான சத்தத்தனில். (109)

சோலை, சிந்து அணைய அம் கள் தக்கும். சிந்து-கடல். கற்குநர், சிந்தனை அவம் கடக்கும். ஒரு, சிந்து அல்லைய அங்கு அடக்கும். ஈசானசப்தவாச்சியன். அன்பர்க்கு ஈகின்ற சானசத்தாகிய அத்தன். சானம்-தியானம்.

பம்புமடி யார்மலத்தைப் பாற்றுநரும் வீக்கலருஞ்
செம்பிரச முண்டெனச்செய் தில்லையே—நம்பு
மறைப்பரிய வாகனத்தன் மாண்டமனத் தாருண்
மறைப்பரிய வாகனத்தன் வாழ்வு. (110)

பாற்றுநர், செம்பு இரசமுண்டால் பொன்னுதல் போலச்செய். வீக்கு-வண்டுகளுக்கு. அலர், சிவந்ததேனைண்ணச்செய். மறைப்பரி அவ்வாகனத் தன். மனத்தாருண் மறைப்பு அரிய வாகன் அத்தன்.

விற்புருவத் தார்தனமு மேவியநூற் காவியருஞ்
செப்பங் கடுக்குஞ்சீர்த்—தில்லையே யப்பமருஞ்
சேகரனார் மாகரனார் தீரந்தவிவேண் டப்படர்செய்
சேகரனார் மாகரனார் சேர்பு. (111)

தனம், அம் செப்பு ஒக்கும். காவியர், சொற்களை அடுக்கும். மாகர், (சிவ கீர்த்தனைசெய்த தக்கனயாகத்து) அந்நார்தீர்ந்து அவிலேண்டிச்சென்ற சிவத்துரோகத்தால் தண்டனைசெய்தசேது அரனார். மா கரனார். சேரு-வயிரம். மா-மிருகம். இது பொதுவாயினும் மாணுக்குச் சிறப்புப்பெயர்.

கவ்வை யகல்பணியுந் காரிகையார் சீர்நடமுஞ்

செவ்வி யாங்காற்றுந் தில்லையே—நவ்விமழு

வாளக் கரத்தார் மறைக்குளுயி ராமைந்து

வாளக் கரத்தார் மனை.

(கூ0)

கவ்வை- துன்பம். செவ்வியர் அங்கு பணி ஆற்றும். மழுவான்-மழு வாயுதம்; வான்-ஒளி.

போமங்க ணுதுலரும் பூவரசா லேவர்களுஞ்

சேமங் கடவாத தில்லையே—வாமஞ்சார்

மாதரார் காதரவன் வந்திப்பார்க் காதரவன்

மாதரார் காதரவன் வாழ்வு.

(கூக)

வேற்றிடங்களிலிருந்து அங்கட்போகிய ஆதுலரும், சேமங்கள்தவாத. சேமம்-சுகம். அனால யாவரும் காவல் கடவாத. மாதர் ஆர் காது அரவ ன். மாதர்-அழகு.

உந்தாயர் மாலையினு மோவறுங் டங்கலினுஞ்

சிந்தாத்தந் தாவளஞ்சேர் தில்லையே—மைந்தா

ரிலங்கையனை யப்படுத்தானில்லம்பே ருக்கொண்

டிலங்கையனை யப்படுத்தா னில்.

(கூஉ)

(காலையிற்புறத்தே) செலுத்தியஆயர், சிந்து ஆ-அங்கங்கேசுதிறின்று மேய்கின்ற ஆக்கன். (மாலையில்) தத்தம் தாவளங்களிற் சேர்க்கின்ற. கூ டங்களில் வலிகெடாத தந்தாவளஞ்சேர்கின்ற. கொண்டு இலங்கு ஐயன் நயப்பு அடுத்தான்.

பொன்னம் பலத்துமங்குப் போந்தவரன் பேந்தகத்துஞ்

சின்னம் பங்குஞ்சீர்த் தில்லையே—சென்னிப்

படர்நீத்த வம்புலியான் பண்டுதக்க னுற்றேய்

படர்நீத்த வம்புலியான் பற்று.

(கூங்)

அம்பலத்து வாத்தியங்கள் ஒலிக்கும். போந்தவர், அகத்திற் சிறுமை நீக் கும். சென்னியிற்படர்ந்த நீத்தமாகிய அம் புல்லியவன், தேய் படர்-தேய் ந்த. அன்பம்,

பூணர் தூங்கம் புணைவோரும் பொற்கொடியுஞ்
சேணர் தரமார்க்குந் தில்லையே—காணந்தோய்
பூதரமாங் கோதண்டன் பெரன்றமலங் குன்று பல
பூதரமாங் கோதண்டன் பொற்பு. (கூச)

அம் தூங்கத்துக்குப் பூண் புணைவோர், சேணம் தரமாக ஆர்க்கும்.
கொடி தூரித்த அந்தரத்தில் ஆர்க்கும். காணந்தோய் பூதரம்—பொன்ம
லை. பலபூதர்—பலபரிசுத்தர். அவர்கள், தன் அம் ஆங்கு ஒது அண்டன்
அம்—ஈண்டுமகிமை.

சுற்றெயிலிற் சூழ்பொறியுஞ் சூட்டனமார் கோட்டகமுஞ்
செற்றலரை யங்காட்டிந் தில்லையே—யுற்றுணர்ந்தார்க்
காதரனார் தீதரனார் காணர்காணர் முழுதுங்
காதரனார் தீதரனார் காப்பு. (கூரு)

பொறி, பகைவரை அஞ் ஆட்டும். கோட்டகம்—வாவி. நெருங்கிய அ
லர் இ அம் காட்டும். உணர்ந்தாரைக்காக்கின்ற தானுள்ளவர். உணர்ந்தாரி
டத்து விருப்பமுள்ளவரெனினுமாம். தீதர் அந் நாய்காணரால் காணப்படாதவர்.
முழுதுங் காது அரனார். தீ தரனார்.

பாகமுனி வேர்க்கையும் பைங்கொடியா சங்கையுஞ்
சீகரமங் காட்டுஞ்சீர்த் தில்லையே—தேகமிள
மையுடனி லாவென்றார் மாண்மனத்தார் காண்விழிசெம்
மையுடனி லாவென்றார் வாழ்வு. (கூசு)

முனிவர்கை, அம் சீகரம்காட்டும். சீகரம்—கமண்டலம். கொடியார்
கை, இலக்குமிகரம் அம் காட்டும். தேகம் இளமை உடல் நிலாவென்று
(வெறுத்து) மேலார்த்த மாண்மனத்தில் வசிப்பவர். உடல்—பொன். விழி,
செம்மையாகிய அக்கினியுடன் நிலாவும் என்று மாக்கொண்டவர்.

மூனம் பறந்தலையு மாணர்கண் கந்தரமுஞ்
சேணர் தலைச்சேர்க்குந் தில்லையே—யானந்த
தாண்டவத்தை யாற்றுவான் றண்ணருளானன்னெறியான்
றுண்டவத்தை யாற்றுவான் சார்பு. (கூள)

பறந்தலை, சேனமுதலிய பறவைகளைத்தன்னிடத்துசேர்க்கும். கண்
னுட் கண்டமும், முறையே சேலையுட்பந்தையும் அலைத்து ஏர்செய்யும்.
யான் என்னெறியைத்தாண்டும் அவத்தைத் தணிப்பான்.

அல்வென்ற மாடமுமல் லாநெறியிற் காவலருஞ்
செல்வர் தடுக்குஞ்சேர் தில்லையே—வில்வ
முறுசே கரனா ருவணத் துசங்கை
யுறுசே கரனா ருழை. (௬௮)

மாடம், செல் வந்து அடுக்கப்பெறும். காவலர், தர்மமல்லாதவழியில்
வருஞ்செல்வத்தைதடுக்கும். துசங்கை யுறு விஷ்ணுவாகிய இடபக்கொடி.
தரித்த கரனார்.

தம்பரத மாநடமுந் தாளில்பல மாளிகையுஞ்
செம்பொன்னி னம்பலஞ்சேர் தில்லையே—யும்பாச்சுத்
தாலர் தரித்தா ரலறவருள் கூர்ந்துகண்டத்
தாலர் தரித்தா ரகம். (௬௯)

மாளிகை, செவ்விய இலக்குமியின் அழகியபலம் சேர். அச்சத்தால் அந்
தரித்தவர்களாய் அலற.

தெவ்வாண்மை சிந்தரசர் செல்வர்களுஞ் செல்வர்களுஞ்
செவ்வேளாண் மையமருந் தில்லையே—யொவ்வாப்
பரசமயக் கோளரியார் பண்பெறுகற் றுங்குப்
பரசமயக் கோளரியார் பற்று. (௭௦)

அரசகுமாரர் வேளின் ஆண்மையைப்பொருந்தும். செல்வர், செவ்விய
கொடையைவிரும்பும். கற்றாங்கெரி என்றபதிகத்தார் பாசுதவமைந்த
அக் கோள் அரியார். கோள்—குற்றம்.

யோகாங்க ணற்றுநரு மும்பரம ம்பலமுந்
தேகாந்து யங்கெடுக்குந் தில்லையே—சிகாழிச்
சம்பந்த ரத்தர் தளர்ந்தரிபின் தேர்ந்தேத்துஞ்
சம்பந்த ரத்தர் தலம். (௭௧)

யோகம் ஆற்றுநர், தேகமுடிவைக்கெடுக்கும். அம்பலம், தெய்விககாந்தி
யை எடுத்து வீசம். அரி, (நானே பிரமமெனெண்ணிய சிவத்துரோகத்
தால் பாதலங்கடந்தும் பாதங்காணாது) தளர்ந்து (பின் நான் அடிமையே.
சிவனே பிரமம் என்றுண்மை.) தேர்ந்து ஏத்திய சம்பு அந்தரத்தர்.

நேசஞ்செய் மாதவரு நீடுபொருட் பிழகையுந்
தேசம் பலமருவுந் தில்லையே—பேசுமின்

மைந்தனஞ் சம்பந்தன் வாக்கமுதுண்டான் மிடற்ற
மைந்தனஞ் சம்பந்தன் வாழ்வு. (௭௨)

பீடிசை-கடைவிதி. அதில் பலதேசத்தார்மருவும். மிடற்று அமைந்த
கஞ்சம் பந்தன்.

ஒதங் கழனிபிற்பே னும்பரதர் தம்பொருளுஞ்
சேதங் கடக்குஞ்சீர்த் தில்லையே—மேதையுமு
வாரப்படையத்தர் வாசீசர் வாழ்த்துமுடி
வாரப் படையத்தர் வாழ்வு. (௭௩)

தேன் சேது, அங்குஅடக்கும். சேது-வரம்பு. பரதர்-வைசியர். ஞான
மேவடிவாயமைந்த உழவாரம். முடியில் மேனின்று வாரந்த அப்பு அ
டைத்த அத்தர்.

உந்தா ரிசைக்கிடையு முற்றவர்பா னற்றவருஞ்
சுந்தா குலம் ற்றுந் தில்லையே—மைந்தார்கல்
லேமதலை பரகத்தன் னெய்துனர்க்கான் குற்பொ, த்தா
னேமதலை யாகத்த னில். (௭௪)

கிடை, சிந்துபோன்றபேரொலியைச்செய். கல்லே தெப்பமாக. ஏம்
மதலை-பொன்னிறக்கொணறை. ஏமம் ஈறுகெட்டது.

மரகமருங் கரவகமும் வரகமரு மரகவமுஞ்
சேகரங்க ண்றுஞ்சீர்த் தில்லையே—சாகரஞ்சார்
மைக்கடுக்கை யாரத்தான் வாங்கினர்க்குச் சந்துசென்மா
மைக்கடுக்கை யாரத்தான் வாழ்வு. (௭௫)

காவகம், சேகரம் கன்ற ற்றும். சேகரம்-மாமரம். ஆகவம். சேகர் அங்க
ண் ஆற்றும். ஆகவம்-போர். சேகர்-வயிரித்தகுணத்தர். மைக்கடுவைத்தான்
ஆக்கையால் வாங்கின சுந்தார்க்கு. மாமை-அழகு.

தூவனத்த வராகளுந் தொய்யின் முலைத் தையலருஞ்
சீவனமுற் றேயுஞ்சீர்த் தில்லையே—நாவலூர்
வேதியனங் கற்படுத்தான் மெய்ந்நெறிச்செல் லாதுவகை
வேதியனங் கற்படுத்தான் வீடு. (௭௬)

வெள்ளிய அன்னப்பறவைகளையுடைய வாவிசன், சீவன முழுதும் சிறையப்பெறும். சீவனம்-நீர்! தையலர், இலக்குமியின் அழகுற்று யாயும். காவலூர்ச்(சிவ)வேதியனது அம்பு அங்கு அடுக்கப்பெற்றவன்.

வெளவா ரலர்த்தடமும் வைகறையு மெய்கிடையுஞ்
செவ்வார ணத்திசையார் தில்லையே—யவ்வாரத
ஆராரை வீட்டினு நும்பரச முன்பதித்த
ரூராரை வீட்டினு ரூர்.

(எஎ)

தடம், செவ்விய வாரணத்து இசையார். வாரணம்-சங்கு. வைகறை, சிவந்தகோழி இசையார். கிடை, நேரிய ஆரணத்திசையார். ஆரும்பரச வீட்டிற்பதித்தார். ஊர்கின்ற மும்மதிலை வீட்டினார்.

சேயம் புயையணையார் சிற்றிடையு முற்றகமுஞ்
சியங் கடுக்குஞ்சீர்த் தில்லையே—மேயவண்பர்
பாடுகிறு வாசகத்தர் பைக்கொன்றை யந்தாது
பாடுகிறு வாசகத்தர் பற்று

(எஅ)

முற்றகமுகம், சீ அங்குஅடுத்தும். தாது பக்கத்தில் உதிருகின்றவாசனை பொருந்திய தோளர்.

மாகா முகரிடமும் வாவியும்பண் பாடுநரும்
சீகாம ரம்பாடுந் தில்லையே—வாகா
ரியற்பகையார் பாலைற்று ரேந்திழைபைப் போந்தென்
னியற்பகையார் பாலேற்று ரில்.

(எக)

காமுகரிடம், வென்றவரால் இழித்துக்கூறப்படும் காமருடைய அம்பு ஆடலைசெய்யும். வாவி, இலக்குமிவாசமலர் செறிந்த அழகிய நீர் ஆடும். போந்து-அருள்கூர்ந்துவந்து. என் இயல் பகுதியார் தற்போதம் நீக்கிய தலைவர். பால் ஏற்றுர்-வெள்விடையார்.

தேவியன்மெய் யண்பர்களுந் தீநெறிச்சா கைம்புலமுந்
திவிரதாங்காட்டுந் தில்லையே—கோவணநீ
ராத் தார சேறுடையார்க் காங்கனுவே பாங்கமைத்தா
ராத் தார சேறுடையா ரர்வு.

(அடு)

அண்பர்கள், தீவிரதாபக்குவம்காட்டும். கைம்புலம், அக்கினிபோன்ற பரிசுத்தவிரதர்களால் அங்கு வருத்தித்தம்வசமாக்கப்படும். நேராதற்பொ

ருட்டுத்தராகின்மேல் எறுதலில் மனம் உடையாதவர்க்கு, அத்தராசேடரி
யவிமானமாக அமைத்தவர்—ஆப்தர். ஆசு எறுதலாயார். ஆசு-விரைவு.

உந்துபெழி லின்கணிறு லுந்தகைய மைந்தர்களுஞ்
செந்தினக ரன்புரையுந் தில்லையே—சந்தப்
பணியாற்று மூர்த்தியார்ப் பார்பரிக்கென் றேவும்
பணியாற்று மூர்த்தியார் பற்று. (அக)

இறல்—தேன்கூடு. அது, சூரியனைஒக்கும், மைந்தர், செந்தில்நகரனை
ஒக்கும். சந்தனத்தொண்டெய்தழூர்த்தியாரைப் பூமிபாரந்தாங்குகளென்று
சுவிய பாம்புசுமக்குதிருமேனியர்.

போரா டவர்மார்பும் பூந்தடமும் பல்பொருளுஞ்
சேரா வணந்தேங்குந் தில்லையே—யாராத
காதலங்கண் ணப்பனார் கானறவழு துண்டாரென்
காதலங்கண் ணப்பனார் காப்பு. (அஉ)

மார்பு, சேராவின் அழகுநிறையும். சேரா—கவசம். தடம், சேராக வளந்து
வங்கும். பொருள், சேர் ஆவணத்தில் நிறையும். சேர்—ஒலி. என்அல் காது
அங்கண் அப்பனார்.

கொங்கார்க்கான் வேட்டுவருங் கோமறுகிற் காலையருஞ்
சிங்காரமாக வருந் தில்லையே—வங்கியக்கை
யாளுப னுரிசையா ரஞ்செவியார் மஞ்சனமா
லானுய னுரிசையா ரார்வு. (அச)

வேட்டுவர் சிங்கு ஆர மா கவரும். சிங்கு—கொலை. மஞ்சு அன்ன மாலா
சிய ஆனையுடைய நாயனார் கீர்த்தியுடையார்.

தையலர்க டங்களனுஞ் சங்கீதர் தங்களனுஞ்
செய்யகார் தாரமுறுந் தில்லையே—மெய்யுணர்ந்தா
ரம்மையா ரம்மிடற்று ரற்புதவந் தாதியா
ரம்மையா ரம்மிடற்று ரார்வு. (அட)

தையலர்களும், சிவந்த காந்தியைச்செய்கின்ற ரத்தின ஆரங்கள்மிகும்.
மெய்யுணர்ந்து (பொய்யையுதறிவிட்டுக்கயிலையில்வந்து தம்மடியில்) ஆர்
த்த அம்மையாருடைய அழகும் வலியுமுள்ள தாராகிய அந்தாதியையுடை
யவர்.

வருற்ற மஞ்சனமு மெய்ம்மறையோ ரும்மானிச்
சீருத் திரமாடுந் தில்லையே—யோருமப்பர்க்
காமருமப் பூதியார் கண்ணுவந்தா ரெண்ணினரைக்
காமருமப் பூதியார் காப்பு. [அடு]

நிருமஞ்சனம், ஆனிமாசத்துச்சிறந்த உத்திரநாளில் ஆடப்பெறும். மறையோர், மாணி-பெருமையுடைய பூநீருத்திரம் செபிக்கும். ஆடுதல்-சொல்லுதல். எண்ணினரைக்காக்கின்றவர் மருமத்திற் (பரவப்பூசிய)விபூதியார்.

ஆரிப்பொன் வண்ணத்தந் தாகியுந்தா ரன்பர்களுஞ்
சேரலர்நா ரானவிறுந் தில்லையே—மாரனுட
வீறுக்கு மம்பகத்த வீறுக்கப் போந்தவிட
நீறுக்கு மம்பகத்த னேர்வு. [அ௮]

சேரலர், அந்தாதியை நாரால் நலிற்றும். நார் அன்பு. அன்பர், சேர்த்த அலர்களைக்கொண்டு நாரினால் தார்செய்யும். (எவற்றையுஞ்)சாம்பலாக்கும் படிவந்தவிடத்தினது நீலநிறந்தாக்கப்பெற்றவிடம். னுவாகியஅம்ப சத்தன்.

பையதுணைச் சேவல்களும் பாவலர்க ளாவகமுஞ்
செய்யுண் மணமேவுந் தில்லையே—மெய்யன்
புடையார் கணம்புலனு ரொண்டி.றல்கண் டபண்
புடையார் கணப்புலனு ருர். [அ௯]

துணையுடன் கூடியசேவல்கள், செய்களில்மணம் விரும்பும். மேவல்-விரும்பல். மெய்அன்பு உடையாதவராகியகணம்புல்லநாயனருடைய ஒன் றியதிடபத்தியைக்கண்டு அருளீந்த பண்புடையவர். கண் அம் புல்லனார்-தியானிக்கத்தக்க அழகிய இடபத்தையுடையவர். டில்லம்-இடபம்.

நாரணினங் கோக்களுமுன் னர்ப்பரவும் விப்பிரருஞ்
சேணவுத் தாரணஞ்செய் தில்லையே—பேரமைச்சர்
மங்கையர்க ளாகிபார் வாழ்த்தவழித் தாரமண்ட
மங்கையர்க ளாகிபார் வாழ்வு. [அ௧௦]

நார் அண் இளங்கோக்கள், சேரனோத்தாரணஞ்செய். சந்நிதியிற்றுதிக்கின்றபிராமணர், சீர் அணவு உ-த்து ஆரண(கோஷஞ்)செய். வாழ்த்த-வேண்டிக்கொள்ள. அரண்மாம்அழித்தார். கண் ஆய் அகி ஆர் கையர்--மதிப்புள்ள தூராய்கின்றபாம்பு ஆர் கையினர்.

தூக்குலகெ லாமுதலுந் தூயோர் பரத்துவமுஞ்
சேக்கிழார்க் கென்றோதுந் தில்லையே—சாக்கியனார்
கற்றார் மனம்புரத்தார் காசறுமெய் கண்டமுன்னூல்
கற்றார் மனம்புரத்தார் காப்பு. [௮௬]

உலகெலாம் என்று தூக்குமுதல் சேக்கிழார்க்காக ஒதும். தூக்கு-பாட்டு. பரிசுத்தர்களாகிய பெரியோர்கள் சேஷஞ்சூரிய சிவனுக்கே பரத்துவமுண்டென்றோதும். சாக்கியர் எறிந்த கல்லாகிய பூமன்னிய அழகியமேனியர், தார்-பூ. முன்னூல் கற்றவர்கள் மிகநம்பு உரத்தார். உரம்-ஞானம்.

நாவையர்சீர்த் தொண்டர்புரா ணஞ்செரலற்குந் தஞ்சுறற்
சேவையர்கோ மான்மேவுந் தில்லையே—மேவை [குஞ்
யரியமருந் தாண்டவத்த னாய்ந்தமைந்தர ராரு
மரியமருந் தாண்டவத்த னார்வு. [கூடு]

நாவினாற் செய்யப்படும் புராணம் என்க. அயர்தல்-செய்தல். தஞ்சு-புற்றுக்கோடு. சேவையர்-சேவிப்பவர். கோ மால்--மேலாகிய ஆசை. மேவு ௩ அரி அமரும்-(சிவாஞ்ஞையின்படி) வந்த அழகிய பாம்பு விரும்பும், ஆரும் அரிய மருந்து ஆண்ட அத்தன்.

நாறு திசைப்பொழிலு நன்னெறியின் மன்னினருந்
தேற்றன் மலரகஞ்சார் தில்லையே—பாறுமதி
சென்னிக் கிசைத்தார்முன் சேக்கிழார் பாற்கருணை
சென்னிக் கிசைத்தார் செறிவு. [கூடு]

திசையளவு நாறு பொழில், தேன்மலர் தன்னிடஞ்சாரப்பெறும், மன்னினர், தெளிவாய் விரிந்த மனஞ்சாரும். ஆறுமதிகளைச் சென்னியிற் பொருத்தினவர். கருணையை அனபாய சோழற்கு இசைத்தவர்.

தையலர்கண் மொய்யம்முலையுந் தாம்பலமீன் வாய்ப்பணையுஞ்
செய்யுகலங் காட்டுஞ்சீர்த் தில்லையே—தூய்யவெண்ணெய்
மெய்கண்ட தேசிகனார் மெய்ப்போதந் தாராருளான்
மெய்கண்ட தேசிகனார் வீடு [கூடு]

நெருங்கியமுலைகள், செவ்விய ஆபாணங்காட்டும். மீன்கள்தாவுகின்ற மருதநிலம், செய்களின் விரிவைக்காட்டும். மெய்ப்போதத்தையுடையார். அருளால் திருமேனி செய்துகொண்டகூத்தர். தேசிகம்-கூத்து.

மேதகைய மாதவரு மேவுமவர் பாவுளமுஞ்
சேத நமன்பணிஇகர டில்லையே—மேதை
யருணந் திவளத்தன் றுசாற்சார்ந் தேர்மெய்
யருணந் திவளத்த னூர்வு. [௯௩]

மாதவர், (உயிர்களை உடலிற் பிரிக்கின்ற) சேதஞ்செய்யும் நமனுடைய பணிகொள்கின்ற, பார்த்த உள்ளம், சேதனமும் அன்பும் அணியாக்கொள்கின்ற, அருணந்திசிவாசாரியர், மேதை வளத்துடன் அன்று ஆசானை அடுத்து ஓர்ந்துணர்ந்த அருணம் திவன்மெய் அத்தன், மேதை-ஞானம்.

சூர்ந்தமு வாயிரர்திக் குண்டமுநன் மைந்தர்களுஞ்
சேந்த னலங்கெழுஞ்சீர்த் தில்லையே—வார்ந்தசெவி
வாய மனத்தார் மறைஞான சம்பந்தர்
வாய மனத்தார் மனை. [௯௪]

தீக்குண்டம், சேந்து அனல் அங்கு எழப்பெறும், செவிவாய் அமல்தந்தார். அமலுதல்-பொருந்துதல், நத்து-சங்குண்டலம். வாயமனம்-உண்மையுடையமனம்.

மேவினர்பாற் போதகரு மேதவினை வேதிகளுந்
திவினையங் காட்டுஞ்சீர்த் தில்லையே—மேவுமுடி
யுள்ள முகந்தர ருமாபதியார் பூசனைகொண்
டுள்ள முகந்தர ருழை. [௯௫]

மேதம்-யாகம், வேதி-குண்டம், தீ வில் நயம் காட்டும், முடியுள் அம் முகந்தார்--முடியில் கங்கையை முகந்தவர்,

ஆரியத போவனமு மாவணமு மோனருமாற்
சீரை யரைச்சேர்க்குந் தில்லையே—நாரைநம்பி
யாண்டார்பண் பாடலா டன்புளத்தார்க் கின்புருவா
யாண்டார்பண் பாடலா ரார்வு. [௯௬]

வனம், மால் சீர் ஐயரைச்சேர்க்கும், மால்-பெருமை. ஆவணம், மேகஒலியை அரைச்சு ஏர்க்கும். மோனர், மரவுரியை அரையிற்சேர்க்கும், ஆல்-அசை, இன்புருவாய் ஆண்டு ஆர் பண்பு ஆடலார், ஆண்டு-அவ்விடம், பண்பு-குணம், ஆடல்-கூத்து, வெற்றியுமீம்.

மீகுலவு சோலைகளு மின்னுமுடி மன்னவருஞ்
சீகரமங் கண்மேவுந் தில்லையே—வராகமர்ச
வேதவன நாமத்தார் மேவுமக வாயுணர்த்தார்
வேதவன நாமத்தார் வீடு. [௯௭]

சோலைகள், அம் கள் சீகரம்-அழகும் தேன்றுளியும்மேவும். மன்னவர் இலக்குமிகரமும் அங்கண்ணும் மேவும். அங்கண்-இரக்கம். சுவேதவன நாமத்தார்-பட்டினத்தடிகள். அவரால் விரும்பப்படுமகவாய்ச் சென்ற முடிவில் ஞானோபதேசஞ்செய்தவர். வேதத்தால் (எடுத்துக்கூறப்பெறும் அழகியகீர்த்தியுடையார். நாமம்-கீர்த்தி.

துவ்விய நூல் வேதியருந் தேவலரும் பாவலருஞ்
செவ்வியம் கம்மாற்றுந் தில்லையே—வெவ்வியகா
சோதரத்த வேணியார் கோட்டியயத் தாய்நீலக்
கோதரத்த வேணியார் கூர்வு. [௯௮]

வேதியர், செவ்விய மகம் ஆற்றும். தெய்வத்தன்மைவிளங்கும் பாவல செவ்வியமகம் ஆற்றும். செவவி-அழகு. காகோதரம்-பாம்பு. நீலக்கோ-கட ல்கண். தரத்த அக்கண்போன்ற. எணி-மாண்.

வானாறு போம்பொழிலு மல்குமல ரல்லிகளுந்
தேனாறு கால்பாயுந் தில்லையே--யானாறு
கேதனத்தன் போதனத்தன் கேதநத்தப் போதுபொன்
கேதனத்தன் போதனத்தன் கேள். [௯௯]

பொழில், தேன்நதிபாயப்பெறும். மலர்களின் அகவிதழில், தேன்-வர களின் ஆறுகால்பாயும். ஆன் நாறு-விடைதோன்றுகொடியுடையால் போதனும் நத்தனும் தமதுகேதம் நத்தும்படிசெல்கின்ற பொன்னிகேத ந்தன். போதன் அத்தன். நிகேதனம்-கோயில்.

துங்கமுலை யார்கைச் சுகமு மகவினமுஞ்
செங்கிரை யாடுஞ்சீர்த் தில்லையே--பங்க யாடுஞ்
ணிமயவரை யாஸிடத்தா ரேத்தியடி போற்று
மிமயவரை யாஸிடத்தா ரில். [௧௦௦]

சுகம், செவ்வியசொல்லப்பெசும். கீர்-சொல். இமயவரையான இட பாகத்திற்கொண்டவர். போற்றும் இமயவரை ஆளுகின்ற கயிலையிட தார்.

தில்லைச் சிலேடைவெண்பா முற்றிற்று.

அப்போஸ்தலருடைய

நடபடிகள்

க—ம் அதிகாரம்

- 1 தெயோப்பிலுவே, இயேசுவானவர் தாம் தெரிந்துகொண்ட அப்போஸ்தலருக்குப் பரிசுத்த ஆவியினாலே கட்டின
- 2 விட்டபின்பு, — அவர் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட நான் வரைக்கும் செய்யவும் உபதேசிக்கவும் தொடங்கின எல்லா வற்றையுங்குறித்து, முதலாம் பிரபந்தத்தை உண்டுபண்ணினேன்.
- 3 அவர் பாடுபட்டபின்பு, நாற்பது நாளானவும் அப்போஸ்தலருக்குத் தரிசனமாகி, தேவனுடைய ராஜ்யத்துக்குரியவைகளை அவர்களுடனே பேசி, அநேகம் தெளிவான திருவட்டாந்தங்களினாலே அவர்களுக்குத் தம்மை உயிரோடிருக்கிற
- 4 வராகக் காண்பித்தார்.—அன்றியும், அவர் அவர்களுடனே கூடிவந்திருக்கும்போது, அவர்களை நோக்கி, யோவான் ஜலத்தினாலே ஞானஸ்நானம் கொடுத்தான்; நீங்கள் சில நாளுக்குள்ளே பரிசுத்த ஆவியினாலே ஞானஸ்நானம் பெறு
- 5 வீர்கள்.—ஆகையால் நீங்கள் எருசலேமை விட்டுப் போகாமல் என்னிடத்தில் கேள்விப்பட்ட பிதாவின் வாக்குத்தந்தம் நிறைவேறக் காத்திருங்கள் என்று கட்டளையிட்டார்.
- 6 அப்பொழுது கூடிவந்திருந்தவர்கள் அகரை நோக்கி: ஆண்டவரே, இக்காலத்திலா ராஜ்யத்தை இஸ்ரவேலுக்குத் திரும்பக் கொடுப்பீர் என்று கேட்டார்கள்.—அதற்கு அவர்: பிதாவானவர் தம்முடைய ஆதினத்திலே வைத்திருக்கிற காலம் வரையும் வேண்டுகளையும் அறிவிறது உங்களுக்கு அடுத்த